

Noves maneres de viure les festes de sempre

*Estudi sobre la celebració de les festes tradicionals
catalanes a les escoles primàries de Granollers*

Mireia Digón Carballo

Tutora: Laura Lozano

Curs acadèmic: 2014-2015

Educem

Agraïments

En primer lloc, vull donar les gràcies a la meva tutora del treball de recerca la Laura Lozano, que ha representat un suport molt important tant en la realització d'aquesta tasca com en l'estat anímic. Gràcies a la seva ajuda, la seva orientació i el seu assessorament he pogut realitzar i tirar endavant el meu treball de recerca.

En segon lloc, vull agrair especialment a la Mireia Costa, a la Natàlia Martí per la seva ajuda en l'ortografia i l'estructura de la informació del meu treball de recerca i a tots els professors en general que m'han donat suport quan els hi he sol·licitat.

Per altra banda, agraeixo la col·laboració de totes les escoles que m'han ajudat a la realització del treball a través d'enquestes i entrevistes. També a Paco Cruz i Salvador Cardús, per haver-me concedit unes entrevistes indispensable per poder extreure conclusions sòlides.

També agraeixo a tots aquells companys que m'han ajudat en la realització del treball, ja fos facilitant contactes, passant enquestes, ajudant en l'estructura general del treball...

Finalment, vull agrair als meus pares l'ajuda incondicional que he rebut per la seva part. Per la seva paciència contínua i per haver-se mobilitzat amb mi per aconseguir certes parts del treball. També, per donar-me confiança i constants ànims per tirar endavant i no desanimar-me.

Índex

1.Introducció	1
MARC TEÒRIC	
2.Introducció a l'antropologia social	5
2.1 Aculturació	5
2.1 Cultura	6
2.2 Imperialisme i cultura	8
2.3 Etnocentrisme i naturalesa humana	9
2.4 El procés de globalització cultural.....	10
2.5 Multiculturalisme.....	11
2.6 La cultura popular nord-americana	12
2.6.1 El futbol nord-americà.....	12
2.6.2 McDonald's.....	12
2.6.3 Walt Disney World.....	13
3.Què és una festa tradicional?	14
4.Festes tradicionals catalanes	14
4.1 Cicle de Nadal	17
4.1.1 Pessebre	17
4.1.2 El Tió	20
4.1.3 Els Pastorets.....	22
4.1.4 Els Reis.....	23
4.2 Cicle de Carnestoltes	27
4.2.1 Carnaval.....	27
4.2.2 La quaresma	31
4.2.3 La setmana dels Barbut i Sant Antoni Abat	32
4.3 Cicle de primavera.....	33
4.3.1 Sant Ponç.....	33
4.3.2 La Pasqua florida. La mona.....	34
4.3.3 Diada de Sant Jordi	36
4.4 Cicle d'estiu i tardor	38

4.4.1. Tots Sants i Dia dels Difunts.....	38
4.5 Les Festes Majors	40
5. Les festes tradicionals catalanes en la literatura infantil.....	42
6. Festes populars estrangeres	46
6.1 Halloween.....	46
6.1.1 Halloween a Catalunya	50
6.2 Holi	52
6.2.1 Holi a Catalunya	53
6.3 Pare Noel	54
6.3.1 Pare Noel a Catalunya	56
6.4 Sant Valentí	57
6.4.1 Sant Valentí a Catalunya	58
MARC PRÀCTIC	
7. Introducció a la part pràctica.....	60
8. Enquestes a la població	61
8.1 Enquestes generals	64
8.2 Enquestes per edats	77
8.3 Comparació de resultats obtinguts.....	96
9. Enquestes a les escoles de Granollers	98
10. Entrevistes.....	104
10.1 Entrevista Anna Giménez.	104
10.2 Entrevista Maria Elena Armengou	109
10.3 Entrevista a Nuria Masat.....	113
10.4 Entrevista a Paco Cruz	116
10.5 Entrevista a Salvador Cardús	120
11. Assistència a la celebració de festes	124
12. Conclusions.....	126
13. Noves vies de recerca	131
14. Bibliografia i webgrafia	132

1. Introducció

He decidit realitzar aquest treball perquè de ben petita he tingut la vocació de dedicar-me al món de l'ensenyament i he cregut que a partir d'aquest treball aprendria coneixements de les festes tradicionals catalanes i com les celebren les escoles, i així, obtindria informació rellevant que posteriorment podria utilitzar a la meva feina.

Amb aquest treball, el que vull investigar d'una banda, és quines festes tradicionals catalanes es celebren a les escoles primàries de Granollers, i per altra banda, quines festes estrangeres es celebren a les escoles primàries de Granollers i si aquestes influeixen o no en la celebració de les festes pròpies de Catalunya.

A més, voldria conèixer el punt de vista de diferents experts que coneguin aquest tema en profunditat per tal d'extreure unes conclusions sobre bases segures.

També conèixer l'expansió de les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres per part dels ajuntaments i la rellevància que aquestes tenen en la societat.

A partir d'aquí, m'he marcat una sèrie d'objectius, que són els següents.

- Conèixer les festivitats tradicionals catalanes, en què consisteixen, com es celebren i des de quan.
- Analitzar la literatura infantil i com aquesta promou les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres, i a la vegada, quin paper juga dins de les escoles.
- Conèixer les festivitats estrangeres que se celebren i que per tant poden influenciar o no en les festes tradicionals catalanes.
- Conèixer com les escoles primàries de Granollers celebren les festes tradicionals catalanes i estrangeres, i si estan afavorint al fet que les festes catalanes s'estiguin substituint per les estrangeres.
- Comparar les festivitats tant estrangeres com pròpies de Catalunya i saber quines són les més celebrades.
- Conèixer el paper que prenen els ajuntaments respecte a les celebracions de festes tradicionals catalanes i de festes tradicionals estrangeres.
- Conèixer l'opinió de professionals respecte al tema de l'aculturació i si creuen que les escoles i els ajuntaments fomenten aquest procés.

Mitjançant els meus objectius vull comprovar la meva hipòtesi que diu:

“Les escoles primàries de Granollers estan contribuint a què les festes tradicionals catalanes estiguin sent substituïdes per les festes tradicionals estrangeres.”

El meu treball constarà d'un marc pràctic i un marc teòric.

Marc teòric

Buscaré informació sobre el concepte de cultura en si mateixa, el procés de globalització que s'ha produït al llarg de la història i el fenomen de l'aculturació. A més, tractaré en més profunditat els aspectes de la cultura nord-americana que s'han incorporat fins avui en dia en la nostra societat. També descriuré les festes tradicionals catalanes i estrangeres que se celebren actualment a les escoles:

- Què se celebra
- En què consisteixen
- De quina manera se celebren
- Quin dia se celebren
- Des de quan se celebren

Per altra banda, estudiaré quines festivitats estrangeres afecten o no a les festivitats pròpies de Catalunya, i com aquestes han quedat o no influenciades. Saber quines han afectat directament i quines les han substituït totalment.

Marc pràctic

En el meu marc pràctic estudiaré cadascuna de les escoles de Granollers de manera individual i fent referència a les festivitats que se celebren a cadascuna d'elles. Demanaré a cadascuna de les escoles que m'expliquin quin tipus de festivitats celebren i, si és possible, assistir-hi. A través d'enquestes i entrevistes passades a diferents escoles primàries de Granollers, realitzaré uns gràfics circulars que em permetran conèixer quines festivitats celebren i si afecten o no al procés d'aculturació, i així obtenir unes conclusions a través de les quals podré verificar o refutar la meva hipòtesi.

Realitzaré enquestes a gent de diferents edats fent diferents preguntes sobre l'aculturació i compararé els resultats, per tal de conèixer l'opinió de la població respecte a la celebració de les festes.

Em posaré en contacte amb un sociòleg per parlar del fenomen de l'aculturació i que em proporcioni una opinió que pugui utilitzar des del punt de vista d'un expert.

A més, intentaré parlar amb una persona que formi part del departament de cultura de l'Ajuntament de Granollers perquè em parli de les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres que es promouen a Granollers. A partir d'aquí, també podré conèixer com ha variat la celebració de les festes tradicionals al llarg dels anys i, si a la vegada, hi ha festes que s'hagin perdut o que per contra, s'hagin incorporat.

Per altra banda, intentaré assistir a diverses activitats de la Festa Major directament lligades amb festes tradicionals estrangeres per veure com hi participa la població i si té una bona acollida per part de la població o no.

També analitzaré la literatura infantil i quines festes infantils hi són representades. A partir d'aquí, conèixer si hi ha llibres de festes tradicionals estrangeres.

Marc teòric

2.Introducció a l'antropologia social

2.1 Aculturació

L'aculturació és un procés pel qual el contacte continu entre dos o més societats diferents genera un canvi cultural. Aquest procés implica rebre i assimilar elements culturals d'un determinat grup humà per part d'un altre. D'aquesta manera una societat incorpora a la seva cultura trets característics de diferents societats. Dins de l'aculturació en podem trobar dos casos: el primer, en el qual la cultura d'una altra comunitat es posa a la mateixa altura que la de la pròpia, de manera que arriben a igualar-se, o el segon cas, en el que una cultura acaba substituint a l'altra. La principal causa de l'aculturació és el colonialisme, un exemple, és el que es va produir quan Colon va descobrir Amèrica.

Els primers estudis sobre l'aculturació es van donar en una investigació antropològica¹ l'any 1880. Els antropòlegs² d'Estats Units es van interessar pel canvi cultural i volien investigar les cultures ja mortes, tot i això, no va ser fins l'any 1930 que van estudiar el procés mitjançant l'observació directe³. Després de la segona guerra mundial els estudis sobre l'aculturació van prendre més importància.

Per una banda, autors com McGee, que defensava que era una transmissió d'informació entre pobles inferiors i superiors, i Boas, que defensava que era un petit procés de canvi, ja que les cultures de les diferents societats són molt semblants entre si, van ser els primers en parlar i donar a conèixer aquest fenomen.

Per altra banda, Margaret Mead, va ser la primera en fer un estudi antropològic sobre l'aculturació.

¹ Investigació antropològica: investigació sobre l'ésser humà de manera integral.

² Antropòlegs: persona que es dedica a un estudi d'antropologia.

³ Observació directe: tècnica de recollida d'informació en la que l'observador es posa en contacte directe amb el fenomen a observar.

Dins del procés de l'aculturació, en podem distingir diferents branques:

- Enculturació: es produeix quan una generació antiga transmet els seus valors, característiques, forma de vida... a una generació més nova.
- Transculturació: es produeix quan un grup social rep o adopta formes culturals que provenen d'altres grups, de manera que eliminen en part o totalment els trets característics d'aquella comunitat, traient la possibilitat a la igualació entre les dues cultures.

2.1 Cultura

La cultura consisteix en patrons explícits i implícits del comportament, adquirits i transmesos mitjançant símbols. Aquests patrons són trets que diferencien els grups humans, juntament amb la producció d'artefactes⁴. La part principal de la cultura consisteix en idees tradicionals i els valors lligats a aquestes idees. Els sistemes culturals poden ser considerats, d'una banda, com a productes de l'acció, i de l'altra, com a elements condicionats de les accions futures. Durant els anys cinquanta i seixanta, el terme cultura esdevingué més abstracte, va deixar de ser vist com un comportament observat. Podem dir que en la cultura contemporània hi ha dues grans concepcions: una de totalista o "adaptacionalista" i una altra de mentalista o "ideacionalista".

- La concepció totalista, correspon a la concepció clàssica. Utilitza el terme cultura per referir-se a la totalitat de les formes de vida dels éssers vius. Des del punt de vista d'actituds més recents, la cultura es veu com un mecanisme adaptatiu, és a dir, com la totalitat d'eines, actes, pensaments i institucions per mitjà dels quals els pobles viuen i es perpetuen⁵.
- La concepció mentalista té un sentit més restringit⁶, que limita a la cultura a un sistema d'idees i conceptes.

⁴ Artifici: Objecte produït pel treball de l'ésser humà, normalment de mida grossa i fet d'una manera rudimentària, però amb una certa complexitat.

⁵ Perpetuen: Que no cessa mai, que dura sempre o per un temps il·limitat.

⁶ Sentit restringit: sentit limitat.

Al referir-nos a la cultura, hem de destacar les característiques següents:

1. La cultura és compartida. És allò que fa que un individu formi part d'una societat, i d'aquesta manera, tots els individus que formin part de la mateixa societat, tinguin la mateixa cultura i es puguin entendre i preveure els comportaments dels altres membres de la societat. Això no vol dir que en una mateixa societat no puguin haver subcultures o persones que no comparteixin tots els trets característics.
2. La cultura s'aprèn. Prové en la nostra herència social i s'adquireix a mesura que l'individu creix en una societat determinada. S'aprèn a través de l'observació. El llenguatge és una de les eines més importants per a l'aprenentatge de la cultura, ja que facilita la transmissió d'idees i sentiments.
3. La cultura és simbòlica. El comportament humà és el resultat de la utilització de símbols. Entenem per símbol allò verbal o no verbal que representa alguna cosa. L'associació entre el símbol i el que representa s'estableix de manera arbitrària, és a dir, per convenció. Els símbols i el llenguatge faciliten l'aprenentatge i la transmissió de la cultura.
4. La cultura és integrada, els diferents aspectes que la formen estan interrelacionats. Cap aspecte cultural pot ser entès sense fer referència a altres trets que la conformen. La cultura tendeix a desenvolupar-se com un tot, tot i això, no significa que hi hagi una perfecta harmonia, poden haver tensions que poden portar a un canvi cultural.

2.2 Imperialisme i cultura

L' imperialisme va consistir en l'administració i conquestes de països i pobles no occidentals. La dominació es justificava en termes de superioritat racial i de grau. Els no-europeus eren vistos com a pobles exòtics i que es comportaven de manera imprevisible. La idea de la superioritat europea estesa durant el segle XVI estava basada en l'arrogància⁷ religiosa i en la xenofòbia⁸. Amb la creixent superioritat tecnològica manifestada en els camps econòmics, va arribar també la superioritat en tecnologia militar. Com es pot observar en els estudis de la raça, que va dur a establir una classificació jeràrquica⁹ dels éssers humans en categories de més baixa a més alta, es va situar l'home europeu en el lloc més alt de l'escala.

D'aquesta manera, va sorgir una doctrina extrema que considerava la lluita de les races com a part de l'evolució, en la qual les espècies inferiors anirien desapareixent fins a extingir-se.

Hi havia un altre corrent, creat per pensadors menys extremistes, que tot i que admetien la inferioritat racial, parlaven simplement de debilitat. D'aquí va sorgir la idea de que les races inferiors de l'escala, com ara les dones, els nens i les classes obreres necessitaven protecció i tutela¹⁰.

En l'àmbit polític, els pobles culturalment inferiors, és a dir els salvatges, no tenien dret a les terres que treballaven. Sense cap mena de dret, les races inferiors, eren considerades menors davant la llei.

⁷ Arrogància: Orgull agressiu, insolent, de qui s'atribueix una importància, un valor, una dignitat, un poder, excessius

⁸ Xenofòbia: Odi als estrangers.

⁹ Classificació jeràrquica: classificació segons la relació de primacia i subordinació que lliga les diverses persones, o grups de persones, que constitueixen una organització.

¹⁰ Tutela: Poder atorgat per la llei a persones determinades, que té com a objecte la protecció i defensa dels menors d'edat orfes i dels incapacitats i de llur patrimoni.

2.3 Etnocentrisme i naturalesa humana

L'etnocentrisme és el nom que rep la visió de les coses en la que el grup propi és el centre de tot, qualsevol altra cosa és avaluada i comparada amb el propi grup. Cada grup es considera a ell mateix com a superior i mira a les persones d'altres grups amb menyspreu. Els grups però, tendeixen a entrar en conflicte i en guerra els uns amb els altres, de manera que desenvolupen sentiments acords a això, defensen el propi grup i presenten odi cap a al resta.

L'etnocentrisme és universal, tot i que la intensitat en la que es presenta és diferent d'unes cultures a les altres. L'etnocentrisme, tanmateix, està determinat genèticament¹¹. La cultura té un paper molt important a l'hora de decidir quin grup pot col·laborar amb un altre, a més, les condicions ecològiques poden ser decisives en el moment de determinar si un grup es comporta d'una manera etnocèntrica o no.

Per contra, la característica principal dels éssers humans és la necessitat de viure i cooperar amb altres éssers humans. Amb les primeres persones amb les que cooperem són amb els parents, és a dir, amb els familiars. La societat a la qual pertanyem, per contra, és un grup extens de persones, amb les quals només cooperem amb un nombre reduït d'individus, malgrat que podem sentir empatia amb la resta de membres que formen el grup.

El tema clau referent a l'etnocentrisme és quina efectivitat té a l'hora d'augmentar la supervivència i la reproducció dels individus. L'escassetat, per tant, podria portar a que els diferents grups competissin entre ells per aconseguir els recursos, mentre que si hi ha abundància de recursos, és més probable que hi hagi cooperació.

En termes generals, l'etnocentrisme és un mecanisme protector que té la funció de donar seguretat al propi grup, mitjançant l'exalçament de la pròpia moral donant a conèixer les qualitats de la seva cultura.

¹¹ Determinant genètic: el comportament d'un ésser està determinat pel codi genètic que el defineix: no som res més que la manifestació dels nostres gens, els quals determinen la nostra constitució física, el nostre caràcter i les nostres accions concretes.

2.4 El procés de globalització cultural

La globalització és el conjunt de variacions en els sistemes socials o naturals en els quals no és pot distingir d'on prové l'alteració, perquè afecta a tota la Terra, a la societat i als individus que la componen. A l'hora de determinar quins elements influeixen en la globalització, hem de tenir en compte cinc aspectes:

- Paisatges ètnics o etnopaisatges: paisatges formats per la gent que es desplaça, turistes, immigrants, refugiats... aquest aspecte no influeix en que les societats, les famílies i les relacions estables laborals, deixin de ser-ho, però sí que afectaran a què creixi la situació general d'inestabilitat.
- Paisatges dels mitjans de comunicació: fan referència al conjunt de mitjans, tant privats com públics, que es dediquen a transmetre informació. Normalment aquests actuen de manera global, de forma que la informació i imatges transmeses poden arribar a l'altra part del món en qüestió de segons.
- Paisatges tècnics o tecnopaisatges: format per la configuració global de la tecnologia transmesa d'uns països a uns altres a gran velocitat.
- Paisatges financers: el capital global circula de manera ràpida arreu del món, i els diferents valors s'han adquirit amb mitjans molt subtils.
- Paisatges ideològics i ideopaisatges: són idees que provenen del món occidental i que tenen el seu origen en la Il·lustració¹², com ara la llibertat, els drets humans, la democràcia...

Aquests aspectes constitueixen importants característiques del món contemporani, ja que els diners, les persones, les mercaderies, es mouen a una velocitat exagerada arreu del món.

¹² Il·lustració: Moviment intel·lectual europeu del segle XVIII, que es proposava d'il·luminar la humanitat amb les llums de la raó i el foment de l'educació.

2.5 Multiculturalisme

Per definir multiculturalisme es pot fer mitjançant dos criteris. El primer fa referència a la part descriptiva, en la qual es tenen en compte aspectes com la llengua, la religió, la raça... i altres característiques que podem observar en les diferents societats. El segon fa referència a la normativa, és a dir, a les polítiques emprades per al manteniment de la diversitat cultural.

La majoria d'estats són multicultural, però de manera diferent. La diferència que hi ha entre uns estats i els altres, és la manera que tenen d'acomodar-se a les variacions culturals.

Quan s'estudia una societat determinada, la principal classificació que es fa és entre immigrants i població autòctona¹³. Aquesta distinció és fonamental, ja que marca l'absència i la presència d'una varietat de drets. Pel que fa a la immigració, saber el temps transcorregut és bàsic, ja que és probable que les dues o tres primeres generacions mantinguin els costums propis, però a partir de la tercera generació aquests costums es comencen a substituir pels costums de la zona on es troben, o en mantenen molt pocs de la seva antiga cultura.

Il·lustració 1. Imatge de diferents nens amb la bandera del país de procedència per demostrar el multiculturalisme.

¹³ Població autòctona: població originària del lloc on habita.

2.6 La cultura popular nord-americana

Els antropòlegs contemporanis estan interessats en la cultura nacional, i se n'adonen de que la cultura és un atribut dels grups. Tot i que als Estats Units hi ha una gran diversitat ètnica, es pot ressaltar una cultura nacional nord-americana. A través dels mitjans de comunicació els nord-americans comparteixen coneixements, creences, idees, valors i maneres de pensar i d'actuar. Els aspectes compartits de la cultura nacional, passen per sobre de les diferències entre individus. Per tant, hi ha uns aspectes de la vida nord-americana compartits a través dels mitjans de comunicació.

2.6.1 El futbol nord-americà

El futbol s'ha convertit en un dels esports més populars de molts espectadors. Milions de nord-americans veuen el futbol televisat. Els esports més populars de nord-americana són capaços d'atreure a persones de diferents ètnies, religions, partits polítics, nivells de riquesa, gèneres, etc. La popularitat del futbol depèn directament dels mitjans de masses i, concretament de la televisió. Els antropòlegs defensen que el futbol nord-americà és popular perquè simbolitza certs aspectes de la vida nord-americana, a la vegada que també es caracteritza pel treball en equip.

2.6.2 McDonald's

Com a mitjana, cada dia s'obre un nou restaurant de McDonald's en algun lloc del món. Els nord-americans estan realment familiaritzats amb aquests locals de menjar ràpid, però cada vegada són més les persones espanyoles que acostumen a anar a aquests llocs, fins i tot, molts dels turistes que venen a visitar el nostre país escullen aquest restaurant com a lloc per menjar. L'explicació a aquest fenomen la podríem trobar en la publicitat que utilitzen. En la seva publicitat mostren els establiment, les ofertes, el menjar, etc. A més, els anuncis que ofereixen són molt variats, per poder atraure a un públic més ample. En els programes televisius destinats únicament per a infants, també podem trobar anuncis de McDonald's, que s'expressen a través d'éssers fantàstics. En els anuncis per a adults recorren a temes diferents però igualment molt efectius. L'esmorzar que ofereixen ha estat patrocinat per una noia jove, amb un aspecte fresc, sincer i feliç i amb la intenció de demostrar que aquell prototip és el considerat gent sana, és a dir, que tot i menjar en aquell restaurant de menjar ràpid, la persona continua estant sana. Per tant, el menjar nord-americà, una altra part de la seva cultura, també ens ha arribat a través dels mitjans de comunicació.

2.6.3 Walt Disney World

Les pel·lícules de Walt Disney són les més vistes pels nens nord-americsans. Aquestes pel·lícules també serveixen per crear parcs d'atraccions, roba, etc, amb els personatges que hi apareixen en elles. Aquestes pel·lícules, però, també són unes de les més vistes entre els infants tant espanyols com catalans. Aquestes ens arriben a través dels mitjans de comunicació, els cinemes, la música, etc, i estan passant a formar part de la cultura dels nens espanyols.

A partir dels tres elements estudiats anteriorment, es pot comprovar que realment la cultura nord-americana ens està arribant de manera massiva sobretot a través dels mitjans de comunicació, i està passant a formar part de les nostres vides, i per tant, del què es considera la nostra cultura.

3. Què és una festa tradicional?

S'anomenen festes tradicionals a les celebracions recuperades, reconstruïdes o de nova creació, sempre a partir d'uns antecedents transmesos de generació en generació i amb una trajectòria mínima de 25 anys de celebracions ininterrompudes. Són cerimònies que neixen espontàniament en una comunitat o grup i després es converteixen en un ritual i es reglamenten establint rols d'actuació que acaben complint-se estrictament pels participants. Es repeteix un cop a l'any i pot ser tant religiosa com folklòrica¹⁴. Serveixen com a producte turístic que reflexa la cultura i la tradició de les diferents regions, on s'incorporen totes les manifestacions culturals rememorant esdeveniments, rituals i costums.

4. Festes tradicionals catalanes

Les festes tradicionals catalanes són aquelles que es celebren en els territoris de parla catalana. Els elements que comparteixen totes aquestes festes són:

- El foc: és un dels elements més importants de les festes tradicionals catalanes. Per Nadal, el foc és un dels protagonistes a la llar. El Tió, deriva d'un tronc que a les nits llargues i fredes d'hivern, es cremava al terra per aportar calor i lluminositat. En algunes poblacions es fan falles. També és costum la nit abans de Reis, que els nens surtin a rebre'ls amb torxes o fanalets¹⁵. Una altra festa caracteritzada per la presència de foc, és la de Sant Antoni del gener, on s'encenen fogueres com a centre de l'activitat festiva. Altres fogueres, anomenades barraques, s'associen a les representacions teatrals que es fan al carrer, gairebé totes de la vida del sant. El fet d'encendre fogueres a l'hivern, fetes per troncs i branques tallades els dies anteriors per la gent del poble, constituïa un ritual de renovació i purificació, que

¹⁴ Folklore: conjunt de tradicions, costums, llegendes i dites populars

¹⁵ Fanalets: Aparell de mà consistent en una caixa, generalment metàl·lica, amb una o més cares transparents o translúcides, que conté una font lluminosa i és destinada a il·luminar, a indicar una posició, a fer senyals, etc.

determinava el pas de l'hivern a la primavera. També s'utilitzen les fogueres com a punt de reunió en moltes festes.

Per altra banda, el foc que acompanya a les processons¹⁶ de Setmana Santa, té una funció penitencial¹⁷.

També és utilitzat per marcar l'entrada de l'estiu, en les revetlles de Sant Joan.

Es creia que el foc allunyava els esperits i les bruixes i, amb ells, la possibilitat d'una tempesta que pogués afectar a la collita. Ballar al voltant de la foguera o saltar-la per sobre, era un símbol de valentia i una manera d'evitar males influències.

Il·lustració 2. Ball al voltant d'una foguera.

- **Pirotècnia:** és l'inici de moltes festes tant familiars com majors. Els focs artificials són la composició rítmica i molt acolorida de coets, utilitzats amb motiu festiu. A la mediterrània, els focs artificials han esdevingut part del patrimoni, i més concretament a Catalunya i València. La presència de pirotècnia destaca en festes com les falles de València o la nit de Sant Joan. També és comú en les Festes Majors, que s'acostumen a acabar amb un espectacle de focs artificials.

Il·lustració 3. Focs artificials a la costa Mediterrània.

¹⁶ Processons: Cerimònia religiosa o litúrgica en la qual un grup d'eclésiàstics i fidels desfilen solemnement pels carrers o a l'interior de l'església, acompanyant una imatge, una relíquia, un personatge, mentre preguen, canten lletanies o salmegen.

¹⁷ Funció penitencial: funció de penediment.

- Falles: és la crema d'un tronc, o més recentment d'un ninot de plàstic. Hi són presents tant en les celebracions més antigues com en les més modernes. Es tracta de ninots o carrosses senceres que tracten de manera burlesca els esdeveniments destacats durant aquell any. Originàriament les falles es cremaven el dia d'any nou. Això representava la crema del mal durant l'any vell. Tot i que el lloc més representatiu de les falles és València, també són molt utilitzades en festes catalanes.

Il·lustració 4. Carrossa de les falles de València.

- Menjar: és un element molt típic en gairebé totes les celebracions. Cada tipus de festivitat té un menjar tradicional. L'escudella és un plat molt típic nadalenc, els canelons, un plat típic de Sant Esteve, els panellets de Tots Sants, el tortell de Sant Antoni, la truita de dijous llarder, la paella, la crema de Sant Josep, els bunyols, la mona, les coques, les pomes farcides i els rostits de Festa Major.

Il·lustració 5. Escudella, plat típic nadalenc.

Il·lustració 6. Panellets, menjar tradicional de Tots Sants.

Il·lustració 7. Truita amb botifarra, típica de dijous llarder.

4.1 Cicle de Nadal

El cicle de Nadal és un període que va des del dia de Sant Nicolau (6 de desembre) fins que es desfà el Pessebre, dia de la Candelera (2 de febrer). Totes les celebracions que inclou giren al voltant del naixement de Crist, tot i que encara se'n conserven amb fonaments pagans¹⁸. Durant el període nadalenc, es fan festes i celebracions en un àmbit familiar i d'amics, tot i que els costums que hi ha, no varien gaire d'unes cases a les altres. Aquestes festivitats també es fan notar al carrer, mitjançant fires, cercaviles, cavalcades...

L'origen d'aquestes celebracions el trobem en l'època romana, on es feia en honor a tres divinitats solars: Mitra, Sol i Gabal. El cristianisme connecta amb aquestes celebracions perquè commemora el naixement de Jesús, considerat portador de la llum al món.

4.1.1 Pessebre

El Pessebre és una representació amb figures de plàstic del naixement de Jesús, que acostuma a fer-se a les esglésies i a les cases durant l'època nadalenca. Es creu que l'origen del Pessebre s'atribueix a Francesc d'Assís, el qual va fer l'any 1223 una representació del naixement de Jesús en una cova, però amb persones i animals de veritat. Aquesta tradició va ser escampada per dominics i franciscans, i va arrelar¹⁹ fortament a Catalunya. El període en el qual el Pessebre es va fer més important a Catalunya va ser entre finals del segle XVIII i finals del segle XIX. A Catalunya es poden distingir entre dos tipus de pessebres:

- Pessebre d'escaparata: es fa dins d'un recinte reduït, d'una capsa o una caixa de fusta, i simplement representa l'escena del naixement.

Il·lustració 8. Pessebre d'escaparata.

¹⁸ Pagà: no religiós.

¹⁹ Arrelar: establir-se, fixar-se en un lloc.

- Pessebre panoràmic: es munta i es desmunta cada any. S'acostuma a fer sobre una taula, de manera que té una vista panoràmica²⁰. Hi ha un espai en primer lloc, el terreny en segon lloc, i un cel de tela o paper en tercer lloc. Amb aquest tipus de pessebre s'acostumen a utilitzar materials com suro, molsa, sorra pels camins, paper de plata pels rius... les figures acostumen a ser de terra cuita, de plom i de plàstic.

Il·lustració 9. Pessebre panoràmic.

Pel que fa a les escenes i personatges tradicionals, hi trobem de tres tipus diferents:

- La cova o portal de Betlem: coronat per un àngel i habitat per la Sagrada Família, el bou i la mula.
- L'anunciata: liderat per un àngel amb les ales desplegades i els pastors que fan el sopar.
- Els tres Reis d'Orient: els tres Reis amb cavalls o camells, un de blanc, un de ros i un de negre.

Tot i que aquests són els tres conjunts de personatges més típics, també hi ha el pastor amb el be pujat al coll, la dona del pollastre, la dona del pa, la dona del cistell d'ous, la dona que va a buscar aigua, la fiadora, el capellà, el pescador, el caçador, el llenyataire i el caganer, que en els seus inicis anava amb boina i fumava una pipa. Hi havia també una gran diversitat de bestiar i aviram.

El pessebre s'acostumava a muntar a partir de la festa de Santa Caterina, 25 de novembre, i desmuntar per la Candelera, 2 de febrer.

²⁰ Panoràmica: vista d'un horitzó molt dilatat.

Actualment s'ha estès la tradició de fer pessebres vivents, escenificacions del naixement de Jesús. La primera escenificació que es va fer va ser a Andorra, l'any 1956. Les representacions tenen lloc durant els mesos de desembre i gener, al voltant de les festes del Nadal.

Il·lustració 10. Pessebre vivent.

4.1.2 El Tió

El Tió de Nadal és un dels elements més importants de la tradició catalana. La tradició consisteix en agafar un tronc gruixut i tancar-lo amb una manta perquè no tingui fred, alimentar-lo i finalment fer-lo cagar. El tronc es compra uns dies abans de Nadal, concretament quan comença el calendari d'advent, 8 de desembre. Aquesta tradició porta segles d'història, i inicialment se'l relacionava amb la fertilitat, el solstici d'hivern i la natura. Amb la desaparició del foc a les llars també ha desaparegut el costum de cremar-lo després de fer-lo cagar. Antigament es cremava perquè es creia que era un element de protecció.

Al voltant del 8 de desembre es comença a alimentar-lo i se'l tapa amb una manta perquè no passi fred. El Tió acostuma a menjar fruita, verdures, serradures o ous, i tot el menjar que se li dona ha de ser cru. També se li dona aigua, i depèn de la zona se li ofereixen uns aliments o uns altres. Per fer-lo cagar, se li colpeja amb bastons i poden colpejar-lo de manera individual o tots a la vegada, al mateix temps que es canten diferents cançons, segons la zona en la que ens trobem.

En els seus inicis el Tió no era res més que un tronc de fusta que es posava a les llars per tal de proporcionar escalfor i llum a les cases, i que de manera simbòlica oferia regals com llaminadures, neules o torró. Encara hi ha algunes cases que en època de Nadal es posen a cremar el Tió.

Il·lustració 11. Imatge de com era el Tió en els seus inicis. Un tros de tronc tapat amb una manta.

A partir d'aquí, el Tió ha anat evolucionant, actualment és un tronc escollit pel nens, al qual s'ha d'alimentar i que viu a casa durant uns dies. Al Nadal dona regals i quan finalitza Nadal s'ha de cremar. Aquesta característica d'ésser fantàstic augmenta al afegir-li al tronc unes potes i dibuixar-li una cara. I així sorgeix el Tió tal i com el coneixem ara.

Il·lustració 12. Imatge de com és el Tió actualment.

L'objectiu principal del Tió és oferir regals. Al inici eren dolços, neules i torrons per celebrar les festes nadalenques. Actualment el ofereix regals més materials. El Tió es fa cagar la nit anterior al dia de Nadal o el mateix dia de Nadal.

Algunes de les cançons més tradicionals que se li acostumen a cantar al són:

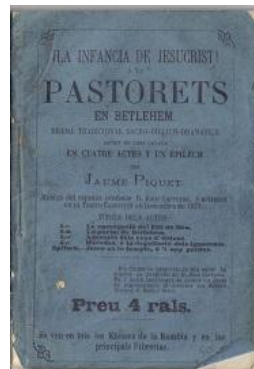
Caga Tió	Caga Tió	Tió, Tió
De mel i de mató	avellanes i torrò'	Caga torrò
no caguis avellanes	no caguis arengades	d'avellana i de pinyó
que no ens agraden	que són massa salades	Si no cagues botifarra
caga torrons	caga torrons	et clavarem un cop de barra.
que són molt bons.	que són més bons	Si no cagues torrò
	Caga Tió'	et clavarem un cop de bastó
	ametlles i torrò	Tió, Tió
	si no vols cagar	
	et donaré un cop de bastó	

4.1.3 Els Pastorets

Els Pastorets són representacions teatrals nadalenques que combinen diferents continguts de representació, entre ells el naixement de Jesús, la lluita entre el bé i el mal o el naixement del messies. S'anomenen Pastorets perquè l'acció es desenvolupa al voltant d'un diàleg entre diferents pastors al anar a fer l'ofrena al nen nascut.

En un inici els Pastorets provenien del teatre religiós català. Tot i això, posteriorment es van convertir en un espectacle, i van esdevenir signe d'identitat del lloc on es representaven. Els primers textos en català el trobem al segle XV. A finals del segle XVIII es van escriure els primers Pastorets, que juntament amb altres obres anònimes es van representar amb èxit durant la primera meitat del segle XIX.

Il·lustració 13. Un dels primers llibres escrits de Pastorets.

Els Pastorets són una peça teatral representada a sobre d'un escenari. Es tracta d'un text inspirat en el relat evangèlic de Nadal. La música, el ball, els efectes especials o les grans escenografies donen personalitat a cadascuna de les representacions. Els Pastorets es centren al voltant de tres temes: lluita entre àngels i dimonis, el món dels pastors i la peripècia de Josep i Maria.

Il·lustració 14. Representació teatral dels Pastorets.

4.1.4 Els Reis

Els Reis d'Orient són uns mags que van portar regals a Jesús guiats per una estrella. Aquests regals van ser or, mirra i encens.

L'evangeli de Mateu és l'únic relat que recull l'arribada dels Reis Mags, que seguien un estel per tal de donar la benvinguda al nouvingut que es convertiria en el messies. En un principi se'ls coneixia com a savis, però finalment van acabar rebent el nom de Reis Mags o Reis d'Orient. Tampoc quedava demostrat que fossin tres reis ni el nom que rebien, però sí que hi havia dos elements clars, el primer era que procedien d'Orient i que per tant portaven el sol, i el segon que duïen obsequis pel nouvingut: or, mirra i encens. L'or feia referència a la persona que tenia el poder sobre la terra, és a dir, l'home. La mirra que feia referència a la mort dels messies i l'encens que feia referència a la condició divina del messies.

Il·lustració 15. Regals portats pels tres Reis Mags a Jesús: or, mirra i encens.

La tradició va acabar fixant un nom a cadascun.

- Melcior: era el rei procedent d'Europa. Era nomenat el rei blanc. Tenia els cabells i la barba blancs i anava vestit amb una túnica vermella i una capa taronja. Portava l'or. Era el més jove dels tres reis.
- Gaspar: era d'origen asiàtic. Era el rei ros i el més jove. Tenia la pell rosada i els cabells castanys. Anava vestit de manera contrària al rei Melcior, portava una túnica taronja i una capa vermella, tot i que la roba podia variar segons el lloc on es representessin. Va portar l'encens a Jesús.

- Baltasar: tenia un origen africà. Era el rei negre. Vestia de forma àrab, amb una túnica vermella i una capa blanca. Va portar la mirra. Antigament no se'l representava de color negre, perquè representava que els negres no eren cristians.

Il·lustració 16. Els tres Reis d'Orient:
Melchior, Gaspar i Baltasar.

Els Reis Mags arriben a les cases la nit del cinc al sis de gener. Els dia de Reis els nens obren els regals que els han portat els Reis Mags. Uns dies abans de la nit de Reis, per tal de demanar els regals, els nens envien una carta que després entreguen als patges reials. Els patges són unes persones màgiques que treballen pels Reis i que s'encarreguen de recollir les cartes dels nens i controlar si aquests nens s'han portat bé durant l'any. Cada localitat té el seu propi patge.

Il·lustració 17. Patges dels tres Reis Mags.

Els Reis fan una arribada diferent a cada localitat, creant la cavalcada de Reis. En les ciutats que tenen costa poden fer la seva arribada per mar, la majoria de cavalcades es fan per terra, tot i que també s'han donat casos en que els reis han arribat amb avió. En la cavalcada cada rei va amb la seva carrossa acompanyat pels seus patges i tira caramels pels nens. La nit de reis els nens han d'anar a dormir d'hora per tal de que els reis puguin repartir els regals. Com que la nit és llarga, els nens han de deixar aigua pels camells i torrons i una mica de cava pels Reis.

Algunes de les cavalcades més importants són:

- La cavalcada d'Alcoi: és la cavalcada més antiga del món. És una de les més vistoses i conegudes. Els Reis fan la cavalcada i en aquell mateix moment reparteixen els regals als nens, i pugen a les cases a través dels balcons amb l'ajuda d'escales.

Il·lustració 18. Imatge de la cavalcada d'Alcoi.

- Sant Antoni de Calonge: els patges es reparteixen en tres grups segons el rei al qual ajudin, i durant tota la nit reparteixen directament els regals als nens.

Il·lustració 19. Imatge de la cavalcada de Sant Antoni de Calonge.

El tortell de reis és un pastís típic català. Té forma d'anella o d'oval, fet de pasta de fulla o brioix, i omplert de massapà, completament cobert per una massa. Pot estar decorat amb fruita, pinyons o sucre. Al centre porta una corona de paper daurada.

Il·lustració 20. Tortell de Reis.

Aquest tortell conté dues sorpreses amagades: una fava, que indica que la persona ha de pagar el tortell, i un rei, que és la persona que es queda amb la corona de paper. És típic menjar-lo el dia sis de gener per celebrar els Reis.

Il·lustració 21. Figures amagades al tortell de reis que representa els tres Reis Mags.

Il·lustració 22. Fava amagada al tortell de Reis.

Il·lustració 23. Corona de paper que rep com a regal la persona que troba el rei al tortell.

4.2 Cicle de Carnestoltes

4.2.1 Carnaval

El Carnaval és una festa que pertany al calendari lunar. Es celebra set setmanes després del solstici d'hivern, per aquest motiu la data de la celebració no és fixa.

L'origen del Carnestoltes es troba en les civilitzacions jueves, gregues i romanes, quan celebraven festes semblants a les celebrades actualment. Al llarg de la història aquestes festes s'han intentat prohibir, però finalment s'ha convertit en una de les festes més celebrades i participatives de la història. El Carnaval també està directament lligat amb la tradició cristiana. Es celebra uns dies abans del dimecres de cendra, on comença la Quaresma. Durant els quaranta dies que dura la Quaresma, s'han de fer diversos sacrificis, com no menjar gaire, per això s'aprofita el Carnaval per fer coses esbojarrades i saltar-se algunes normes imposades per la Quaresma.

Dijous gras

Dijous gras inicia les festes del Carnestoltes. En aquell dia és típic prendre botifarra d'ou i en alguns casos blanca o negra i truita.

La tradició de menjar truita sorgeix quan un dia de dijous gras, es feien unes truites amb farina i sagí de porc, i era popular anar a menjar-la al camp. Actualment aquestes truites es fan amb patates i ous, i també és tradicional menjar-la amb família.

Il·lustració 24. Botifarra blanca i truita, dos dels menjars típics del dijous gras.

La botifarra d'ou també és típica del dia de Carnestoltes. Es troba embotida en un budell i és fresca però ja està cuïta per poder-la menjar en el moment. La botifarra d'ou és una variant de la botifarra blanca, feta amb carn magra, tallons o daus de cansalada, amb la inclusió d'ous frescos.

Il·lustració 25. Botifarra d'ou.

Divendres

La festa ja està posada en marxa i tothom comença a celebrar el Carnaval. A les escoles els nens tenen el costum de disfressar-se i de començar a celebrar la festa.

Il·lustració 26. Nens disfressats el divendres de Carnestoltes.

Cap de setmana

És el moment de més diversió de l'època de Carnaval. És en el moment que apareix el rei Carnestoltes.

El rei Carnestoltes és un personatge fictici que està present durant totes les celebracions del Carnaval. Té un aspecte estrambòtic i va vestit amb una indumentària

que crida l'atenció. Pot aparèixer com un animal o com una persona i llegeix el pregó que dóna inici a les celebracions. En aquest sermó dóna permís a celebrar el Carnaval sense cap mena de limitacions. Posteriorment, el dimarts de Carnestoltes, després de veure que aquell ambient de bogeria és excessiu, se'l crema i comença la Quaresma.

Il·lustració 27. Rei Carnestoltes.

Dilluns

És el dia en el qual es celebren balls i danses als pobles i diferents activitats per tal de que els nens puguin gaudir.

Dimarts

Dia en el que la gent aprofita per tal de fer un bon àpat abans que comencin els quaranta dies de dejuni estipulats per la Quaresma. En aquest dia, es posa fi a Carnaval, la gent veu que la llibertat concedida pel rei Carnestoltes no és bona i es fa un judici públic on se'l condemna a mort. Després de llegir el seu testament, se'l crema públicament.

Il·lustració 28. Crema del rei Carnestoltes.

Dimecres de cendra

És el dia que posa fi al Carnaval i fa referència al inici de la Quaresma. Aquest dia es considera pels catòlics un dia de dejuni, on s'ha de marcar el front dels fidels amb una creu amb cendra, obtinguda de la crema del llorer beneït el diumenge de rams de l'any anterior.

Il·lustració 29. Creu de cendra dibuixada al front per posar fi al Carnaval.

Tot i que aquesta tradició ja està bastant perduda, antigament hi havia el costum d'anar a berenar al camp i posteriorment dur a terme la cerimònia de l'enterrament de la sardina.

L'origen de l'enterrament de la sardina el trobem en què antigament hi havia el costum d'anar a berenar al camp l'últim dia de Carnaval per posar fi als dies de disbauxa i iniciar el període de Quaresma, tot i això també feia referència a l'últim dia en el que es podien tenir relacions sexuals abans d'entrar en l'abstinència religiosa.

Il·lustració 30. Enterrament de la sardina.

4.2.2 La quaresma

És una celebració religiosa i cristiana. És un període de set setmanes que va des del dimecres de cendra fins al diumenge de rams. Aquest període està caracteritzat pel dejuni, l'abstinència i la gran austeritat. L'objectiu és que durant aquest període la gent reflexioni i es prepari mentalment per la celebració de la Pasqua.

La duració de la Quaresma té el seu origen en el significat del número quaranta, quaranta dies va durar el diluvi, quaranta dies va jejunar Jesús al desert i també van passar quaranta dies Moisès i Elies a la muntanya.

A Catalunya la Quaresma es representa amb una vella de set cames que aguanta un bacallà a la mà, anomenada Vella Quaresma o Bacallanera. La Vella Quaresma, té forma de vella arrugada. Es caracteritza per tenir set cames, les quals va perdent a mesura que passen les setmanes de la Quaresma, i per portar a la mà un bacallà i un cistell amb verdures, normalment bledes.

Il·lustració 31. Imatge de la Vella Quaresma amb les set potes.

4.2.3 La setmana dels Barbuts i Sant Antoni Abat

La setmana dels Barbuts és aquella considerada com a la setmana més freda de l'any. Es celebra el gener, i coincideix amb quatre sants de barba esponerosa: Sant Hilari (el dia tretze de gener), Sant Maur i Sant Pau Ermità (el dia quinze de gener) i Sant Antoni Abat (el dia disset de gener). La gent deia que aquests quatre sants duien el fred a la barba, tot i que hi havia també el costum de dir que els nens que naixien durant aquella setmana eren més peluts que la resta. Antigament el dia de Sant Antoni es duien a beneir els animals de peu rodó, i és per aquesta raó que a Catalunya es continua celebrant la festa dels Tres Tombs.

Els Tres Tombs

És una festa que consisteix en una cavalcada que fa referència a l'únic contacte que les persones poden tenir amb els cavalls, mules, ases i carruatges que constitueixen un element imprescindible del nostre paisatge quotidià.

Il·lustració 32. Cavalcada dels Tres Tombs.

El tortell de Sant Antoni

És un tortell fet de pasta de brioix molt semblant al tortell de Reis, però es distingeix perquè no incorpora fruita confitada i va farcit de massapà. Es menja el dia disset de gener, dia de Sant Antoni i dels Tres Tombs. Té forma rodona i un forat al mig. La sorpresa que porta amagada és una figureta de ceràmica que imita a un animal o un picarol.

Il·lustració 33. Tortell de Sant Antoni.

4.3 Cicle de primavera

4.3.1 Sant Ponç

Aquesta festa és tradicional dels països catalans. Es celebra l'onze de maig i fa referència al patró dels herbolaris. Per aquesta raó, en diverses localitats es celebren fires en les que es posen a la venda plantes remeieres, mel, dolços, fruites en almívar i productes confitats. Un dels llocs més destacats on es celebra aquesta fira és Barcelona. No es fa simplement la fira, a més es celebren misses en honor a Sant Ponç, i es fan processons presidides per la imatge del sant.

Il·lustració 34. Venda de diferents plantes remeieres.

Originalment, aquesta fira es celebrava a la primavera, però al segle XV es va fer coincidir amb el dia de Sant Ponç. Antigament, els herbolaris portaven a la primavera un conjunt de plantes per proporcionar-les als malalts, perquè es creia que algunes d'elles tenien propietats curatives, i aquest fenomen va donar lloc a la fira de Sant Ponç.

A les bandes del carrer hi ha les paradetes, on es pot trobar mel, fruites confitades, melmelades, mató, iogurt i formatges artesans, herbes medicinals i altres productes saborosos.

Il·lustració 35. Mel i fruites confitades són alguns dels productes posats a la venda durant la fira de Sant Ponç.

4.3.2 La Pasqua florida. La mona.

L'origen de la Pasqua és jueu i va sorgir en el moment en el que es va alliberar Egipte. El calendari cristià el va incorporar com un dia de celebració festiva després dels quaranta dies de preparació i dejuni de la Quaresma. En aquesta festa es celebra la resurrecció de Jesús, el tercer dia de la seva mort, per aquest motiu també s'anomena Pasqua de Resurrecció. La Pasqua representa per als cristians el moment més important de l'any. En aquesta celebració es beneeix el foc, s'encén el ciri pasqual i es canta l'Al·leluia, que anuncia la resurrecció de Crist. El diumenge de Pasqua, es caracteritza pels excessos gastronòmics i les poques hores de dormir. La festa però, s'estén fins al dilluns de Pasqua.

A Catalunya el dilluns de Pasqua representa el fi de la Setmana Santa. Les famílies i amics es reuneixen per menjar les mones de Pasqua, a la vegada que es celebren diverses activitats culturals. La mona de Pasqua té els seus orígens en el segle XV. Els padrins l'han de regalar als seus fillols. Antigament, quan es feia a casa, tenia forma de tortell i estava feta amb massa de pa. Fins al segle XX es posaven ous durs amb la closca pintada, que feien referència al nombre d'anys que el padrí li havia lliurat la mona al fillol. Als segle XIX ja van començar a fer-se les mones que encara es regalen actualment. Estan fetes amb una base de pessic, mantega i xocolata, adornades amb plomalls, fruita confitada i ous o altres figures de xocolata.

Il·lustració 36. Antic tortell de Pasqua.

Il·lustració 37. Actual tortell de Pasqua.

Les caramelles

Les caramelles són corrandes i cançons que les colles de cantaires, amb l'acompanyament d'alguns instruments, interpretaven de casa en casa per recollir alguns diners i després poder fer un àpat col·lectiu. Algunes colles portaven unes perxes llargues amb un cistell al capdamunt per poder arribar a les finestres i així poder recollir les gratificacions. Altres, portaven una ballesta extensible formada per llistons de fusta que permetia fer arribar flors a les finestres més altes. Els caramellaires sovint anaven en carro o en mula. S'interpretaven als vespres o matins del diumenge o dilluns de Pasqua. Les peces interpretades solien ser de tres tipus: els goigs per demanar menjars típics, les cançons amoroses i les corrandes dedicades a temes circumstancials.

Al llarg del segle XIX les corals van introduir-les a les ciutats i les van revitalitzar amb nous elements i noves peces musicals. Actualment perviuen amb menys extensió que abans, amb noms, formes i indrets molt diversos, i amb infants i adults de tots dos sexes.

Il·lustració 38. Colla de cantaires de caramelles.

4.3.3 Diada de Sant Jordi

Tradició típica catalana celebrada el 23 d'abril coneguda com el dia del llibre i la rosa. És el dia dels enamorats, i per aquest motiu, hi ha el costum de regalar una rosa a l'enamorada i un llibre a l'enamorat.

La llegenda

La llegenda de Sant Jordi narra la història d'un rei molt estimat pel poble que tenia una filla molt bonica. Un drac que treia foc pels queixals, ocupava les terres catalanes i exigia cada dia animals per satisfer la seva gana. Quan el regne es va quedar sense animals, van haver de sacrificar una persona. Escollien la víctima a sorts, i un dia li va tocar a la filla del rei. Quan la princesa s'apropava al drac, que rugia ferotge, va aparèixer un jove cavaller. Era Sant Jordi, que, tot precipitant-se contra el monstre, li va enfonsar la llança gola avall. El drac, vençut, va fer un crit terrible i va caure mort a terra. De la sang que sortia del seu cos, va néixer un rosar. Sant Jordi va agafar una de les roses i li va regalar a la princesa.

Il·lustració 39. Imatge de com el cavaller Sant Jordi mata al drac i de la sang que regalima en surt una rosa que regala a la princesa

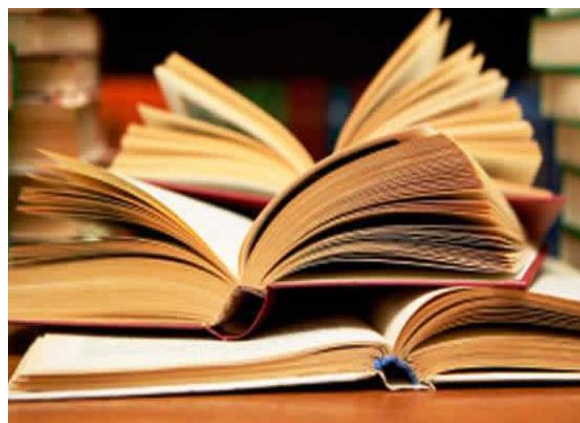

L'origen de regalar la rosa el trobem a la llegenda de Sant Jordi. A més és un símbol d'amor i passió. La rosa de pètals vermells representa l'amor femení, i va acompanyada d'una espiga, que representa la fecunditat. Per altra banda, la rosa sol anar acompanyada d'elements que representen la catalanitat com llaços o cintes amb la senyera. Actualment, les floristeries, els carrers, les places... es converteixen en un punt de venda de roses, que no és simplement regalada als estimats, sinó que també és regalada a pares, amics, coneguts...

Il·lustració 40. Rosa de Sant Jordi.

L'origen del llibre el trobem als anys vint del segle passat, quan l'escriptor Vicent Clavé i André va proposar fixar un dia per tal de promoure el llibre a Catalunya. La data triada va ser el 7 d'octubre de 1927. Al 1929, un conjunt de llibreters van decidir sortir al carrer i posar a la venda els seus llibres. Davant l'èxit obtingut, es va decidir canviar la data al 23 d'abril, data que coincidiria amb la mort de Miguel de Cervantes i William Shakespeare, i amb el dia del patró català Sant Jordi.

Il·lustració 41. Llibre de Sant Jordi.

4.4 Cicle d'estiu i tardor

4.4.1. Tots Sants i Dia dels Difunts

Tots Sants és una festa cristiana popular que se celebra el dia u de novembre en commemoració de tots els difunts. S'acostuma a fer una missa als morts i després anar al cementiri a portar flors als difunts. Hi ha tres menjars típics d'aquest dia: castanyes torrades, moniatos i panellets.

Il·lustració 42. Castanyes torrades.

Il·lustració 43. Moniatos.

Il·lustració 44. Panellets de pinyons.

La Castanyada

És una festa popular catalana que consisteix en un àpat en què es mengen castanyes, panellets, moniatos i fruita confitada. La beguda típica de la castanyada és el moscatell. Quan s'apropa la celebració, les castanyeres es venen al carrer torrades i calentes, i generalment embolicades en paper de diari.

Il·lustració 45. Castanyes embolicades en paper de diari.

La castanyera és una dona vella vestida amb roba d'abric gastada i amb un mocador al cap que reparteix les castanyes.

Il·lustració 46. La castanyera.

4.5 Les Festes Majors

Tots els pobles i ciutats tenen les seves Festes Majors. La majoria d'elles es concentren als mesos d'agost i setembre. Provenen de les antigues celebracions amb motiu del final de les collites dels cereals o de la celebració de fires i mercats. Hi ha diferents elements comuns en totes les Festes Majors:

- Els castellers: són construccions humanes que consisteixen en enfilear-se els uns damunt dels altres fins a assolir diversos pisos d'altura.

Il·lustració 47. Construcció castellera.

- La sardana: és una dansa popular catalana en la que els balladors s'agafen de les mans i fan rotllana de cara al centre i movent-se de costat, puntejant amb els peus els compassos de la música.

Il·lustració 48. Sardana, ball típic català.

- Gegants: són unes figures consistents en un ninot vertical de dimensions enormes, fabricat de fusta i cartró i que es condueix des del seu interior per una persona.

Il·lustració 49. Gegants.

- Ball de diables: dansa que té el foc com a element principal. Antigament era una dansa dramàtica en la que Llucifer encoratjava als seus diables a temptar als humans.

Il·lustració 50. Ball de diables.

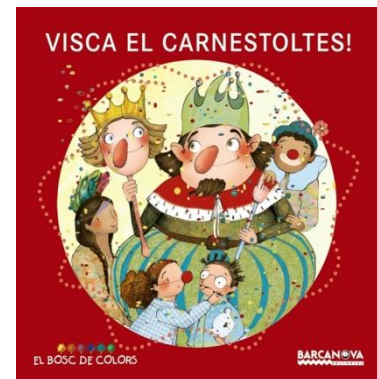
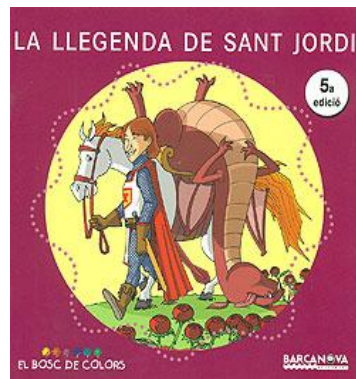

5. Les festes tradicionals catalanes en la literatura infantil

Per tal de conèixer en més profunditat si les escoles primàries influencien o no en el fet de l'aculturació estudiaré també els diferents llibres que potencien o no aquest fenomen. A través dels llibres els nens poden conèixer tant les festes tradicionals com les estrangeres, per tant, la literatura infantil també és un fenomen influent en els nens. L'objectiu d'aquest estudi és comprovar si realment les escoles donen a conèixer les festes tradicionals catalanes a través de la literatura infantil, i si donen els suficients recursos perquè els nens puguin conèixer realment les festes. A continuació hi ha una llista dels llibres més destacats pel que fa tant a festes tradicionals catalanes com a festes tradicionals estrangeres.

Barcanova

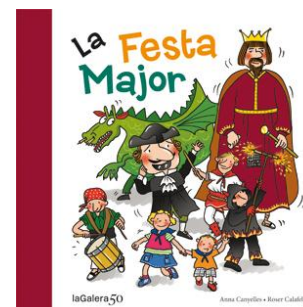
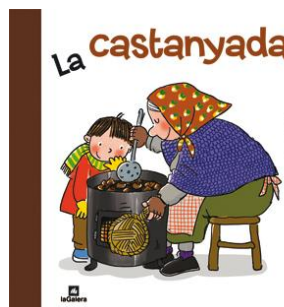
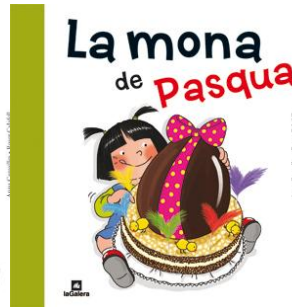
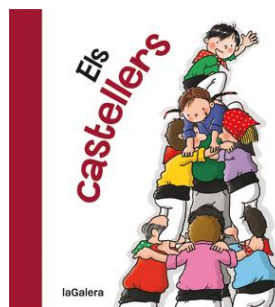
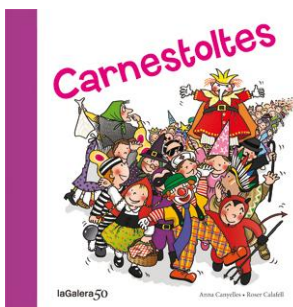
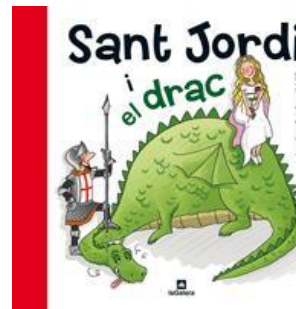
- La sardana i altres danses
- La llegenda de Sant Jordi
- Visca el Carnestoltes
- La festa major
- El tren de Halloween

La Galera

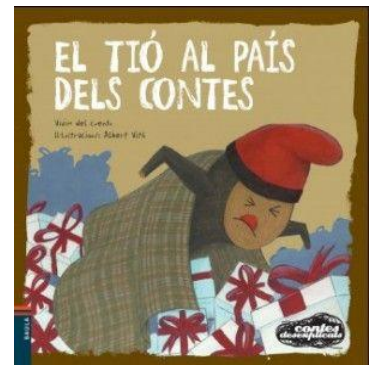
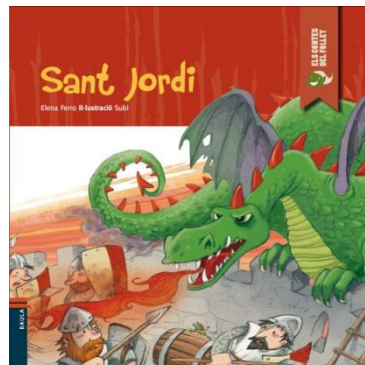
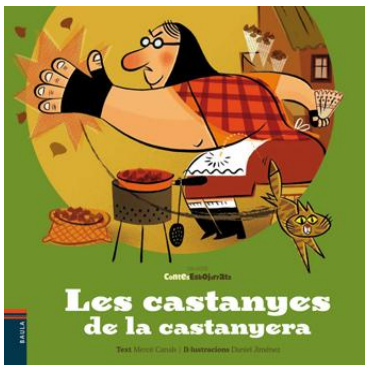
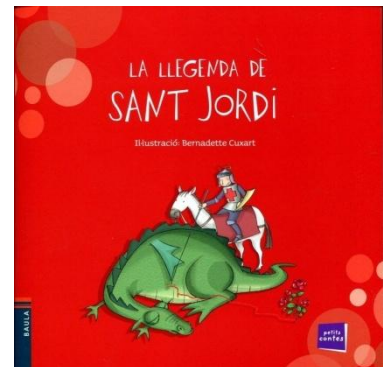
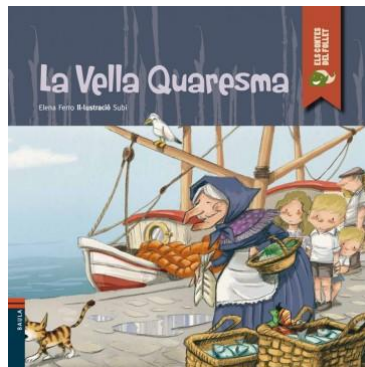
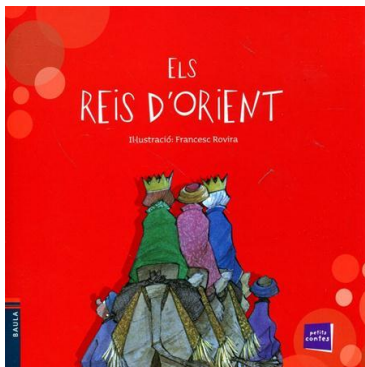
- Sant Jordi i el drac
- El Reis d'Orient
- El naixement de Jesús
- 11 de setembre
- Carnestoltes
- Els castellers
- La mona de Pasqua
- La nit de Sant Joan
- El tió de Nadal
- La Castanyada
- Les festes de Nadal
- La Festa Major

Baula

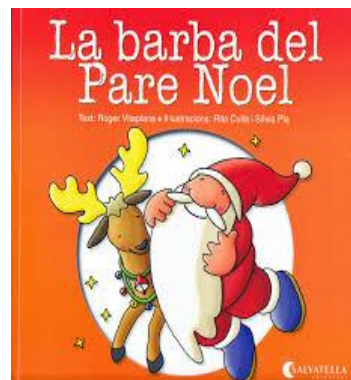
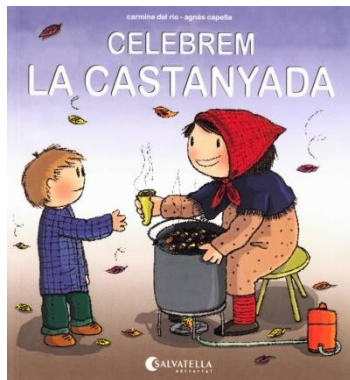
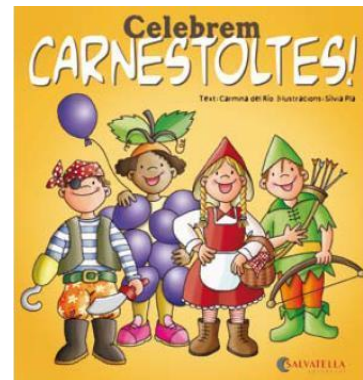
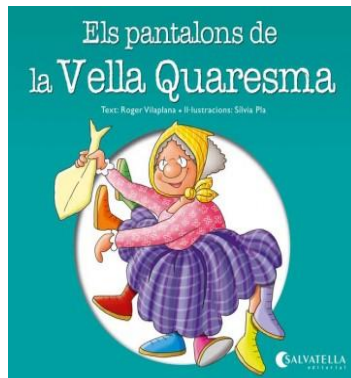
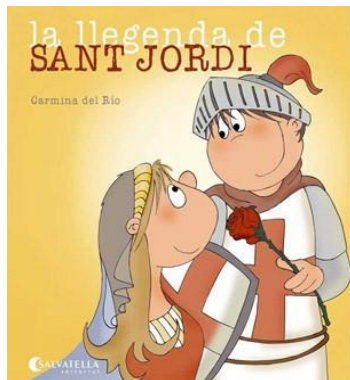
- Els Reis d'Orient
- La Vella Quaresma
- La llegenda de Sant Jordi
- Les castanyes de la castanyera
- Sant Jordi
- El Tió al país del contes

Salvatella

- La llegenda de Sant Jordi
- La Vella Quaresma
- Celebrem Carnestoltes
- Celebrem la Castanyada
- La barba del Pare Noel

6. Festes populars estrangeres

6.1 Halloween

L'origen de Halloween el trobem fa més de tres mil anys pels celtas, un poble guerrer que habitava les zones d'Irlanda, Anglaterra, França i Escòcia. El dia 31 d'octubre els celtas celebraven el fi de l'any, amb la immigració, aquesta festa es va estendre cap a Amèrica. Els americans associen la festa celta amb disfresses, maquillatge, festa, dolços i nens. L'origen de la festa indica que no sempre va ser festiva, ja que els rituals que es celebraven per la nit tenien un caràcter purificador i religiós. En aquesta festa els nens es disfressen i demanen per les cases tot tipus de dolços.

Símbols del Halloween:

- Carbassa (pumpkin): element característic de la nit de Halloween. Els nens introdueixen una espelma dins de la carbassa prèviament buidada. A la carbassa se li tallen ulls i boca de manera que es converteix en un personatge.

Il·lustració 51. Carbassa típica de Halloween.

- Trick or treat: els nens es disfressen i competeixen entre ells per veure qui porta la disfressa més desagradable. Van per les cases per demanar llaminadures a la vegada que demanen trick or treat, "truco o trato", per donar a entendre que gastaran una broma a aquells que no els hi proporcionin alguna mena de dolç.

Il·lustració 52. Nens disfressats per poder demanar llaminadures.

- Dolços: una altra costum molt lligada a Halloween és la de demanar i menjar dolços. La tradició de menjar dolços va començar a Europa el segle XV, quan les persones anaven cada 2 de novembre demanant pa dolç per les cases. Finalment aquesta tradició es va fusionar amb la festa de Halloween, arribant a ser un dels trets característics d'aquesta festivitat.

Il·lustració 53. Dolços típics de Halloween.

- Jocs de Halloween: els nens es diverteixen amb diferents jocs:
 - Buscar esperits: els nens es tanquen en alguna habitació de la seva casa i diuen certes paraules o canten diverses cançons per intentar atraure als esperits.
 - Contes: les famílies i amics es reuneixen en una casa i expliquen diferents llegendes terrorífiques.
 - Casa del terror: els pares creen cases amb maniquins, coses penjant, diferents insectes perquè els nens s'espantin o per aconseguir un cert nombre de punts per després poder obtenir diferents dolços i l·laminadures.
- Mussol: símbol de obscuritat. Els mags els utilitzen per allunyar als esperits. També és considerat un símbol de bona sort.

Il·lustració 54. Mussol, símbol de obscuritat.

- Gripau: un animal característic de la nit. Va ser introduït antigament pels cristians.

Il·lustració 55. Gripau,
animal característic de la nit.

- Vampir: figura que representa els dimonis. Hi ha la tradició de dir que apareixen de nit i que si et mosseguen al coll et converteixes en un d'ells. No poden veure la llum i odien l'olor d'all.

Il·lustració 56. Vampir, figura
representativa dels dimonis.

- Gats: era una animal d'adoració i s'usava per fer pràctiques satíriques.

Il·lustració 57. Gat negre,
símbol de mala sort.

- Màscares: cares o rostres falsos que mostren el que realment no és una persona.

Il·lustració 58. Màscares terrorífiques de Halloween.

- Mitja lluna i estrelles: símbol màgic, que caracteritza la creença en els astres.

Il·lustració 59. Mitja lluna, símbol màgic.

- Bola de vidre: s'usen com a signe de bona sort o per poder llegir el futur.

Il·lustració 60. Bola de vidre.

6.1.1 Halloween a Catalunya

A Catalunya la tradició de Halloween s'ha començat a estendre, tot i que encara són molts aquells que celebren la Castanyada. Aquesta festivitat ha arribat a través de pel·lícules d'Estats Units. Ja hi havia indicis d'aquesta festivitat a l'edat medieval, quan ja era costum buidar una carbassa i dibuixar-hi uns ulls i una boca, per tal de provocar por. La tradició que hi ha a Catalunya és molt semblant a la celebrada al seu lloc d'origen. Els nens es disfressen amb robes terrorífiques i van picant per les cases demanant "truco o trato" per tal d'aconseguir llaminadures. També hi ha el costum de veure aquell dia pel·lícules de por i explicar històries de terror. En aquell dia, els càmpings, hotels i restaurants decoren les instal·lacions amb els costums de Halloween.

Il·lustració 61. Càmping decorat per la nit de Halloween.

Pel que fa a les festes, aquell dia es celebren diverses festes relacionades amb aquesta tradició. Diverses discoteques i bars, dediquen aquell dia a incorporar elements de por.

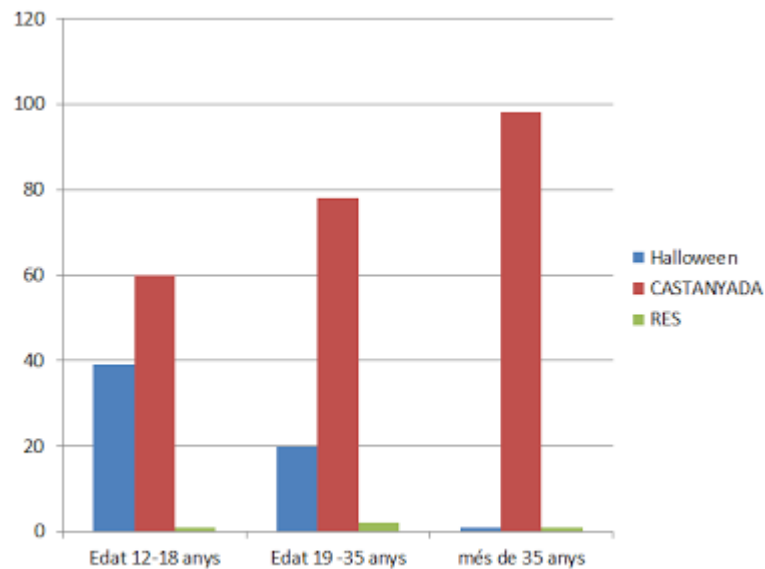
Il·lustració 62. Imatge de l'interior d'una discoteca el dia de Halloween.

Il·lustració 63. Flyer d'una de les discoteques més conegudes de Catalunya.

Tot i que aquesta festivitat està molt estesa són moltes les persones que encara celebren la Castanyada enlloc del Halloween, sobretot a les zones rurals.

Il·lustració 64. Gràfic de percentatge de celebració de la Castanyada i de Halloween en una població catalana.

A partir del gràfic anterior es pot observar que a Catalunya continua sent més celebrada la festa de la Castanyada que no pas la de Halloween. Tot i això, entre els joves de dotze i divuit anys, trobem que en la celebració de les festes hi ha menys diferència de percentatge, a diferència de les persones de més de trenta-cinc anys, on la Castanyada destaca de manera espectacular sobre el Halloween. A partir d'aquí es pot extreure la conclusió de que cada vegada més els joves van incorporant el Halloween.

6.2 Holi

És un festival de colors. És una antiga festa religiosa hindú, que s'ha estès arreu del món, sobretot per l'Àsia. Aquesta festivitat té un significat cultural. És una festa en la que els individus es poden alliberar dels errors del passat, oblidar i perdonar. El festival també s'usa per marcar els inicis de la primavera. Tradicionalment constituïa ritus religiosos per demanar bones collites i una terra fèrtil per la nova temporada, a la vegada que també feia referència a les llegendes mitològiques hindús.

Actualment, la gent es reuneix al voltant d'una foguera per demostrar la victòria del bé sobre el mal. Al matí següent, la gent s'aplica colors, juga amb aigua i menja dolços.

Il·lustració 65. Festival Holi celebrat a l'Índia.

Tot i això, la festa Holi s'ha estès pel llançament de pols de colors. L'objectiu d'aquesta festa és que les diferents cultures es barregin i no es facin distincions, ja que els colors fan que totes les persones siguem iguals, s'estén un aire amigable i de fraternitat. Per aquest festival és molt important portar roba totalment blanca.

Il·lustració 66. Festival Holi celebrat a Europa.

6.2.1 Holi a Catalunya

Fa uns anys la Holi, festa tradicional hindú, es va començar a estendre per Catalunya, Sabadell va ser la primera ciutat de tota Espanya en celebrar aquest festival. Associacions com l'Associació catalana de Bollywood, promouen la cultura hindú, i per tant també aquesta festa tradicional hindú. Aquesta associació va aparèixer a l'any 2000 i el que intenta és integrar a tots els indis i pakistanesos en la població catalana. La Holi és una festa utilitzada per unir a tota la població i fer que la mateixa població s'oblidi de les diferències racials, econòmiques... A partir de la creació d'aquesta associació, la festa s'ha començat a estendre de manera més notable per tota Catalunya, en esdeveniments com la Color Run de Desigual a Barcelona, que consisteix en una cursa de cinc quilòmetres a la vegada que es tiren els colors característics de la Holi; o la Holi Party, celebrada a Granollers durant la festa major.

Il·lustració 67. Color Run Barcelona.

Il·lustració 68. Holi Party Granollers.

6.3 Pare Noel

El Pare Noel és un personatge mitològic que porta regals de Nadal als nens. El seu origen el trobem als països del nord i centre d'Europa, i posteriorment a Estats Units. És un personatge folklòric que porta regals la nit abans de Nadal o el mateix dia de Nadal. Es basa en la llegenda de Sant Nicolau. Actualment la seva figura és representada per un home gros i alegre, vestit amb una jaqueta i pantalons vermells amb punys i coll blanc, i amb un cinturó i unes botes negres. La seva imatge i existència s'ha estès a través de la ràdio, la televisió, les notícies... i se'l pot conèixer amb altres noms com Santa Claus.

Il·lustració 69. Imatge típica que se li dona al Pare Noel.

La llegenda més coneguda és que Santa Claus viu al pol nord amb la senyora Claus i un munt d'ajudants que col·laboren amb la fabricació de joguines que li demanen el nens a través d'una carta. Per tal de poder transportar tots el regals, els guarda en un sac màgic i els reparteix la nit de Nadal. Aconsegueix portar-los a tots els nens perquè va en un trineu volador impulsat per rens i liderat per Rudolph, un ren que il·lumina el camí amb el seu nas vermell lluminós. Santa Claus aconsegueix entrar a les cases a través de la xemeneia, i en cas de que les cases no tinguin, a través d'algun altre orifici. Per tal de saber quins nens es mereixen regals i quins no, el Pare Noel vigila a través d'un telescopi i amb l'ajuda d'uns éssers petitons, el comportament de tots els nens del món.

En cas de que els nens s'hagin portat bé rebran els regals que hagin demanat, però si per contra, el seu comportament no ha estat l'adequat, rebran carbó. Al igual que els Reis, al Pare Noel també se li ha de deixar alguna cosa per beure i menjar perquè arriba cansat de repartir tants regals.

Il·lustració 70. Trineu del Pare Noel tirat per rens.

6.3.1 Pare Noel a Catalunya

A través de les pel·lícules, el Pare Noel ha aconseguit arribar fins a Catalunya. Són molts els nens que el dia vint-i-cinc de desembre esperen llevar-se i trobar a l'arbre els regals portats pel Pare Noel. A Catalunya és tradició celebrar el Tió, però a través de la difusió de les idees dels països nòrdics el Pare Noel s'ha convertit en un element típic de les festes nadalenques. Hi ha molta controvèrsia vers l'aparició del Pare Noel. A Catalunya és típic celebrar el Caga Tió, i això fa que voler conservar la pròpia cultura dificulti la incorporació d'altres festivitats que substitueixin a les autòctones. A Catalunya hi ha diferents organitzacions en contra del Pare Noel, per tal d'evitar que el Caga Tió desaparegui, tot i això, en molts centres comercials i en algunes botigues durant les festes del Nadal, apareix la figura del Pare Noel.

Il·lustració 71. Pare Noel en un centre comercial.

6.4 Sant Valentí

L'origen de Sant Valentí el trobem en un màrtir romà, anomenat Sant Valentí, que va morir al 281 en temps de Claudi II. La festivitat d'aquest sant es relaciona amb els dies del enamorats el 14 de febrer. La llegenda diu que Sant Valentí és el patró dels enamorats perquè la seva diada coincideix amb el moment en el qual les aus comencen a aparellar-se. Aquesta festivitat ja va començar a celebrar-se al segle XV a Escòcia i Anglaterra.

Sant Valentí és una celebració que consisteix en regalar alguna cosa a la teva parella per expressar-li el teu amor. Aquesta festivitat no es basa en el simple fet de donar regals, sinó també d'expressar l'estimació cap a aquella persona.

Cupido és un dels elements característics de Sant Valentí. És un nen alat i armat amb un arc i fletxes que són disparades per ell per fer que les persones s'enamorin profundament. A vegades també porta els ulls embenats per mostrar que l'amor és cec.

Il·lustració 72. Cupido.

6.4.1 Sant Valentí a Catalunya

A Catalunya el dia dels enamorats es celebra el 23 d'abril, i això fa que el dia de Sant Valentí es celebri molt menys. Tot i això són molts els comerços que promocionen Sant Valentí per tal d'augmentar els seus beneficis econòmics. Els regals més comprats a Catalunya durant aquests dies són les flors, els bombons i les sessions de spa.

Il·lustració 73. Dos dels regals més comprats durant el dia de Sant Valentí.

Marc pràctic

7. Introducció a la part pràctica

En la meva part pràctica he realitzat unes enquestes a la població per conèixer en més profunditat la influència de les festes en la població i a la inversa. L'objectiu és, a través de les respostes obtingudes, saber si realment s'està produint un procés d'aculturació.

Per altra banda, també he realitzat unes enquestes a les escoles de Granollers per conèixer les festes tant catalanes com estrangeres que celebren.

Per tal de fer el treball de recerca més entenedor, he realitzat entrevistes a diferents professors i directors de les escoles de Granollers. La primera ha estat a una professora de primària de l'escola Educem de Granollers, l'Anna Giménez. L'Anna és una professora que porta 9 anys treballant a l'escola i que molt amablement m'ha concedit una entrevista a partir de les quals es poden extreure més conclusions respecte a la meva hipòtesi. Una altra ha estat feta a la Maria Elena Armengou, directora de l'escola Estel de Granollers.

Per altra banda, he realitzat una entrevista a Paco Cruz, treballador del departament de cultura de l'Ajuntament de Granollers, que m'ha proporcionat informació sobre com els Ajuntaments, i en aquesta cas el de Granollers, celebren les festes tradicionals.

A més, he realitzat una altra entrevista a Salvador Cardús, sociòleg de la Universitat Autònoma de Barcelona.

També, he fet un estudi sobre la literatura infantil, per saber si hi ha llibres infantils de totes les festes tradicionals catalanes i si a la vegada també hi ha llibres de les festes estrangeres més típiques.

8. Enquestes a la població

1- Consideres les festes tradicionals com un element important de la cultura catalana?

Sí No

2- Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres:

Nom de la festivitat	sí	no
Pessebre		
Tió		
Pastorets		
Reis		
Carnaval		
Quaresma		
Setmana dels barbuts i Sant Antoni Abat		
Sant Ponç		
Pasqua florida. La mona		
Sant Jordi		
Tots Sants		
Festes Majors		

3- Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

Festes tradicionals estrangeres	sí	no
Halloween		
Holi		
Sant Valentí		
Pare Noel		

4- Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

	Només la Castanyada	Només Halloween	Les dues
La Castanyada o Halloween			
	Només Sant Jordi	Només Sant Valentí	Les dues
Sant Jordi o Sant Valentí			
	Només Caga Tió	Només Pare Noel	Les dues
Caga Tió o Pare Noel			

5- Dones molta importància al fet que les festes estrangeres es vagin incloent de mica en mica a la cultura catalana?

Sí No

6- Creus que a partir dels diferents mitjans de comunicació ens han arribat festes tradicionals estrangeres?

Sí No

7- Creus que les festes estrangeres han fet que desapareguin les festes catalanes?

Sí No

8- Creus que les escoles repercuteixen en el fet de que les festes tradicionals estrangeres com el Halloween es difonguin amb més facilitat entre la població?

Sí No

9- Les festes que celebres a partir de qui les has après?

Pares, família...

Escola

Mitjans de comunicació

10- Creus que la literatura, sobretot la infantil, influencia en les festes tant catalanes com estrangeres que es celebren?

Sí No

11- Consideres que els ajuntaments promocionen prou les festes tradicionals catalanes com per evitar que acabin substituïdes per les estrangeres?

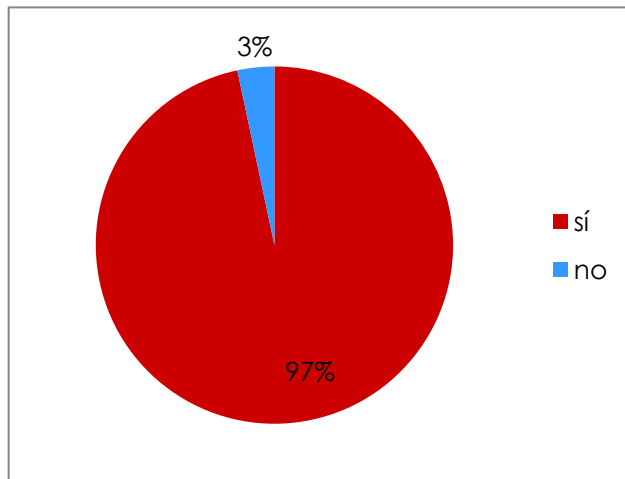
Sí No

8.1 Enquestes generals

Pregunta 1

Consideres les festes tradicionals com un element important de la cultura catalana?

Gràfic 1. respostes generals pregunta 1

Un 97% dels enquestats consideren a les festes tradicionals com un element important de la cultura catalana, vers el 3% que no consideren a les festes com un element important.

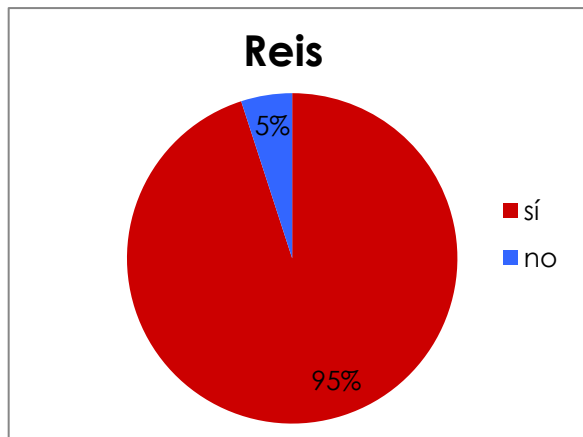
És a dir, de les 60 persones enquestades, només dues no consideren a les festes tradicionals catalanes com un element important de la cultura, vers 58 persones.

Que la gran majoria consideri a les festes tradicionals importants fa que les celebren i que per tant evitin que es perdin.

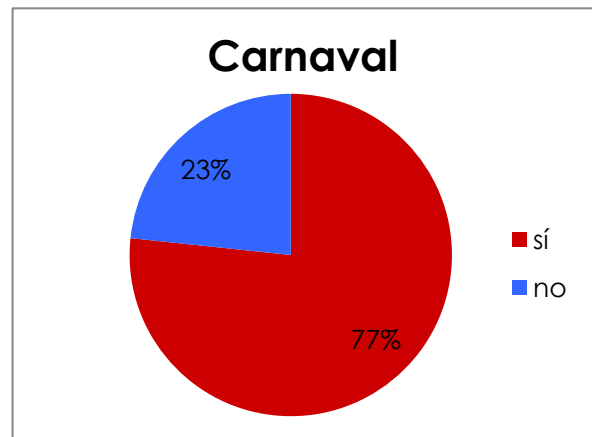

Pregunta 2

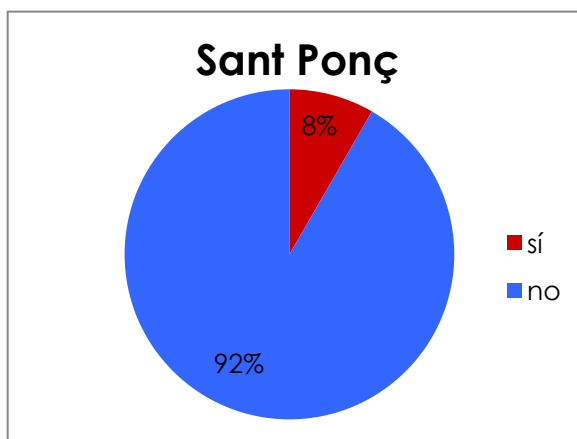
Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres?

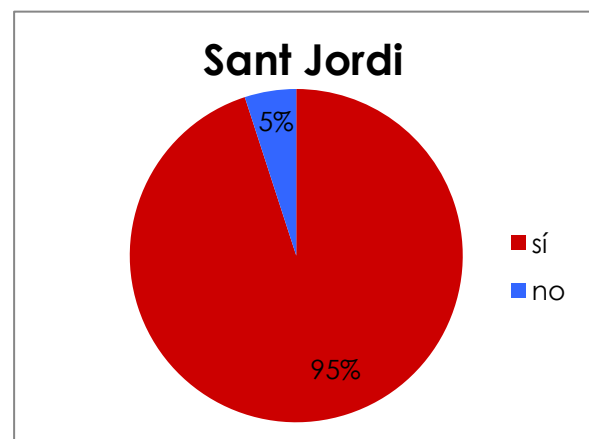
Gràfic 2. respostes generals pregunta 2

Gràfic 3. respostes generals pregunta 2

Gràfic 4. respostes generals pregunta 2

Gràfic 5. respostes generals pregunta 2

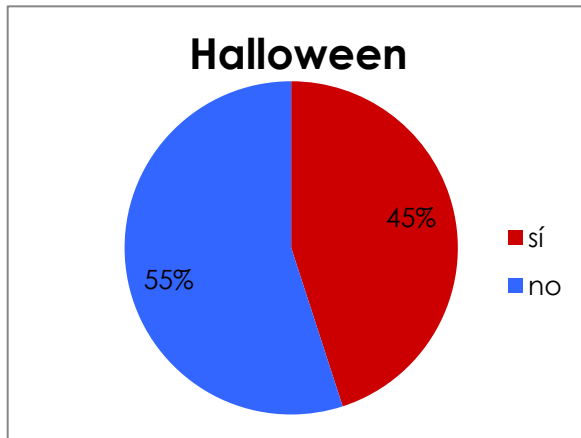
Un 95% dels enquestats celebren els Reis, vers el 5% que no els celebren. Aquesta mateixa dada es pot aplicar a Sant Jordi. Mentre que altres festes com ara el Carnaval, trobem que la diferencia entre percentatges és més alta. Un 77% dels enquestats celebra el Carnaval, vers el 23% que no el celebra. Tot i això, en les tres festes esmentades anteriorment, la gent que les celebra supera en gran nombre a la que no. Per altra banda, podem trobar la situació contrària, on el percentatge de gent que no celebra la festa supera al que sí la celebra. Només el 8% dels enquestats celebra Sant Ponç, vers el 92% que no el celebra.

Per tant, les persones enquestades celebren en la seva majoria els Reis, els Carnaval i Sant Jordi, i per contra, no celebren en la seva majoria Sant Ponç.

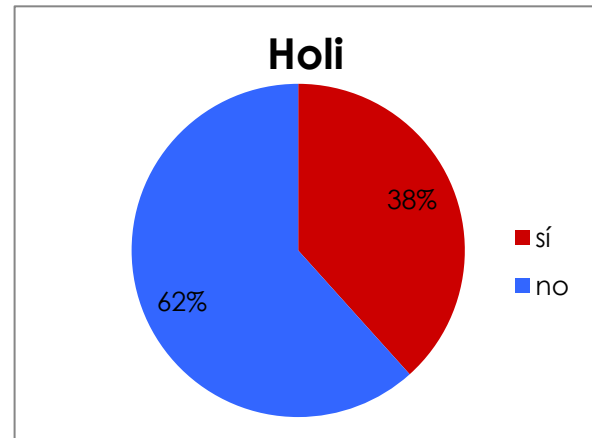

Pregunta 3

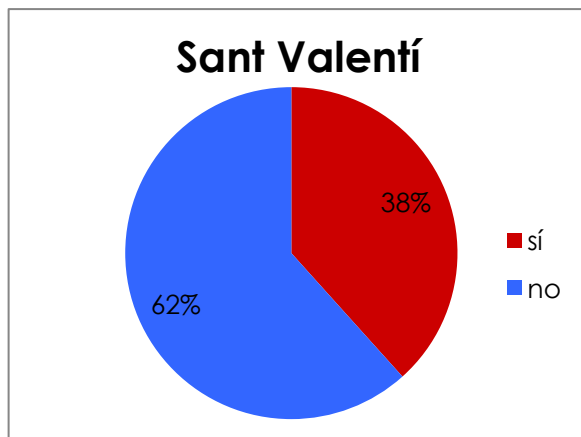
Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

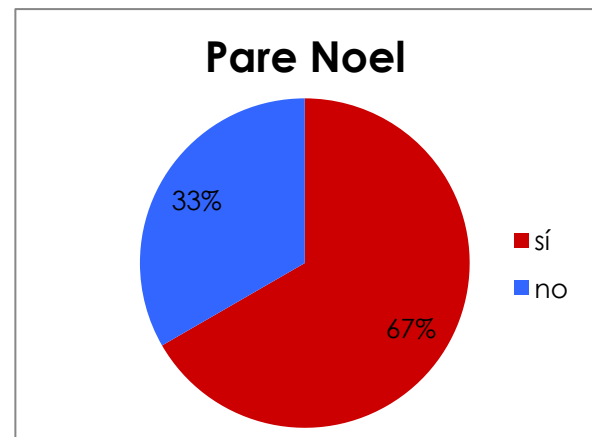
Gràfic 6. respostes generals pregunta 3

Gràfic 7. respostes generals pregunta 3

Gràfic 8. respostes generals pregunta 3

Gràfic 9. respostes generals pregunta 3

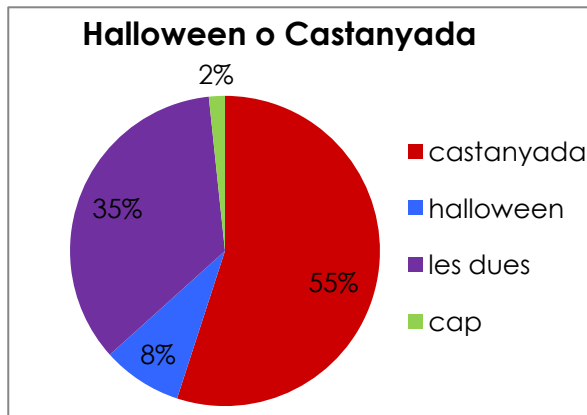
Un 45% dels enquestats celebra el Halloween vers el 55% que no el celebra. El nombre de persones que no celebren aquesta festa supera en una diferència molt petita el nombre de persones que sí que la celebren. El mateix passa amb dues festivitats estrangeres més. Un 38% dels enquestats celebra la Holi vers el 62% que no, de la mateixa manera que a Sant Valentí, on podem trobar els mateixos percentatges. En canvi, un 67% dels enquestats sí que celebra el Pare Noel, vers el 33% que no.

Per tant, la conclusió que es pot extreure tenint en compte la pregunta anterior i aquesta, és que a trets generals, la població celebra en més quantitat les festes catalanes que no pas les estrangeres.

Pregunta 4

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

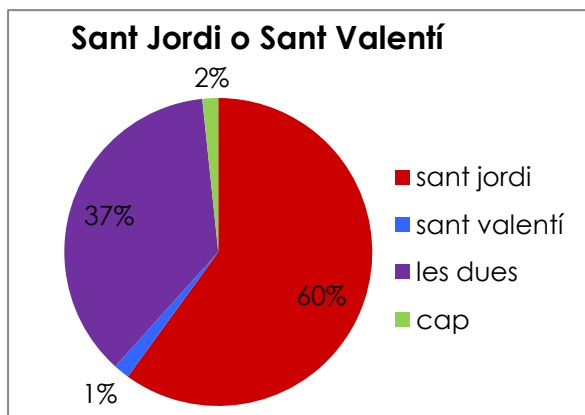
Gràfic 10. respostes generals pregunta 4

Un 55% dels enquestats celebra només la Castanyada, per tant més de la meitat dels enquestats celebra únicament la festa tradicional catalana. Un 8% dels enquestats celebra només el Halloween. Un 35% dels enquestats celebra les dues festes, tant la Castanyada com el Halloween. I únicament el 2% de la població enquestada no celebra cap de les dues festes.

En aquest cas, la població catalana celebra molt més la festa tradicional catalana que no pas l'estrangera, percentatge de persones que celebra les dues festes s'apropa bastant al que només celebra la castanyada. Tot i que en un percentatge molt petit, concretament del 8% la població, només celebra el Halloween, és una dada molt important, ja que demostra que una part de la població ha deixat de celebrar la Castanyada, per passar a celebrar una festa típica estrangera.

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

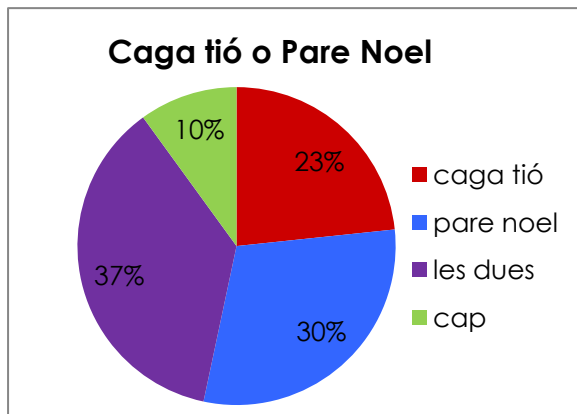
Gràfic 11. respostes generals pregunta 4

Un 60% dels enquestats celebra només Sant Jordi, vers el 2% que només celebra Sant Valentí. Per contra, un 36% de la població celebra les dues festes de la mateixa manera. Un únic 2% no celebra cap de les dues festes.

A través del gràfic anterior es pot extreure una conclusió. Tot i que el percentatge d'enquestats que celebra les dues festes és bastant elevat, només una persona de les 60 enquestades, ha deixat de celebrar Sant Jordi per passar a celebrar Sant Valentí. Per tant, tot i que una part important de la població celebra les dues de la mateixa manera, això no implica que la festa tradicional catalana deixi de celebrar-se.

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

Gràfic 12. respostes generals pregunta 4

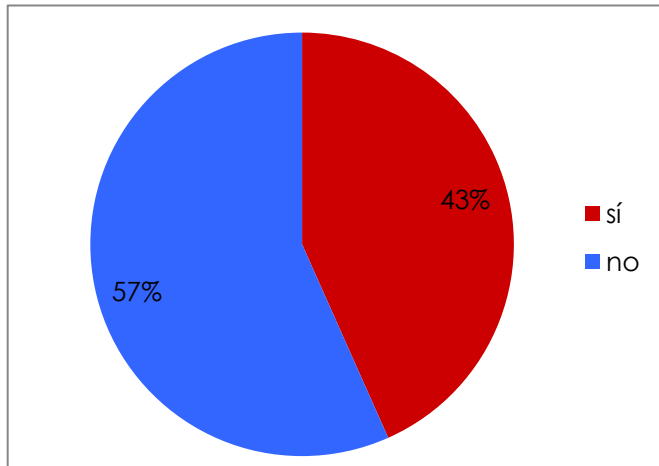
El 23% dels enquestats celebra el Caga Tió, vers el 30% que celebra el Pare Noel. Un 37% celebra les dues festes i un 10% cap de les dues.

Aquest gràfic mostra una dada molt important, i és que per primer cop, les persones que celebren la festa estrangera, en aquest cas el Pare Noel, supera al nombre de persones que celebren la festa típica catalana.

Pregunta 5

Dones molta importància al fet que les festes estrangeres es vagin incloent de mica en mica a la cultura catalana?

Gràfic 13. respostes generals pregunta 5

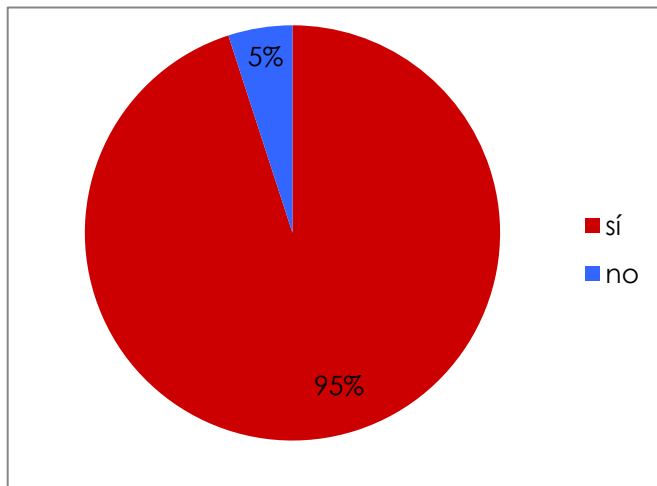
Un 43% dels enquestats sí donen importància al fet que les festes estrangeres s'incloguin en la cultura catalana, vers el 57% que no en donen.

En aquests resultats es pot veure reflectit que per una petita diferència de percentatge el nombre de persones que no donen importància al fet que les festes estrangeres s'incloguin en la cultura catalana, supera al percentatge que sí que dóna importància.

Pregunta 6

Creus que a partir dels diferents mitjans de comunicació ens han arribat festes tradicionals estrangeres?

Gràfic 14. respostes generals pregunta 6

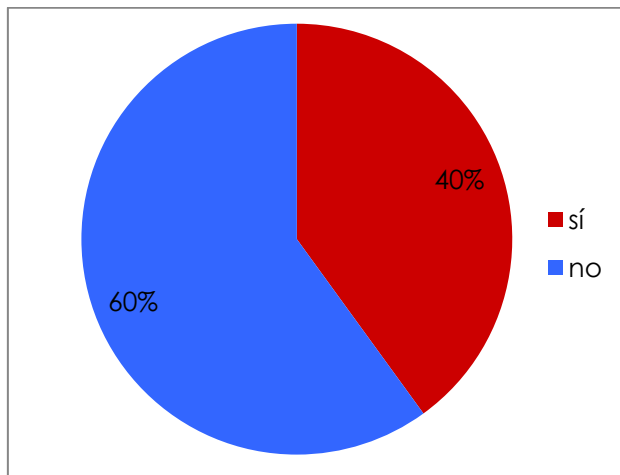
En la resposta a aquesta pregunta trobem que la majoria absoluta sí que considera que els mitjans de comunicació fan que ens arribin les cultures estrangeres, en aquest cas i més concretament, les festes estrangeres. Un 95% dels enquestats considera que sí vers el 5% que considera que no.

Per tant, la població enquestada considera que els mitjans de comunicació afavoreixen al fet de que ens arribin les festes tradicionals estrangeres.

Pregunta 7

Creus que les festes estrangeres han fet que desapareguin les festes catalanes?

Gràfic 15: respostes generals pregunta 7

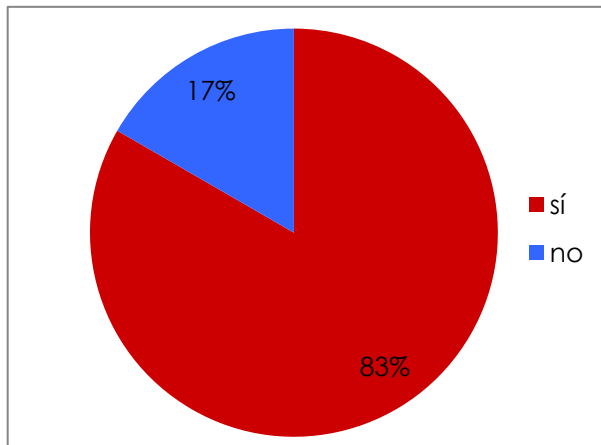
En les respostes a aquesta pregunta trobem uns percentatges molt igualats, de manera que no es pot treure una conclusió gaire exacte.

Un 40% dels enquestats consideren que les festes catalanes estan desapareixent a causa de l'arribada de festes estrangeres, en canvi, un 60% considera que les festes estrangeres no estan fent que desapareguin les catalanes, sinó que simplement s'han inclòs a la nostra cultura i que tant les festes catalanes com les estrangeres tenen una situació d'igualtat entre elles.

Pregunta 8

Creus que les escoles repercuteixen en el fet de que les festes tradicionals estrangeres com el Halloween es difonguin amb més facilitat entre la població?

Gràfic 16: respostes generals pregunta 8

En aquesta pregunta trobem una resposta que destaca molt per sobre de la resta. Un 83%, és a dir, la gran majoria, creu que les escoles sí que repercuteixen en el fet de que les festes tradicionals s'estenguin amb més facilitat entre la població. Per contra, un 17% no considera que influeixin en aquest fet.

A partir de les respostes obtingudes dels enquestats, podem concloure que les escoles estan afavorint aquest procés d'aculturació.

Pregunta 9

Les festes que celebres a partir de qui les has après?

En aquesta pregunta les opcions a respondre són: família, escola i mitjans de comunicació. Les respostes a triar en aquesta pregunta podien ser més d'una. El total de persones enquestades eren 60.

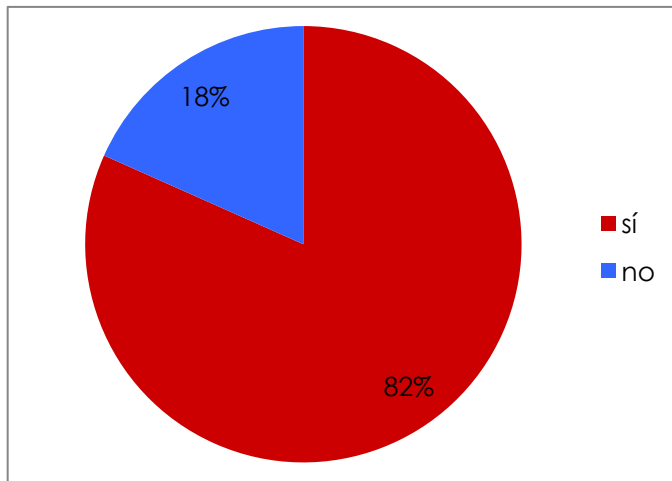
De les 60 persones 51 han afirmat que les festes que celebren les han après a partir de la família. 36, a partir de les escoles i finalment, 24, les han après a través dels mitjans de comunicació.

Per tant, el mètode a través del qual les persones aprenen les festes popular és a través de la família, tot i que va molt seguit de l'escola, que supera la meitat dels enquestats, i en últim lloc els mitjans de comunicació.

Pregunta 10

Creus que la literatura, sobretot la infantil, influencia en les festes tant catalanes com estrangeres que es celebren?

Gràfic 17. respostes generals pregunta 10

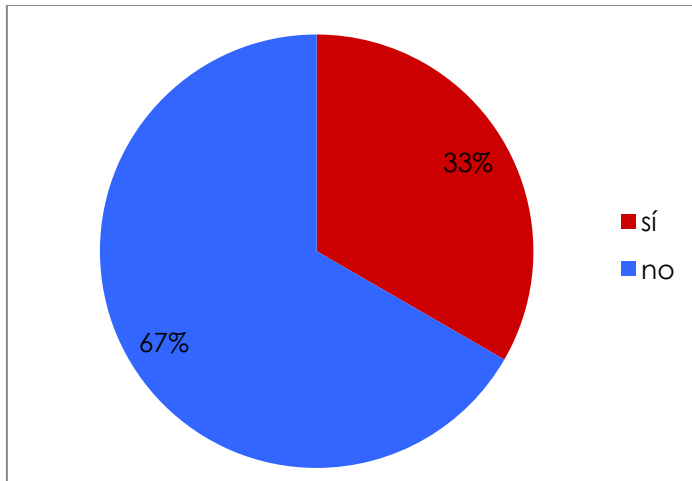
Un 82% dels enquestats considera que la literatura és un altre dels factors que influeixen en el fet de que es celebrin les festes estrangeres. Tot i això, la literatura també fa que es segueixin conservant i promovent les festes típiques catalanes.

Per altra banda, un 18% dels enquestats no considera que la literatura ajudi a promoure les festes tradicionals, ja siguin catalanes o estrangeres.

Pregunta 11

Consideres que els ajuntaments promocionen prou les festes tradicionals catalanes com per evitar que acabin substituïdes per les estrangeres?

Gràfic 18: respostes generals pregunta 11

Un 33% dels enquestats considera que els ajuntaments si que promocionen suficient les festes catalanes, un 67% però, considera que no.

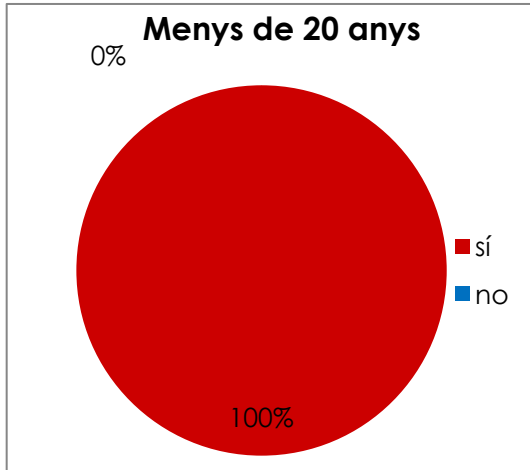
Aquestes respostes donen a entendre que per part de la població, no veuen que els diferents ajuntaments ajudin a promoure les festes tradicionals catalanes.

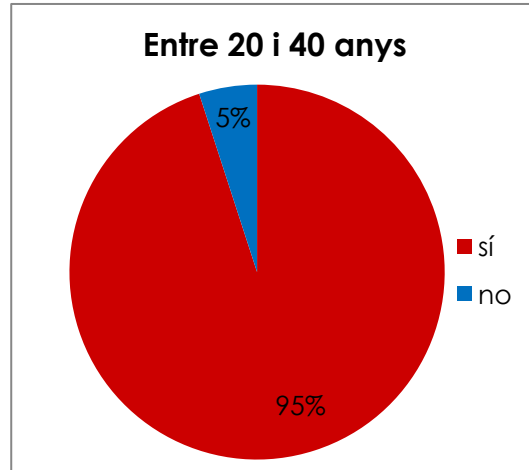
8.2 Enquestes per edats

Pregunta 1

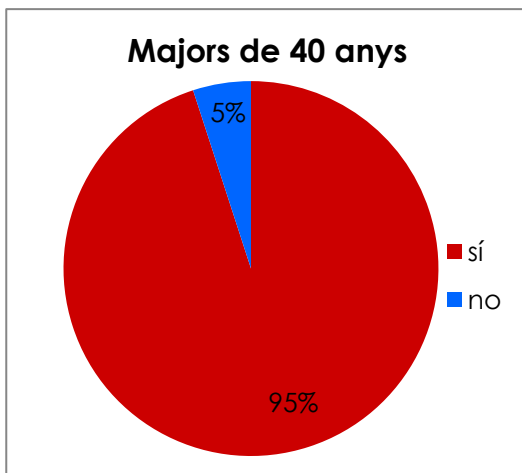
Consideres les festes tradicionals com un element important de la cultura catalana?

Gràfic 19. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 1

Gràfic 20. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 1

Gràfic 21. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 1

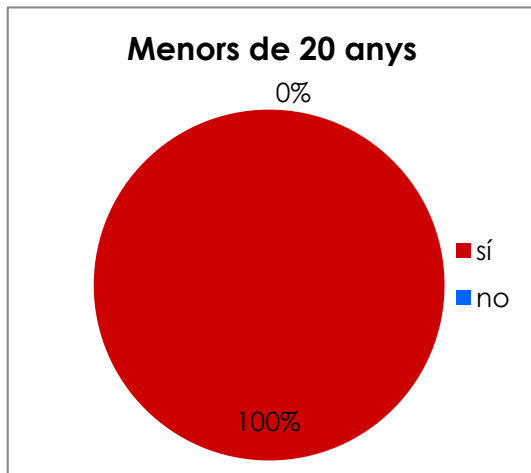
En les respostes obtingudes a aquesta pregunta podem trobar una majoria absoluta per part de totes les franges d'edat. Els menors de 20 anys consideren en un 100% que les festes tradicionals són un element important de la cultura catalana. En els que es troben entre 20 i 40 anys i els majors de 40 anys, consideren en un 95% que sí que són un element important i en un 5% en cada franja que no.

Pregunta 2

Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres?

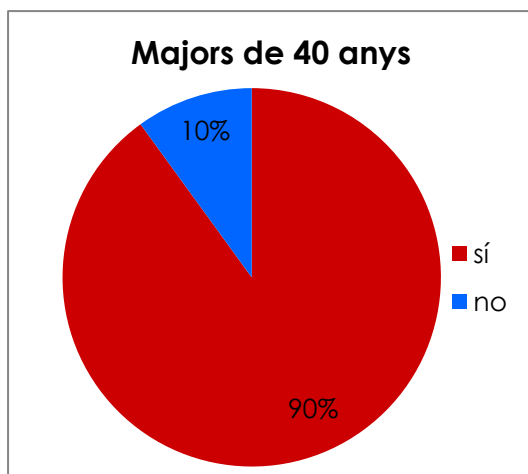
Reis

Gràfic 22. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 2 referent als Reis.

Gràfic 23. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 2 referent als Reis.

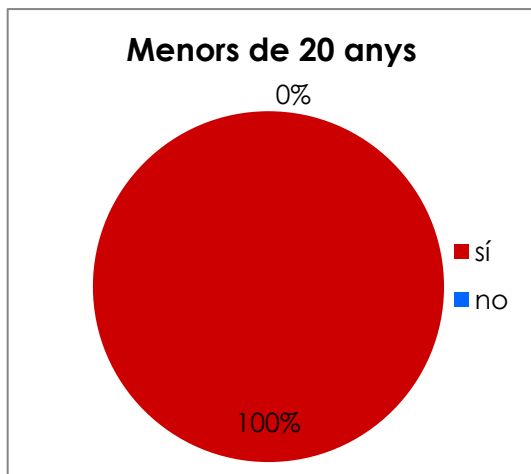
Gràfic 24. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 2 referent als Reis

En aquesta pregunta també es pot trobar un acord entre les diferents franges. El 100% dels enquestats menors de 20 anys celebren els Reis, el 95% entre 20 i 40 anys celebren els Reis, vers el 5% que no, i finalment un 90% dels enquestats majors de 40 anys celebren els Reis vers el 10% que no. Per tant, en aquesta pregunta es pot extreure la conclusió de que la majoria de la població celebra aquesta festa, tot i que els que més la celebren són els joves menors de 20 anys.

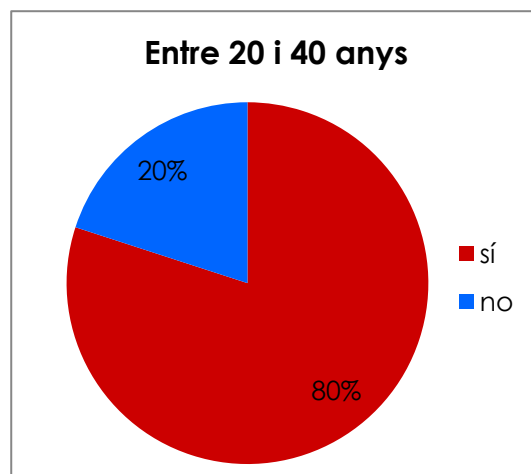

Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres?

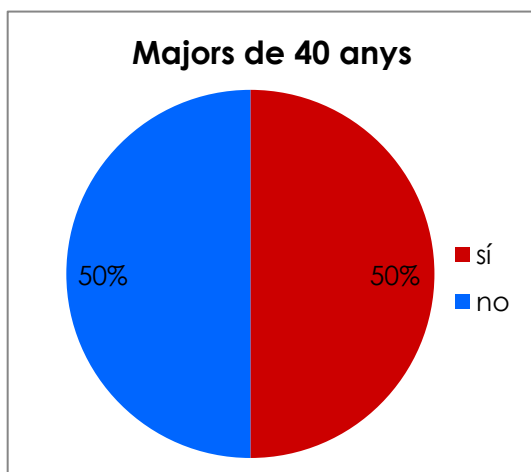
Carnaval

Gràfic 25. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 2 referent al Carnaval.

Gràfic 26. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 2 referent al Carnaval

Gràfic 27. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 2 referent a Carnaval

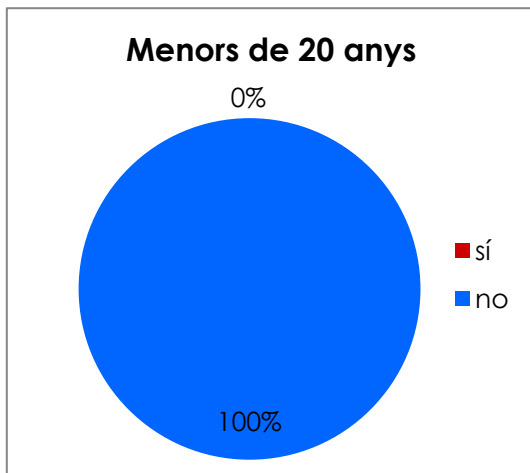
El 100% dels enquestats menors de 20 anys celebren el Carnaval. Un 80% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebren el Carnaval, ver el 20% que no el celebren. Per contra, en els majors de 40 anys trobem una igualtat. Un 50% de la població celebra aquesta festa vers l'altre 50% que no.

En aquesta festivitat, per tant, trobem un fenomen important. Mentre que la gent més jove sí que celebra aquesta festa, a mida que anem augmentant l'edat dels enquestats el percentatge de la població que la celebra va reduint de forma progressiva.

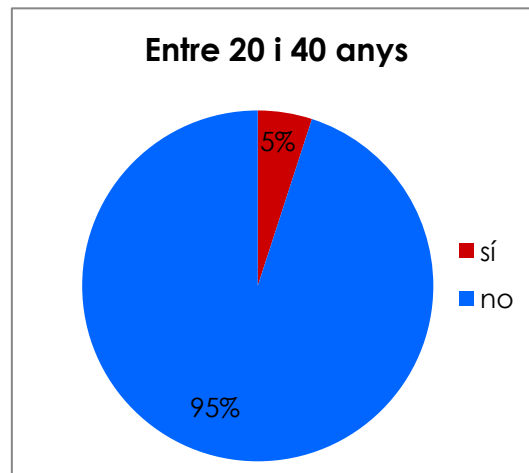

Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres?

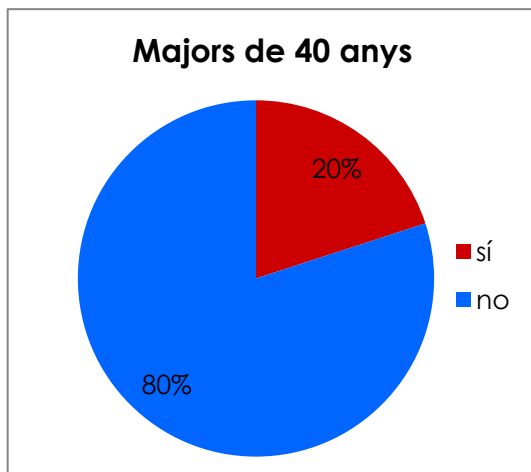
Sant Ponç

Gràfic 28. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 2 referent a Sant Ponç

Gràfic 29. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 2 referent a Sant Ponç

Gràfic 30. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 2 referent a Sant Ponç

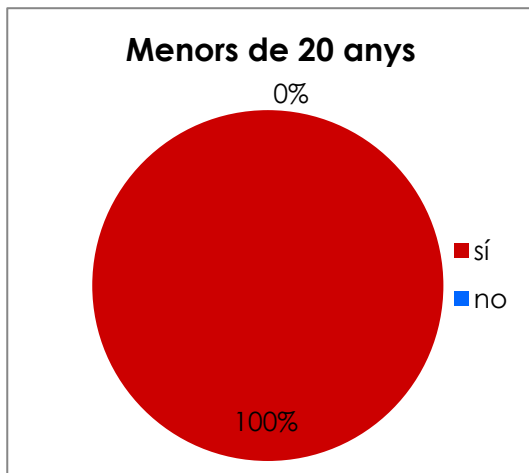
El 100% dels enquestats menors de 20 anys no celebren Sant Ponç, és una festa no és coneguda per la gent jove. Les persones que es troben entre els 20 i 40 anys la celebren en un 5%, vers el 95% que no la celebren. Els majors de 40 anys, celebren la festa en un 20%, contra el 80% que no la celebra.

En aquesta festa passa el contrari que en l'anterior, a mesura que anem augmentant l'edat més celebrada és. Això indica que és una festa que s'està perdent per les noves generacions.

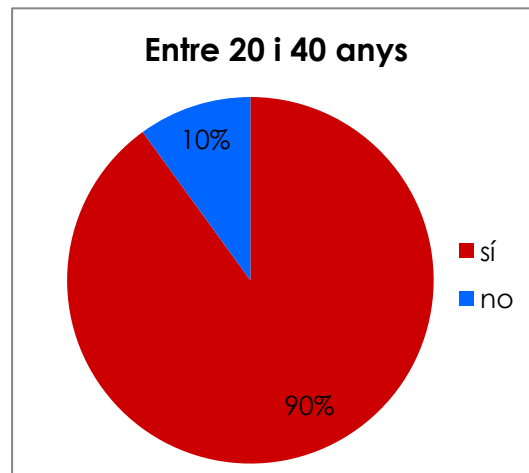

Quines de les següents festes tradicionals catalanes celebres?

Sant Jordi

Gràfic 31. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 2 referent a Sant Jordi

Gràfic 32. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 2 referent a Sant Jordi

Gràfic 33. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 2 referent a Sant Jordi

Els menors de 20 anys celebren els Sant Jordi en un 100%. Un 90% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebren Sant Jordi vers el 10% que no. Finalment, els majors de 40 anys celebren en un 95% aquesta festa.

Per tant, aquesta és una festivitat celebrada per la gran majoria de la població, on no es veu gran diferència entre les franges d'edat.

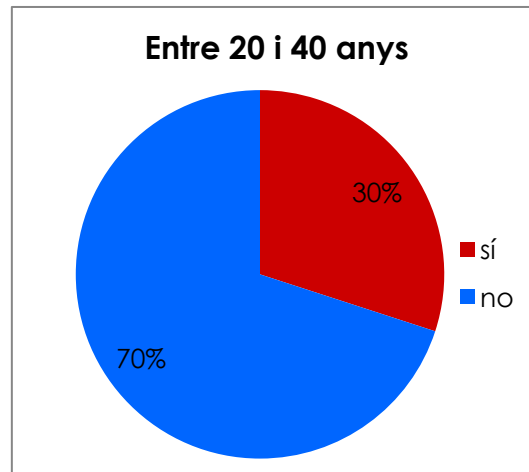
Pregunta 3

Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

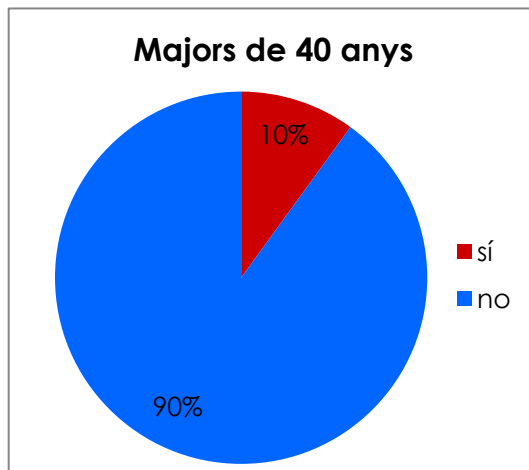
Halloween

Gràfic 34. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 3 referent a Halloween

Gràfic 35. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 3 referent a Halloween

Gràfic 36. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 3 referent a Halloween

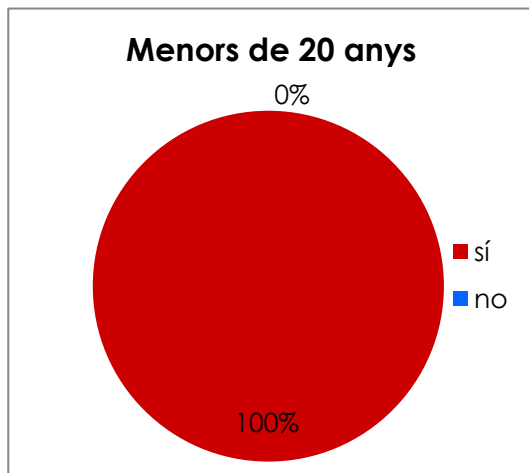
Un 95% dels enquestats menors de 20 anys celebren el Halloween, vers el 5% que no ho fa. el 30% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebra la festa, per contra el 70% no ho fa. només un 10% dels enquestats majors de 40 anys celebra el Halloween, la resta, és a dir, el 90%, no la celebra.

Per tant, els joves són els que més celebren, en aquest cas, Halloween, una festa estrangera. Cosa que indica que és una festa cada vegada més celebrada per la població.

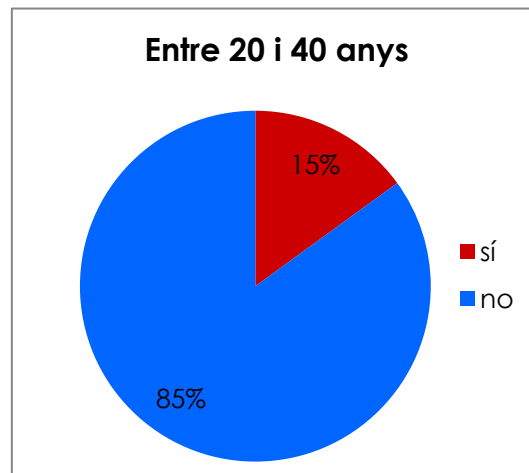

Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

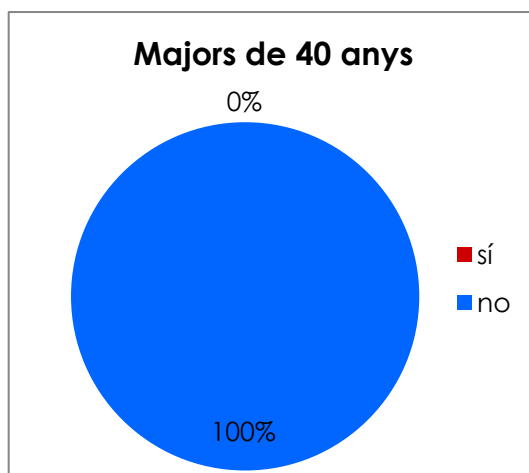
Holi

Gràfic 37. resposta dels menors de 20 anys a la pregunta 3 referent a la Holi

Gràfic 38. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 3 referent a la Holi

Gràfic 39. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 3 referent a la Holi

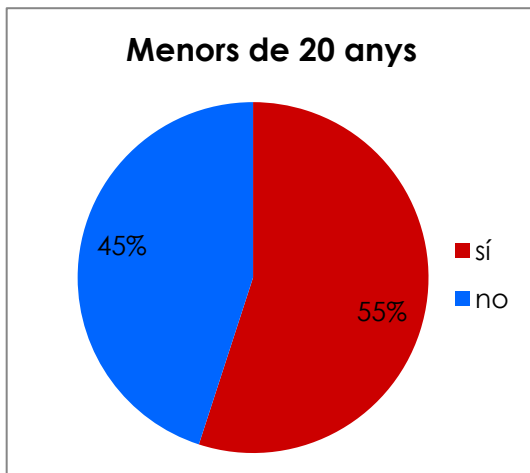
El 100% dels enquestats menors de 20 anys celebren la Holi. Un 15% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebren la Holi vers el 85% que no ho fan. Finalment, el 100% dels enquestats majors de 40 anys no la celebren.

En aquesta festivitat podem trobar dos percentatges totalment oposats, mentre que tots els enquestats menors de 20 anys la celebren, tots els enquestats majors de 40 anys no la celebren. Es troba en la mateixa situació que el Halloween, és a dir, és una festa que cada vegada més és celebrada per la població. El nombre de persones que la celebren va augmentant progressivament.

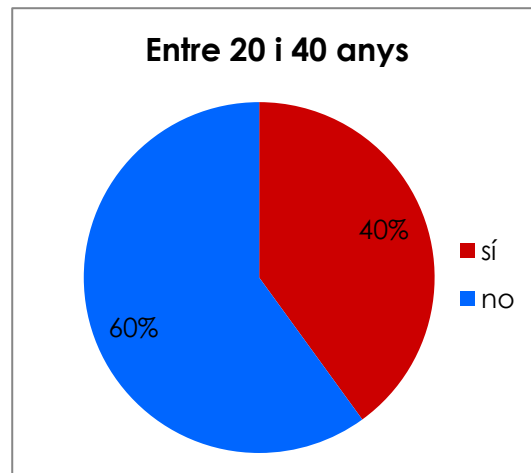

Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

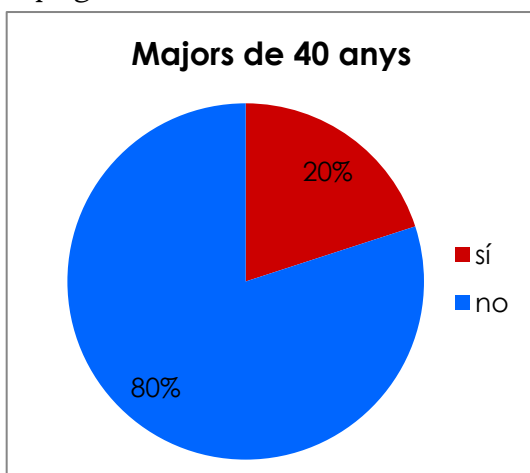
Sant Valentí

Gràfic 40. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 3 referent a Sant Valentí

Gràfic 41. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 3 referent a Sant Valentí

Gràfic 42. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 3 referent a Sant Valentí

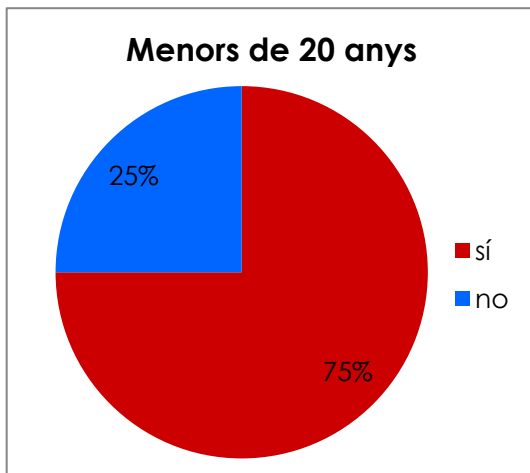
El 55%, és a dir, més de la meitat dels enquestats, celebren Sant Valentí, vers el 45% que no ho fan. El 40% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebren aquesta festa, vers el 60% que no ho fan. Per últim, un 20% dels enquestats majors de 40 anys celebren la festa vers el 80% que no ho fan.

De la mateixa manera que en les dos festes anteriors, el nombre de persones que celebren la festa disminueix a mida que anem augmentant l'edat dels enquestats. Tot i això, en els menors de 20 anys trobem que el percentatge de persones que celebra la festa continua guanyant al percentatge de persones que diu que no la celebra.

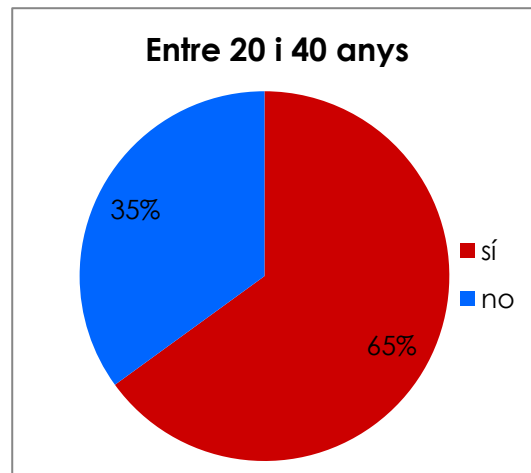

Quines de les següents festes tradicionals estrangeres celebres?

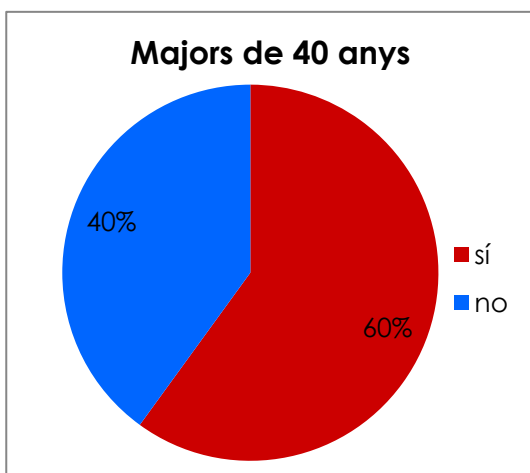
Pare Noel

Gràfic 43. resposta menors de 20 anys a la pregunta 3 referent al Pare Noel

Gràfic 44. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 3 referent al Pare Noel

Gràfic 45. resposta majors de 40 anys a la pregunta 3 referent al Pare Noel

El Pare Noel és una festa celebrada en un 75% pels menors de 20 anys, vers el 25% que no la celebren. El 65% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebren la festa vers el 35% que no ho fa. El 60% dels majors de 40 anys celebren la festa contra el 40% que no ho fa.

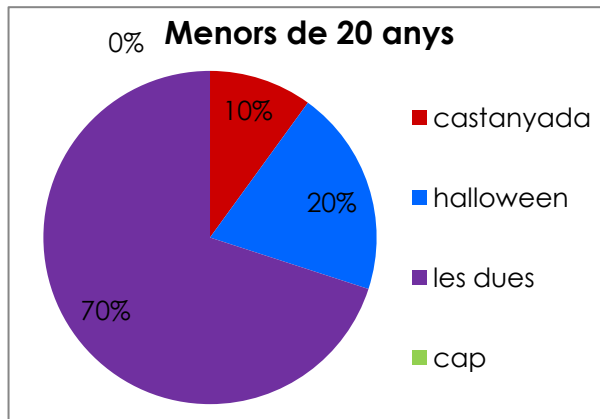
Aquesta festa estrangera és celebrada en la seva majoria per totes les franges d'edat.

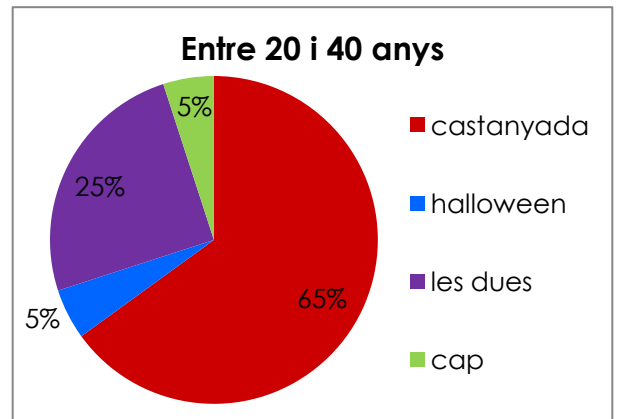
Pregunta 4

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

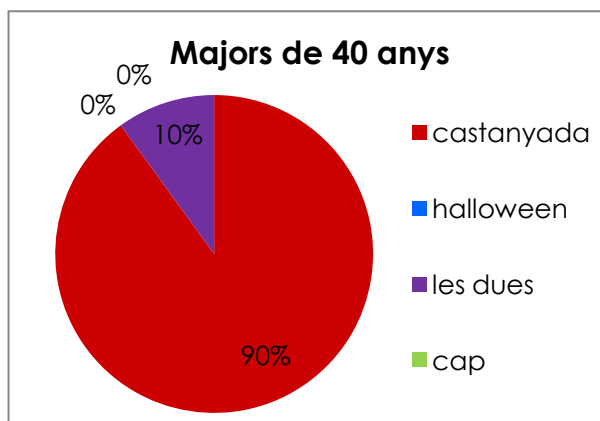
Castanyada o Halloween

Gràfic 46. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 4 referent a la Castanyada o el Halloween

Gràfic 47. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 4 referent a la Castanyada o el Halloween

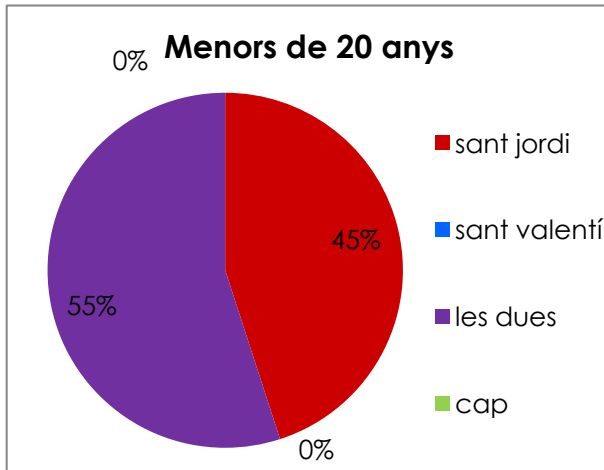
Gràfic 48. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 4 referent a la Castanyada o el Halloween

Un 10% dels enquestats menors de 20 anys celebren només la Castanyada, un 20% només el Halloween, i la resta, és a dir el 70%, les dues festes. Aquesta és una dada important perquè el percentatge de persones que celebra només el Halloween supera el percentatge de persones que celebra només la Castanyada. Un 65% dels enquestats entre 20 i 40 anys celebra només la Castanyada, un 5% el Halloween, un 25% les dues i un 5% cap. Els majors de 40 anys celebren en un 90% només la Castanyada i en un 10% les dues. Per tant els majors de 40 anys celebren en la seva majoria la Castanyada.

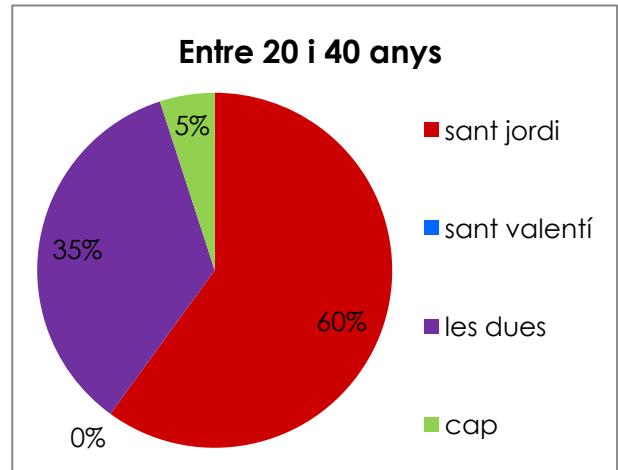

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

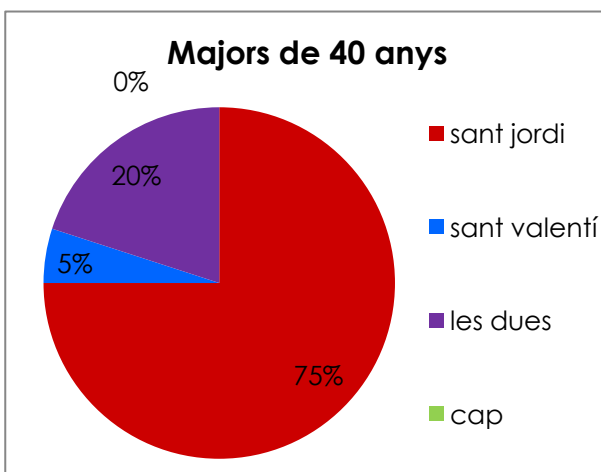
Sant Jordi o Sant Valentí

Gràfic 49. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 4 referent a Sant Jordi o Sant Valentí

Gràfic 50. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 4 referent a Sant Jordi o Sant Valentí

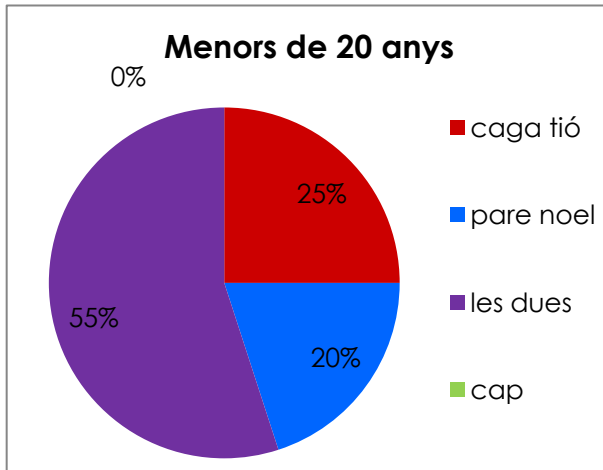
Gràfic 51. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 4 referent a Sant Jordi o Sant Valentí

Els menors de 20 anys celebren en un 45% només Sant Jordi i en un 55% les dues festes. Un 60% dels enquestats entre els 20 i 40 anys celebren només Sant Jordi, un 35% les dues i un 5% cap. Finalment, un 75% dels enquestats majors de 40 anys celebren només Sant Jordi, un 5% només Sant Valentí i un 20% les dues. La majoria de la població enquestada celebra només Sant Jordi, i només una persona de les 60 enquestades celebra Sant Valentí. Per tant Sant Jordi és una festa bastant conservada entre la població.

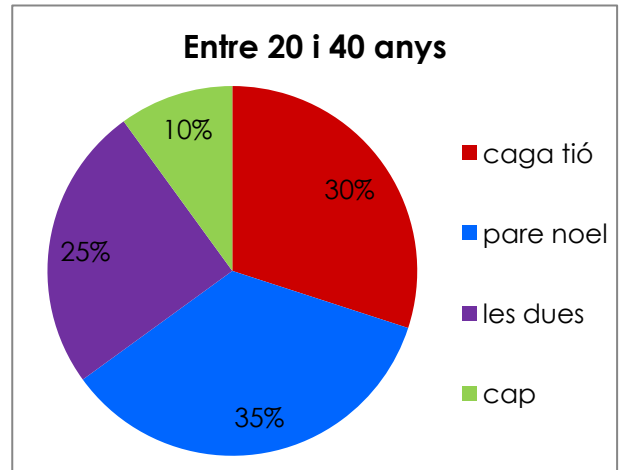

Entre les festes tradicionals catalanes i les festes estrangeres, quines de les dues celebres?

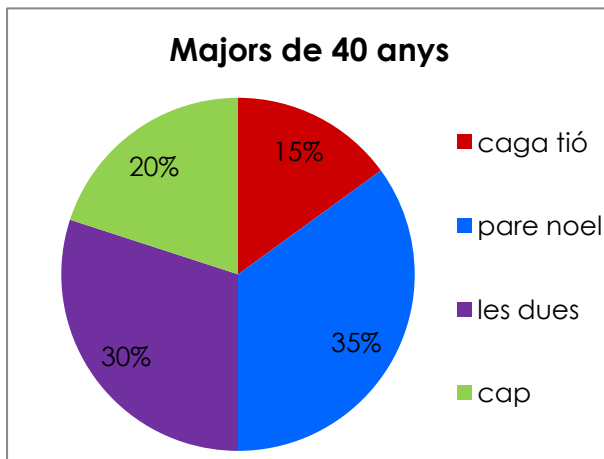
Caga Tió o Pare Noel

Gràfic 52. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 4 referent a Caga Tió o Pare Noel

Gràfic 53. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 4 referent a Caga Tió o Pare Noel

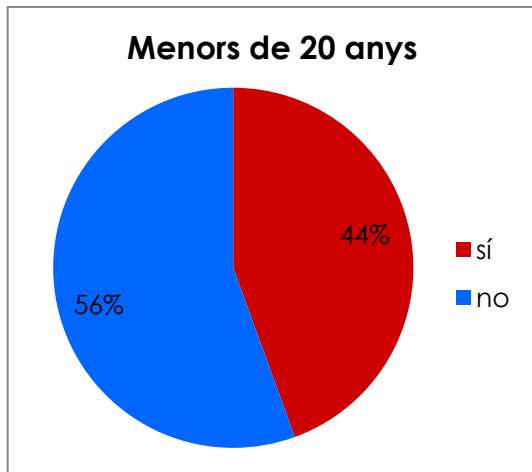
Gràfic 54. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 4 referent a Caga Tió o Pare Noel

Un 25% dels enquestats menors de 20 anys celebra només el Caga Tió, un 20% només el Pare Noel i un 55% les dues. Entre 20 i 40 anys, un 30% celebra només el Caga Tió, un 35% només el Pare Noel, un 25% les dues i un 10% cap. Els majors de 40 anys celebren en un 15% només el Caga Tió, un 35% només el Pare Noel, un 30% les dues i un 20% cap. Per tant, en les últimes dues franges el nombre de persones que celebra només el Pare Noel supera el nombre de persones que celebren només el Caga tió.

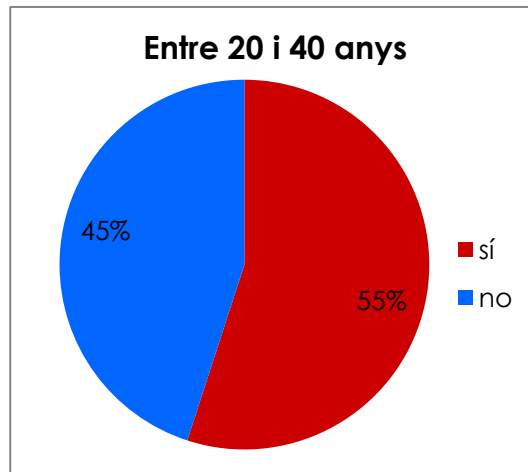

Pregunta 5

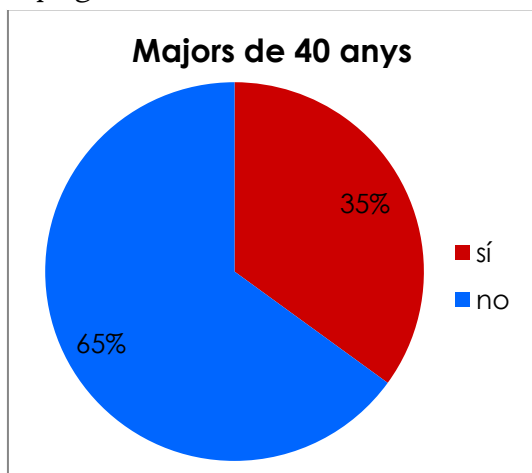
Dones molta importància al fet que les festes estrangeres es vagin incloent de mica en mica a la cultura catalana?

Gràfic 55. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 5

Gràfic 56. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 5

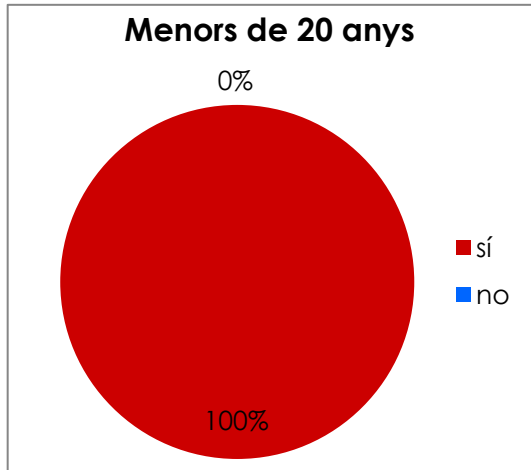
Gràfic 57. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 5

Un 45% dels enquestats menors de 20 anys sí que donen importància al fet que les festes estrangeres es vagin incloent de mica en mica a la cultura catalana, vers el 55% que no ho fa. Un 55% dels enquestats entre 20 i 40 anys sí que dona importància vers el 45% que no ho fa. Finalment, un 35% dels enquestats majors de 40 anys donen importància vers el 65% que no ho fa. En els menors de 20 anys i els majors de 40 el percentatge de persones que no dona importància a aquest fenomen supera el nombre de persones que sí ho fan, en canvi, les persones entre 20 i 40 anys, el percentatge de persones que sí donen importància supera al que no.

Pregunta 6

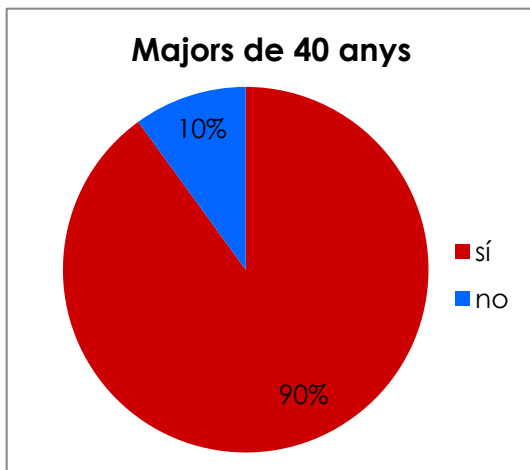
Creus que a partir dels diferents mitjans de comunicació ens han arribat festes tradicionals estrangeres?

Gràfic 58. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 6

Gràfic 59. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 6

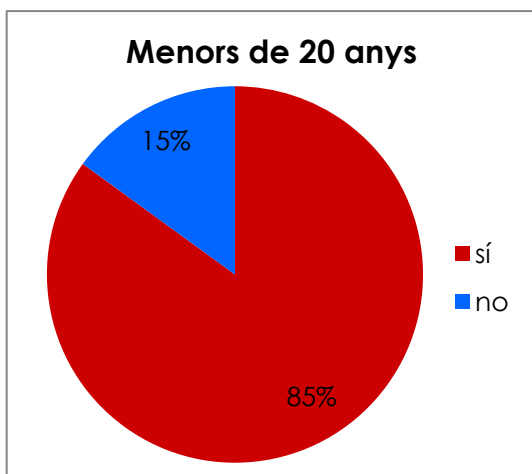
Gràfic 60. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 6

El 100% dels enquestats menors de 20 anys consideren que sí, que els mitjans de comunicació ajuden a l'arribada de festes estrangeres. El 95% dels enquestats entre 20 i 40 anys també consideren que sí, vers el 5% que considera que no. Finalment, el 90% dels enquestats majors de 40 anys també ho consideren, vers el 10% que considera que no. En totes les franges el percentatge de persones que respon que sí, supera el percentatge que respon que no.

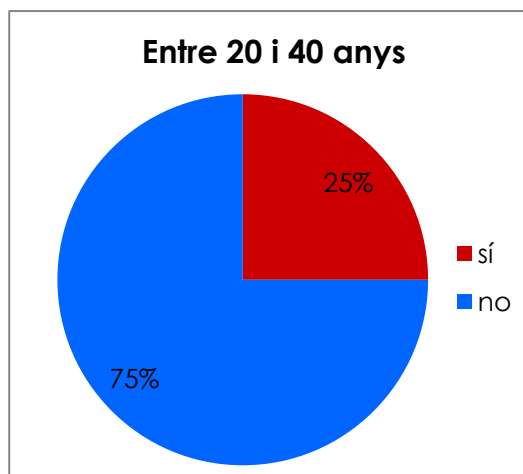

Pregunta 7

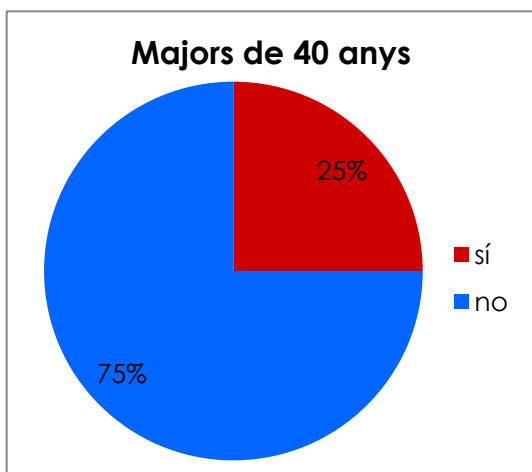
Creus que les festes estrangeres han fet que desapareguin les festes catalanes?

Gràfic 61. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 7

Gràfic 62. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 7

Gràfic 63. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 7

El 85% dels enquestats menors de 20 anys, consideren que les festes catalanes han desaparegut a causa de l'arribada de les festes estrangeres. Els enquestats entre 20 i 40 anys consideren en un 25% que sí i en un 75% que no, aquesta mateixa dada la trobem pels majors de 40 anys.

Per tant, la població més jove sí que considera que les festes catalanes estan desapareixent cada vegada més, però quan l'edat augmenta trobem que la resposta és la contrària.

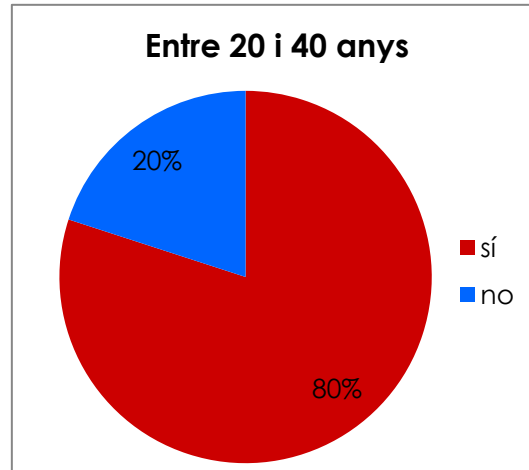

Pregunta 8

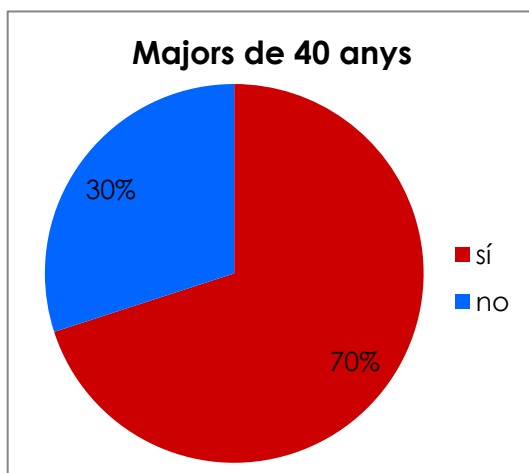
Creus que les escoles repercuteixen en el fet de que les festes tradicionals estrangeres com el Halloween es difonguin amb més facilitat entre la població?

Gràfic 64. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 8

Gràfic 65. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 8

Gràfic 66. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 8

Un 100% dels enquestats menors de 20 anys consideren que les escoles sí que repercuteixen en el fet de que les festes tradicionals estrangeres s'incloguin més ràpidament entre els infants. Un 80% dels enquestats entre 20 i 40 anys consideren que sí vers es 20% que considera que no. Finalment, un 70% dels enquestats majors de 40 anys considera que sí contra el 30% que considera que no. Per tant, en la seva gran majoria la població considera que les escoles són influents en la societat, i més concretament, en els infants.

Pregunta 9

Les festes que celebres a partir de qui les has après?

Els menors de 20 anys, han après en la seva majoria les festes a través de la família. 20 dels 20 enquestats les han après de la família, seguits de l'escola, 16 dels 20 enquestats. Per últim trobem els mitjans de comunicació, marcada per 15 dels vint enquestats. Per tant, no hi ha gaire diferència entre les diferents opcions, tot i que la família continua sent la opció marcada predominant.

Les persones d'entre 20 i 40 anys han après les festes a través de la família, amb un 17 sobre 20. Amb un 12 sobre vint trobem les escoles, seguida dels mitjans de comunicació, amb un 7 sobre 20. En aquestes respostes hi ha major oscil·lació en els resultats obtinguts. Destaca la família per sobre de les altres. Per contra, en un percentatge molt baix trobem els mitjans de comunicació.

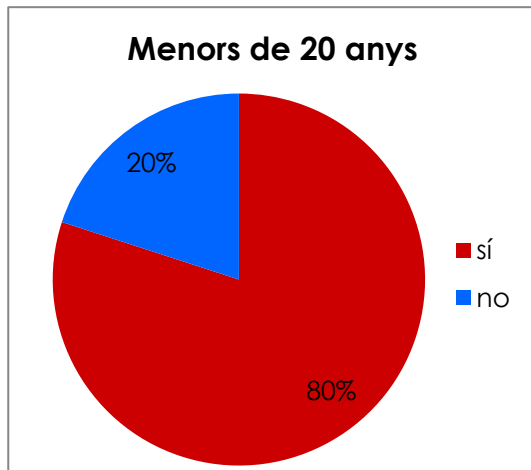
Finalment, els majors de 40 anys consideren en un 14 sobre 20 que les festes que celebren les han après a través de la família. Un 9 sobre 20, a través de les escoles i en un 3 sobre 20, a través dels mitjans de comunicació. Per tant la majoria han après les festes a través de la família, i en el lloc contrari, només un 3 sobre 20 les han après a través dels mitjans de comunicació.

Per tant, en la població més jove trobem que les respostes són més homogènies. A mesura que anem augmentant l'edat les diferències entre respostes són més notables. Per altra banda, a mida que l'edat va augmentant la població que ha après les festes a través dels mitjans de comunicació va disminuint de manera molt ràpida. Mentre que la família es manté amb més o menys igualtat.

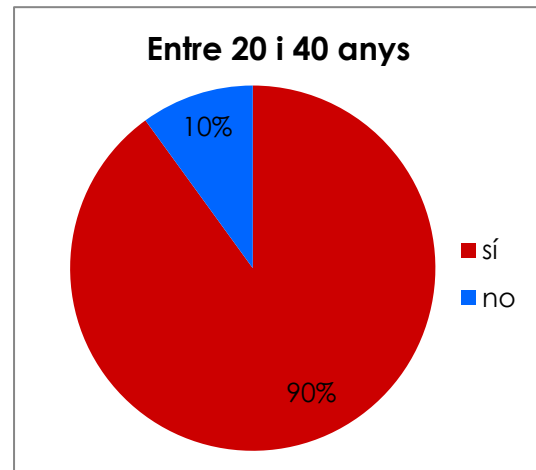

Pregunta 10

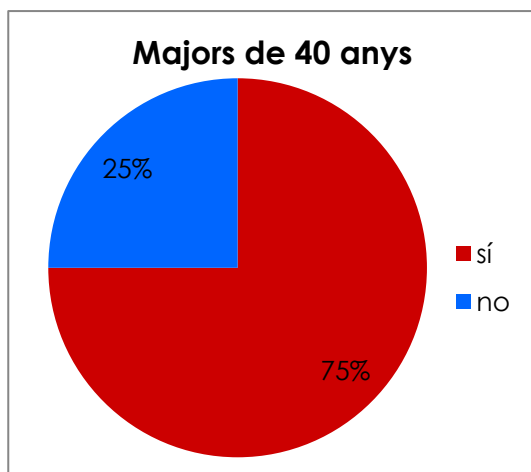
Creus que la literatura, sobretot la infantil, influencia en les festes tant catalanes com estrangeres que es celebren?

Gràfic 67. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 10

Gràfic 68. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 10

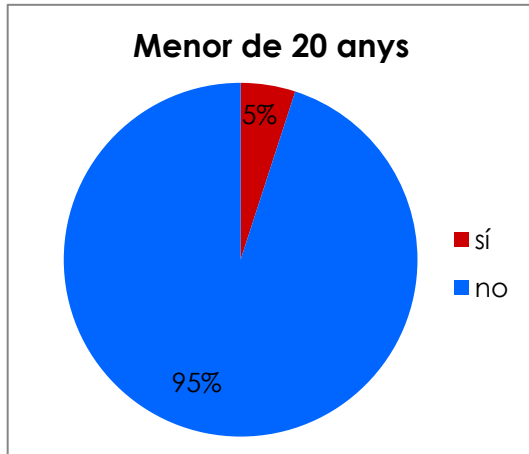
Gràfic 69. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 10

El 80% dels enquestats menors de 20 anys consideren que la literatura infantil és un element influent, vers el 20% que considera que no. El 90% dels enquestats entre 20 i 40 anys consideren que sí vers el 10% que consideren que no. El 75% dels enquestats majors de 40 anys consideren que sí vers el 25% que consideren que no, per tant, la majoria dels enquestats consideren que la literatura infantil sí que influeix. Per aquesta raó i també tenint en compte la pregunta anterior, entre les escoles i la literatura infantil els nens es veuen influenciats alhora de celebrar o no les festes.

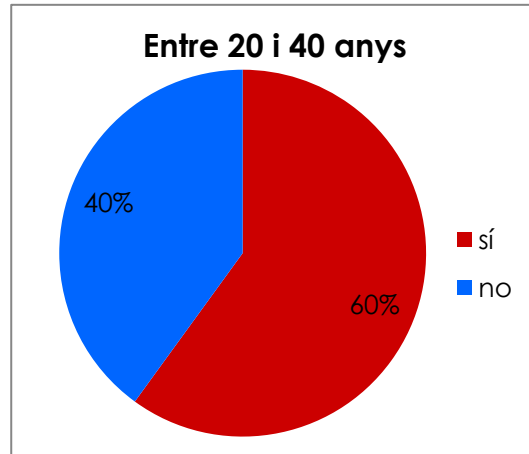

Pregunta 11

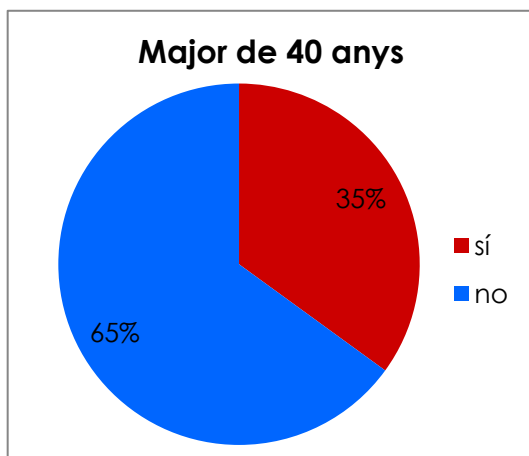
Consideres que els ajuntaments promocionen prou les festes tradicionals catalanes com per evitar que acabin substituïdes per les estrangeres?

Gràfic 70. resposta de menors de 20 anys a la pregunta 11

Gràfic 71. resposta d'entre 20 i 40 anys a la pregunta 11

Gràfic 72. resposta de majors de 40 anys a la pregunta 11

Les respostes a aquesta pregunta han estat molt variades. Un 95% dels enquestats menors de 20 anys consideren que els ajuntaments no promocionen prou les festes, vers el 5% que considera que sí. Per contra, un 60% dels enquestats entre 20 i 40 anys pensen que sí, vers el 40% que considera que no. Finalment, un 35% dels enquestats majors de 40 anys consideren que sí vers el 65% que consideren que no. Per tant, els menors de 20 anys i els majors de 40 anys creuen que els ajuntaments no promocionen prou les festes, en canvi les persones que es troben entre els 20 i 40 anys consideren en la seva majoria que sí.

8.3 Comparació de resultats obtinguts

A la pregunta dos es pot trobar una variabilitat en els resultats si els analitzem de manera general o els analitzem per franges d'edat.

Pel que fa al Carnaval, és una festa que si comptem les persones que el celebren en general trobem que el 77% dels enquestats celebra la festa vers el 23% que no, tal i com es pot veure reflectit a la gràfica 3. Però si aquesta festa l'analitzem segons les franges d'edat trobem una discordança en els resultats. Mentre que els menors de 20 anys la celebren en el 100% tal i com indica la gràfica 25 els majors de 40 anys només la celebren en el 50%, tal com mostra la gràfica 27.

També trobem una discordança a la festa de Sant Ponç. Si l'analitzem segons les respostes generals trobem que el 92% de la població enquestada no la celebra, vers el 8% que sí, com es pot veure reflectit a la gràfica 4. Per contra, si ho analitzem segons les franges d'edat trobem una diferència de percentatges. Els menors de 20 anys no celebren aquesta festa en el 100%, és a dir, cap persona la celebra, com es pot comprovar a la gràfica 28. Però si ens fixem en els majors de 40 anys, trobem que el 20% dels enquestats la celebra vers el 80% que no, com apareix reflectit a la gràfica 30. Per tant, això indica que es una festa que actualment s'està perdent, ja que cada vegada és menys celebrada.

Pel que fa a la pregunta 3, també podem trobar diferències segons si es miren les dades obtingudes en general o per franges d'edat.

El Halloween és una festa que si és analitzada de forma general, un 45% de la població la celebra vers el 55% que no, com es veu a la gràfica 6, però si aquesta festa és analitzada segons les franges d'edat trobem resultats molt diferent. Un 95% de la població menor de 20 anys, la celebren vers el 5% que no, com es mostra a la gràfica 34. Tanmateix, si analitzem les persones majors de 40 anys trobem que un 90% no la celebra vers el 10% que sí, com es pot veure reflectit a la gràfica 36. Per tant, si analitzem aquesta festa de manera general trobem que per una diferencia molt petita és menys celebrada. Però si per contra l'analitzem de manera general trobem que els menors de 20 anys la celebren per majoria absoluta vers els majors de 40 anys que en la seva majoria no la celebren.

Ens trobem en la mateixa situació si analitzem la Holi. Si comprovem les dades generals trobem que el 38% sí la celebra vers el 62% que no, com es pot veure a la gràfica 7. Per contra, si analitzem aquesta festa segons les franges d'edat els resultats que obtenim són totalment contradictoris. Mentre que els menors de 20 anys la celebren en el 100%, els majors de 40 anys no la celebren en el 100%, tal i com es pot veure en les gràfiques 37 i 39. Per tant és una festa que s'ha incorporat recentment, ja que només els enquestats més joves la celebren, i a mida que anem augmentant l'edat són menys aquelles persones que la celebren.

Finalment, en la pregunta 7 també trobem una discordança en els resultats. En les dades generals trobem que el 40% creu que les festes estrangeres han fet que desapareguin les catalanes, vers el 60% que creu que no, com es pot observar a la gràfica 15. Per tant, en un percentatge molt petit el no supera al sí. Però si aquesta mateixa pregunta la separem per edats les respostes són diferents. Un 85% dels menors de 20 anys consideren que sí vers el 15% que considera que no. Per altre banda les persones majors de 40 anys i les que es troben entre els 20 i els 40, creuen en un 25% que sí i en un 75% que no, com es pot veure a les gràfiques 61, 62 i 63. Per tant, les respostes obtingudes pels menors de 20 anys i les obtingudes pels majors de 20 anys són totalment contradictòries.

9. Enquestes a les escoles de Granollers

Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

Festes tradicionals catalanes		
Nom de la festivitat	sí	no
Cicle de Nadal		
El pessebre		
El tió		
Els pastorets		
Els reis mags		
Cicle de Carnestoltes		
Carnestoltes		
Dijous gras		
Enterrament de la sardina		
La vella Quaresma		
Cicle de Primavera		
Setmana Santa		
Pasqua florida: "la mona"		
Diada de Sant Jordi		
Sant Ponç		
Cicle d'estiu i tardor		
11 de setembre		
La Castanyada		
Festes tradicionals estrangeres		
Nom de la festivitat	Sí	No
Pare Noel		
Halloween		
Sant Valentí		

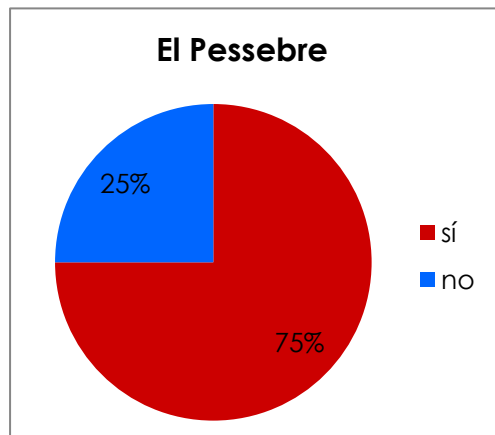
Si ha alguna altra festa que no estigui esmentada anteriorment, però que sí que celebra el vostre centre, ompliu la següent taula:

Nom de la festivitat	
-----------------------------	--

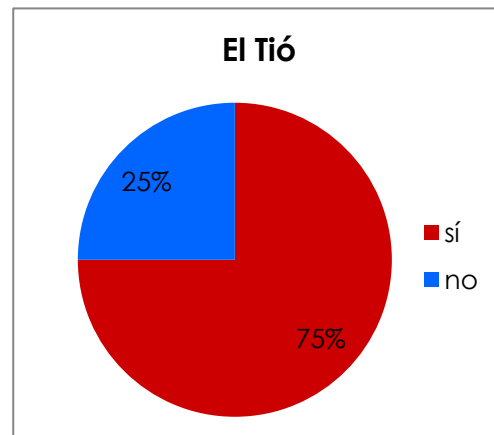

Cicle de Nadal

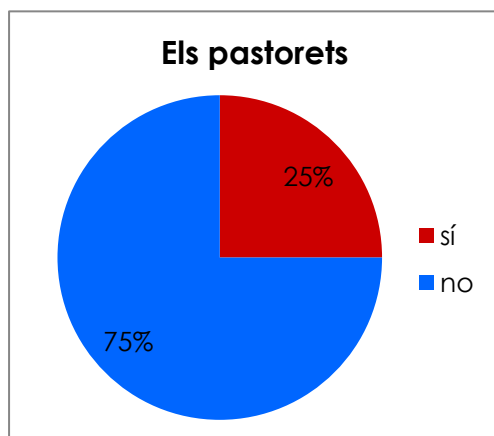
Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

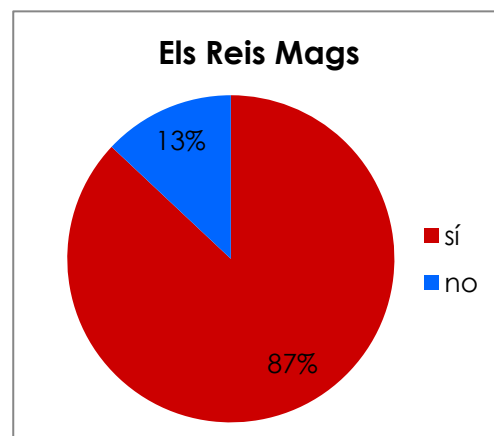
Gràfic 73. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Pessebre

Gràfic 74. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Tió

Gràfic 75. nombre d'escoles de Granollers que celebren els Pastorets

Gràfic 76. nombre d'escoles de Granollers que celebren els Reis Mags

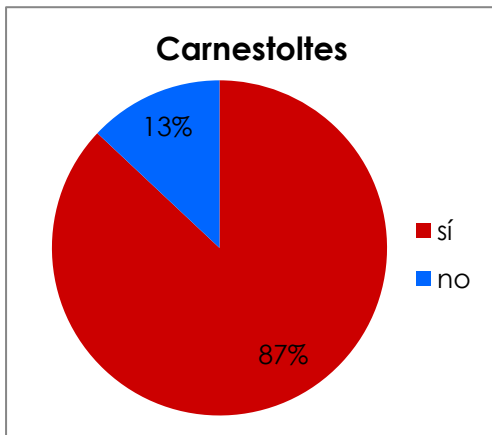
Un 75% de les escoles de Granollers enquestades celebren el Pessebre, vers el 25% que no el celebren. Les mateixes xifres les poden trobar en el Tió. Un 25% de les escoles celebren els Pastorets, vers el 75% que no el celebren. Finalment, un 87% celebren els Reis Mags, vers el 13% que no els celebren.

Per tant, trobem que tres de les quatre festes del cicle de Nadal són celebrades per les escoles en un percentatge molt alt. Hi ha una única festa, els Pastorets, que el nombre d'escoles que no la celebren supera al nombre d'escoles que sí la celebren. D'aquí podem extreure la conclusió de que les escoles en general sí que celebren les festes de Nadal.

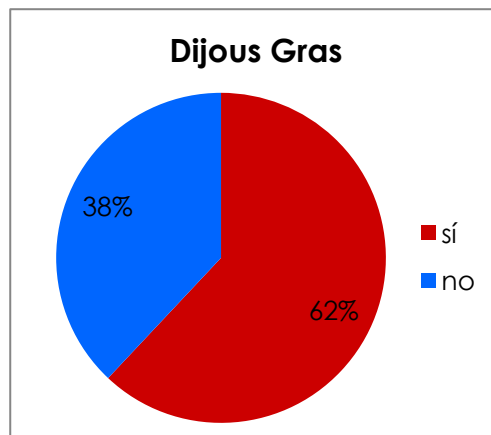

Cicle de Carnestoltes

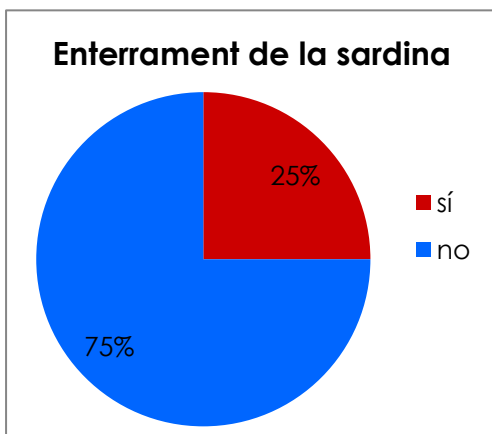
Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

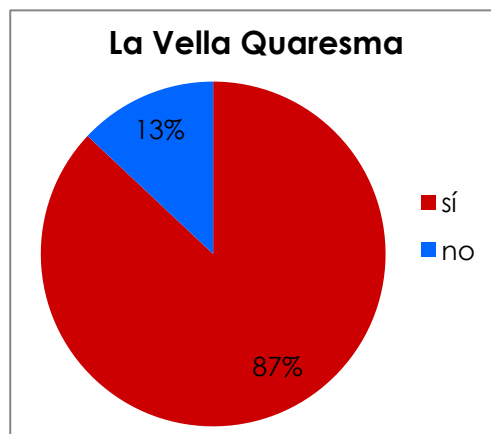
Gràfic 77. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Carnestoltes

Gràfic 78. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Dijous Gras

Gràfic 79. nombre d'escoles de Granollers que celebren l'enterrament de la sardina

Gràfic 80. nombre d'escoles de Granollers que celebren la Vella Quaresma

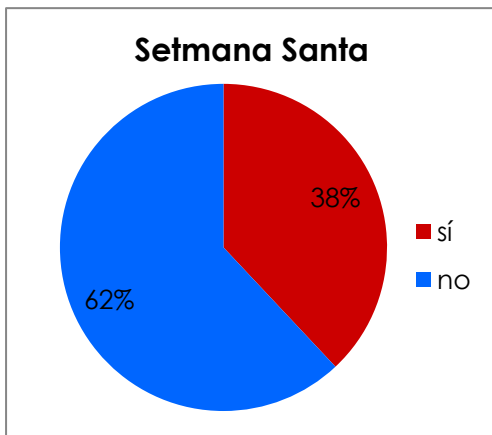
Un 87% de les escoles enquestades celebren el Carnestoltes, vers el 13% que no el celebren. Aquests mateixos percentatges es donen en la Vella Quaresma. Un 62% celebra el Dijous Gras vers el 38% que no. Finalment, un 25% celebra l'enterrament de la sardina vers el 75% que no.

Arran d'això, les escoles sí que celebren en la seva majoria les festes del cicle de Carnestoltes, només hi ha una festa, l'enterrament de la sardina, on el nombre d'escoles que no la celebren superen el nombre d'escoles que sí la celebren.

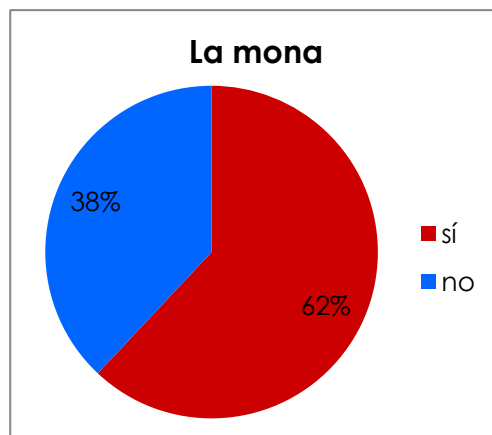

Cicle de primavera

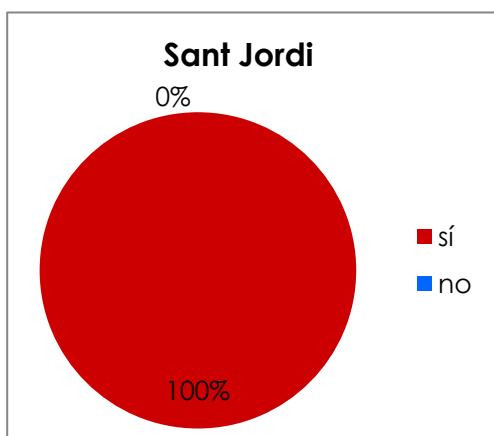
Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

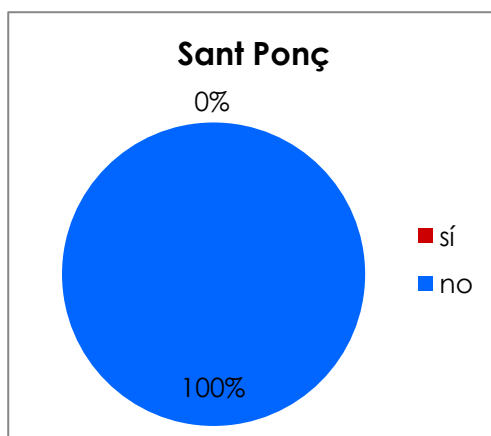
Gràfic 81. nombre d'escoles de Granollers que celebren la Setmana Santa

Gràfic 82. nombre d'escoles de Granollers que celebren la Monja

Gràfic 83. nombre d'escoles de Granollers que celebren Sant Jordi

Gràfic 84. nombre d'escoles de Granollers que celebren Sant Ponç

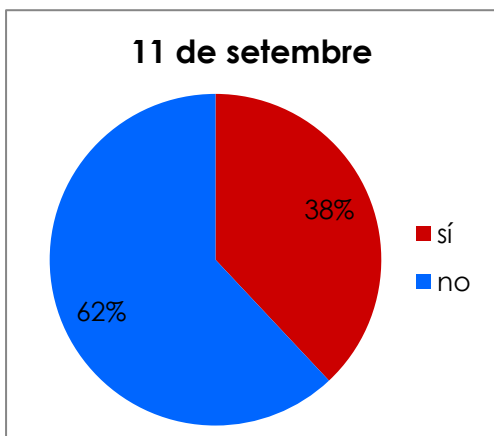
En el cicle de primavera trobem respostes diverses. Un 38% celebra la Setmana Santa, vers el 62% que no la celebra. Els resultats contraris trobem en la celebració de la Monja, on un 62% de les escoles sí que la celebren, vers el 38% que no. Per altra banda, un 100% celebra el Sant Jordi, vers a això, un 100% no celebra Sant Ponç.

Per tant, trobem que el nombre d'escoles que celebren les festes del cicle de primavera és igual al nombre d'escoles que no les celebren. Trobem dos gràfics totalment oposats, mentre que el 100% de les escoles enquestades celebren Sant Jordi, un 100% no celebra Sant Ponç. Per tant, Sant Ponç no és una festa que es promogui des de les escoles.

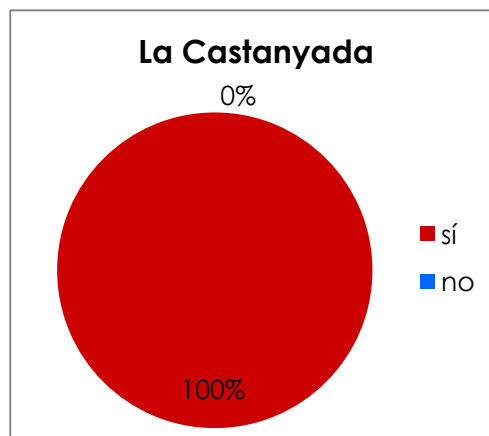

Cicle d'estiu i tardor

Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

Gràfic 85. nombre d'escoles de Granollers que celebren 11 de setembre

Gràfic 86. nombre d'escoles de Granollers que celebren la Castanyada

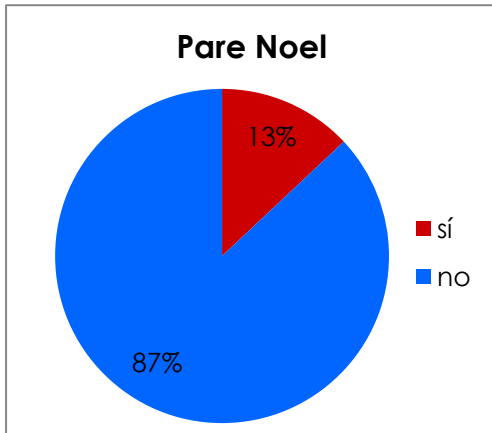
El 38% de les escoles enquestades de Granollers celebren l'onze de setembre, vers el 62% que no el celebren. Per altra banda, un 100% de les escoles enquestades celebren la Castanyada.

Per conseqüència, totes les escoles de Granollers celebren la Castanyada. L'onze de setembre tot i ser una festa que no es troba dins del calendari escolar, també és una festa celebrada per una gran quantitat d'escoles, tot i que el percentatge d'escoles que no el celebra supera al percentatge d'escoles que si el celebra.

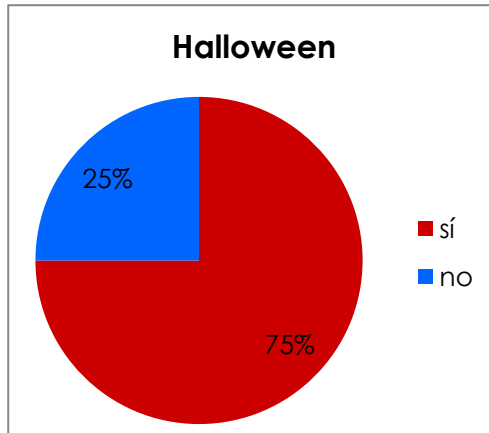

Festes tradicionals estrangeres

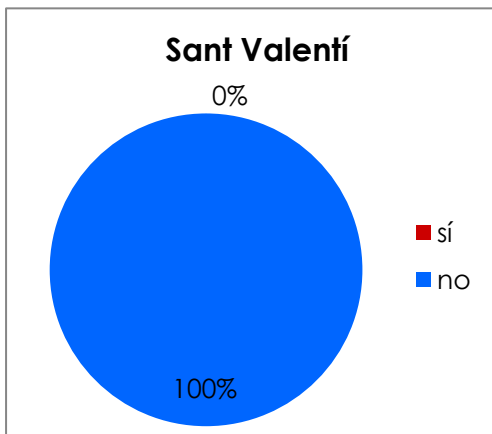
Quina de les següents festes tradicionals es celebren a la seva escola?

Gràfic 87. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Pare Noel

Gràfic 88. nombre d'escoles de Granollers que celebren el Halloween

Gràfic 89. nombre d'escoles de Granollers que celebren Sant Valentí

El Pare Noel és una festa celebrada en un 13% de les escoles, vers un 87% que no el celebren. El Halloween és una festa que es celebra en un 75%, contra un 25% que no el celebren. Per acabar, el 100% de les escoles enquestades no celebren el Sant Valentí.

Així doncs, en dues de les tres festes estrangeres, el nombre d'escoles que no les celebren superen al nombre de persones que sí que les celebren. Tot i això hi ha una festa que és molt celebrada, el Halloween, tres quartes parts de les escoles enquestades sí que el celebren.

10. Entrevistes

10.1 Entrevista Anna Giménez.

Per tal de fer el treball més complet, he realitzat una entrevista a l'Anna Giménez, professora de primària de l'escola Educem de Granollers. L'Anna porta deu anys treballant a l'escola i és professora d'anglès, i per tant coneix les festes estrangeres millor que la resta de professors que hi treballen.

Em dic Mireia Digón Carballo, sóc una alumna de segon de batxillerat de ciències socials de l'escola Educem de Granollers. Estic realitzant un treball de recerca en el qual estic estudiant si les escoles primàries de Granollers afavoreixen o no en el fet de que les festes catalanes s'estiguin substituint per les estrangeres. Per tal de fer el meu treball més entenedor i complet, m'agradaria que em responguessis a les preguntes següents:

1. De quina manera l'escola celebra les festes següents.

Pessebre	Tota la tradició de Nadal es celebra diferent si són nens més petits o si són més grans. Amb els petits s'expliquen les figures del Pessebre i cada classe elabora un Pessebre amb figures que porten els nens de casa. Amb els alumnes més grans, són ells mateixos que creen les figures del Pessebre i s'exposen en l'espai comú que hi ha a primària, i a l'hora de religió també s'explica la tradició del Pessebre i del Nadal.
Reis	De la mateixa manera què passa amb el Pessebre, és diferent amb els petits què amb els grans. Amb els grans els Reis només es representen amb unes figures que fan ells, i amb els petits venen a l'escola un Rei i un patge i a les hores de català han realitzen unes cartes que després els hi entreguen
Carnestoltes	Amb els alumnes de 3r a 6è de primària elaborem unes corrandes fetes pels alumnes, acostumen a ser cançons que ells coneixen, els

	hi canvien la lletra, reivindicatives de coses de l'escola, per simular la corranda tradicional. A més, també es fa una xocolatada i la representació de les corrandes. Els petits es disfressen i fan una rua per dins de l'escola i fan la tradicional xocolatada.
Vella Quaresma	Es treballa dins de l'àrea de religió i s'explica el perquè se li han d'anar tallant les potes. A més, també s'elabora una Vella Quaresma molt gran que es posa a l'espai comú de primària i cada setmana uns alumnes van i li tallen la pota corresponent.
La mona	No és una celebració que es faci a un nivell de la resta de festes. Es fa dins de l'àrea de religió i acostumen a fer alguna activitat manual representativa de la mona.
Sant Jordi	Es fan les jornades culturals. Hi ha diferents activitats. Per una banda, les jornades culturals que organitza l'escola on es fan l'entrega de tres premis: premi literari, un escrit i es tria el més maco de cada curs; l'artístic, on es fa un dibuix i es tria el més maco de cada curs i el premi al bon lector, se li dona a l'alumne que al llarg d'aquells mesos ha demostrat que és un bon lector, que llegeix molts llibres, que li agraden... a fi de potenciar la lectura. A més, es fa una visita a la porxada i es passa per parades de llibres.
Castanyada i Halloween	La Castanyada i el Halloween són dos festivitats que es celebren paral·lelament. La Castanyada, on dins de la classe es parla de la tardor i s'acostumen a portar fruits de tardor, per anar introduint l'època de la Castanyada i es fan diverses activitats relacionades amb la Castanyada i els fruits de tardor. A més, també es fan panellets, els alumnes escriuen la recepta i els elaboren. Per altra banda, a les hores d'anglès, es realitzen diferents activitats representatives del Halloween. L'últim dia abans de la Castanyada i del Halloween es fan algunes activitats adreçades a aquestes celebracions. Pel matí estan relacionades amb la Castanyada: com la olimpiada castanyada, gimcanes per aconseguir castanyes..., i a la tarda es fa un concurs de postals de Halloween.

2. Els nens els agrada més el Halloween o la Castanyada?

Els agrada més el Halloween pel tema dels fantasmes... els atrau molt, tot i que la Castanyada també els agrada, però a l'hora de fer les activitats les que els hi atrauen són les de Halloween.

3. Creus que des de l'Educem es promou suficientment les festes tradicionals catalanes?

No, penso que no. Realment hi ha poc espai per poder-les treballar i se'ns ajunta que tenim uns temaris més densos per les diferents àrees i realment és difícil trobar l'espai per poder dedicar a les festes. Es fan pinzellades de celebració, però crec que en descuidem algunes com l'enterrament de la sardina i que als nens els agradaria treballar i a més les desconeixen, i l'escola seria un bon lloc per conèixer-les.

4. Sé que cada classe té la seva petita biblioteca, en ella podem trobar llibres que tractin de les festes tradicionals catalanes?

En cursos inferiors sí, a partir de 3r de primària no. A més, com els alumnes trien els llibres que volen de la biblioteca, difícilment, triaran algun que vagi relacionat amb les festes tradicionals catalanes. Això va lligat amb la pregunta que m'has fet abans, i és degut a que les desconeixen molt.

5. Creus que actualment les escoles celebren més les festes infantils del que ho feien anys enrere?

Sí, penso que sí.

6. Anteriorment vaig enviar una enquesta a l'escola on em van confirmar que celebràveu alguna festa tradicional estrangera com per exemple el Halloween. Quin creus que és el paper de l'Educem respecte a les celebracions d'aquestes festes estrangeres?

L'escola ha procurat que Halloween, en aquest cas, no es mengés a la castanyada, perquè com et deia abans, els alumnes tiren molt pel Halloween i una cosa és que puguin ser conscients de que existeix aquesta celebració que a més, cada vegada està més estesa, a partir d'aparadors, pel·lícules... i una altre és que substitueixi a la Castanyada. L'escola ha evitat que el Halloween substituís a la Castanyada i és per això que només li dediquem una tarda i les hores d'anglès, i no la resta d'assignatures com si que fem amb la Castanyada.

7. Saps com la resta d'escoles de Granollers treballen les festes tradicionals catalanes?

Conec algunes escoles, concretament públiques, on tendeixen a treballar més les festes tradicionals catalanes del què ho fem a l'escola privada. Les que conec amplien les festes tradicionals que treballen i ho fan de manera molt més profunda que nosaltres.

8. Creus que les escoles estan contribuint a que les festes tradicionals catalanes estiguin substituïdes per les estrangeres?

L'escola privada tendeix a fer-ho, que fa una immersió important d'anglès, i aquelles escoles dediquen molta més estona al Halloween que a la Castanyada. L'escola que usa l'anglès com una tercera llengua, potser no tant. Jo penso que no és tant que es substitueixin les festes estrangeres, sinó que se substitueix per temari de les assignatures, no per un altre tipus de festa.

9. Com valoren les famílies el fet de que l'escola celebri les festes tradicionals estrangeres?

Ho valoren positivament, el què passa és que també es veritat que no ho fem de forma profunda. Sé que els pares els agrada molt el Carnestoltes, el Sant Jordi, però el que no sé és si amplièssim les celebracions, si potser no serien els mateixos pares que ho interpretarien com que s'estan perdent classe, en comptes d'un aprenentatge cap als seus fills.

Conclusions

A partir de l'entrevista anterior, i segons el que diu l'Anna, els nens els agrada més celebrar festes tradicionals estrangeres, que no pas les festes tradicionals catalanes. Per altra banda, defensa que les escoles i en aquesta cas l'Educem, no promou suficientment les festes tradicionals catalanes, i que això a la vegada ajuda al fet de que cada vegada més vagin desapareixent, i un exemple és l'enterrament de la sardina.

Pel que fa a la literatura infantil, en edat petites sí que trobem llibres directament relacionats amb les festes tradicionals catalanes, però a mesura que l'edat incrementa aquests llibres desapareixen de les biblioteques de l'escola, a més recalca que com que són els nens els que trien els llibres, no agafarien un relacionat amb les festes, a partir d'aquí, per tant, es pot treure la conclusió de que els nens amb una edat superior als vuit, nou anys, no els interessa la literatura infantil relacionada amb les festes tradicionals catalanes.

Tot i això, si que defensa que actualment es celebren més festes tradicionals del que es celebraven anys enrere, i que tot i què als nens els agradi més el Halloween que no pas la Castanyada, l'escola celebra les dues festes de la mateixa manera i els hi dedica el mateix temps a les dues. A més, no considera que les festes tradicionals catalanes estiguin sent substituïdes per les festes tradicionals estrangeres, sinó que estan sent substituïdes pel temari de les assignatures, ja que cada vegada és més dens, i això implica reduir el temps de celebració de cadascuna de les festes.

En conclusió, l'escola Educem, dóna el mateix pes a totes les festes, tot i que hi ha algunes típiques catalanes que no celebra, i que per tant, no promou suficientment les festes tradicionals catalanes, això, però, no implica que les estigui substituint per festes tradicionals estrangeres, sinó que simplement no les celebra perquè aquell temps el dedica a explicar el temari de les diferents matèries.

10.2 Entrevista Maria Elena Armengou

La Maria Elena Armengou és la directora de l'escola Estel de Granollers.

1. De quina manera l'escola celebra les festes següents.

Caga Tió	El Caga Tió només es celebra a infantil. En aquest cas el celebrem tal i com indica la festa tradicional i fem cagar el Tió com és habitual, cantant-li una cançó i els nens reben els regals que el Caga Tió els hi porta.
Reis	En aquesta cas hi participa tota l'escola. L'alumnat d'educació secundària es vesteixen de Reis Mags i els alumnes d'educació infantil van a visitar-los.
Carnestoltes	A Carnestoltes els mateixos alumnes elaboren les seves pròpies disfresses i fan una rua pels carrers de Granollers.
Dijous Gras	Per dijous gras els alumnes han d'esmorzar truita o botifarra d'ou.
Enterrament de la sardina	L'alumnat decora una sardina a les hores de classe i l'enterren dins un taüt que porta el rei Carnestoltes.
Vella Quaresma	Cada classe té la seva Vella Quaresma amb les set cames i cada setmana els alumnes li treuen una cama.
La mona	Els alumnes de infantil van al PIN, centre que s'acostuma a obrir aquella època i els alumnes de primària elaboren la seva pròpia Mona.
Sant Jordi	A Sant Jordi es celebren els Jocs Florals. Els alumnes de primària elaboren una redacció o un poema. De totes les presentades els membres de l'AMPA trien les millors redaccions, i els alumnes als qui pertanyin reben un premi.
Castanyada	Per la Castanyada els alumnes d'educació secundària elaboren uns jocs que es fan aquell dia al parc de Ponent i que van dirigits per a totes les etapes.
Pare Noel	Va una persona vestida de Pare Noel i passa per totes les classes d'educació infantil i primària.

2. Els nens els agrada més el Pare Noel o el Caga Tió?

Els nens en general els agrada més el Caga Tió, però això no vol dir que celebrar el Pare Noel no els hi agradi.

3. Creu que des de l'Estel es promou suficientment les festes tradicionals catalanes?

Jo crec que sí, celebrem moltes de les festes tradicionals catalanes i hi ha una única festa estrangera en el nostre programa festiu.

4. A la biblioteca de l'escola es poden trobar llibres que tractin de les festes tradicionals catalanes?

Sí, entre tots els llibres que tenim hi podem trobar llibres que parlin estrictament de les festes tradicionals catalanes, de manera que els alumnes poden accedir-hi.

5. Creu que actualment les escoles celebren més les festes infantils del que ho feien anys enrere?

Sí, jo crec que des de les escoles s'impulsen més les festes tradicionals catalanes, i hi tenen un pes important.

6. Anteriorment vaig enviar una enquesta a l'escola on em van confirmar que celebraven alguna festa tradicional estrangera com per exemple el Pare Noel. Quin creu que és el paper de l'Estel respecte a les celebracions d'aquestes festes estrangeres?

L'escola celebra aquesta festa estrangera per obrir la educació i ensenyar als alumnes la diversitat cultural.

7. Sap com la resta d'escoles de Granollers treballen les festes tradicionals catalanes?

No, la veritat no estic informada sobre com la resta d'escoles celebren les festes, ni quines celebren.

8. Creu que les escoles estan contribuint a que les festes tradicionals catalanes estiguin substituïdes per les estrangeres?

Sí, penso que sí. Tot i que les escoles celebrin moltes festes tradicionals catalanes, cada vegada més inclouen en el calendari festiu festes tradicionals estrangeres.

9. Com valoren les famílies el fet de que l'escola celebri algunes festes tradicionals estrangeres?

Ho valoren positivament.

Conclusions

A l'escola Estel, els nens prefereixen celebrar el Caga Tió, festa tradicional catalana, que no pas el Pare Noel, festa tradicional estrangera. A més, l'escola Estel sí que considera que promou suficientment les festes tradicionals catalanes.

L'escola també posa a disposició de l'alumnat de totes les edats llibres de festes tradicionals catalanes, de manera que tots hi poden accedir a ells.

Per altra banda, l'escola Estel sí que promociona les festes tradicionals catalanes, de manera que defensa que cada vegada més els nens celebren les festes. A més, les festes estrangeres que incorporen ho fan des del punt de vista de que els nens coneguin més cultures i ampliïn els seus coneixements. Tanmateix, sí que considera que les escoles estan influenciant en el procés d'aculturació, perquè cada vegada celebren més festes tradicionals estrangeres, cosa ben vista per les famílies.

En conclusió, l'escola Estel incorpora certes festes tradicionals estrangeres per ampliar la cultura dels alumnes, però creu que les escoles estan influenciant en el procés d'aculturació, ja que cada vegada més incorporen festes tradicionals estrangeres en el seu programa festiu.

10.3 Entrevista a Nuria Masat

La Nuria Masat és professora de primària de l'escola Educem de Granollers.

1. De quina manera l'escola celebra les festes següents.

Pessebre	Es celebra muntant i desmuntant diferents tipus de Pessebres des del punt de vista cristià.
Carnestoltes	Tots els nens es disfressen i es surt al pati a cantar i a ballar.
Dijous Gras	Es fan diferents activitat directament lligades a aquest da i ens serveixen per recordar la tradició.
Vella Quaresma	En primer lloc els nens de les diferents classes pinten una Vella Quaresma de paper i a cada classe hi ha una diferent. Té les set potes i els nens cada setmana en treuen una.
Sant Jordi	Es fa diferents tallers de manualitats per tot l'alumnat, els pares o els alumnes més grans venen contes, intercanvien llibres...
Castanyada	Al pati es fan diferents balles, es representen obres de teatre, es mengen castanyes...

2. Creu que des de l'escola Pia es promou suficientment les festes tradicionals catalanes?

Sí, perquè totes les festes que celebrem aquí són festes tradicionals catalanes. No hi ha cap festa tradicional estrangera.

3. L'escola celebra alguna festa tradicional estrangera? En cas afirmatiu, quin creu que és el paper de l'escola Pia respecte a les celebracions d'aquestes festes estrangeres?

No, no en celebra cap.

4. A la biblioteca de l'escola podem trobar llibres que tractin de les festes tradicionals catalanes?

Sí, sobretot en les edats més petites.

5. Creu que actualment les escoles celebren més les festes infantils del que ho feien anys enrere?

No, de fet crec que a mesura que passen els anys la celebració de les festes infantils s'està perdent en les escoles.

6. Sap com la resta d'escoles de Granollers treballen les festes tradicionals catalanes?

Sí que conec la celebració de les festes tradicionals catalanes en algunes de les escoles de Granollers, però no sé ben bé la manera que tenen de celebrar-les, simplement sé que les celebren

7. Creu que les escoles estan contribuint a que les festes tradicionals catalanes estiguin substituïdes per les estrangeres?

No, per lo menys a l'escola Pia no.

Conclusions

L'escola Pia és una escola diferent a la resta de centres escolars entrevistats, perquè en el seu cas no celebra cap festa tradicional estrangera, a diferència de la resta d'escoles que com a mínim en celebren una, per tat, sí que consideren que promouen suficientment les festes tradicionals catalanes. També és una escola que dóna molta importància al fet de celebrar festes tradicionals catalanes i per aquest motiu, a totes les classes i a la biblioteca de l'escola podem trobar literatura infantil directament lligada amb les festes tradicionals catalanes, de manera que tots els alumnes hi poden accedir sense cap mena de problema.

Per altra banda, sí que creu que actualment les festes infantils estan perdent importància en l'àmbit escolar i per tant la celebració dins de les escoles és cada vegada més reduïda.

En relació al fet de que no celebren festes tradicionals estrangeres, podem concloure que l'escola Pia no afavoreix al fet de que les festes tradicionals catalanes estiguin desapareixent.

10.4 Entrevista a Paco Cruz

He realitzat una entrevista a Paco Cruz, una persona que treballa al departament de cultura de l'Ajuntament i que s'encarrega d'organitzar moltes de les festes que es celebren a Granollers. A més, ha escrit diversos llibre relacionats amb les festes tradicionals.

1. Creu que la població de Granollers dóna molta importància a la celebració de festes tradicionals tant catalanes com estrangeres?

Les festes en si la gent les celebra, sobretot festes com la Festa Major, i en menor tirada festes com la de Carnestoltes. La resta de festes sí que són celebrades però no com anys anteriors, el model festiu ha canviat bastant, es continuen celebrat les festes però no de la mateixa manera. Sant Valentí com a festa estrangera no té molta tirada, és una festa més forçada que no pas Sant Jordi, que tot i que sigui un dia laboral, la gent el celebra. El Halloween en canvi sí que és una festa celebrada per la població, hi ha menys diferència entre la gent que celebra el Halloween i la Castanyada. Hi ha la costum de disfressar-se i de posar la típica carbassa de Halloween. Els nens van picant per les cases i el que pretenen trobar-se són esquelets i figures típiques del terror, però cada vegada més els nens ho utilitzen simplement per disfressar-se com ho fan al Carnaval, de Spiderman, de Blanca Neus i altres disfresses que al final s'acaben desvinculant de la festa tradicional en si mateixa.

2. He vist que algun anys heu inclòs en el vostre programa de festa major la Holi Party, una festa estrangera Índia. Com és que veu prendre la iniciativa perquè aquesta festa formés part del programa de Festa Major?

En si, no és que sigui part del programa, per exemple aquest anys no s'ha fet. La Festa Major és una festa de rivalitat, són dos colles i cada colla té un munt de colles a dins i fem coses per intentar competir amb l'altre i per animar, però no és una reproducció de la festa estrangera original, sinó que és una cosa anecdòtica perquè no és una festa que repetim contínuament. No és una reproducció en si mateixa, no era per instaurar aquesta festa sinó que era simplement com un altre dels jocs entre les colles.

3. També he pogut comprovar que algun any es van realitzar tallers infantils de Halloween, creu que als nens els agrada més celebrar el Halloween que la Castanyada?

A la canalla li agrada disfressar-se. No crec que s'estigui atacant gaire l'essència de la festa de Tots Sants perquè la canalla es disfressi, em preocuparia més, com els hi passa als anglesos, que la nit que tenia una temàtica de mort i del més enllà, la gent la utilitzés simplement per celebrar una festa i no fent cas a la temàtica. Em preocupa que celebrin Halloween i que no siguin capaços d'explicar que en realitat és la nit de Tots Sants, i que no siguin capaços de recuperar altres tradicions nostres al llarg de l'any.

4. Quina creu que és l'acollida per part de la població de les dues festes esmentades anteriorment?

La Holi no sé quina repercussió té, perquè encara no ha proliferat massa, no sé si acabarà arrelant. La de Halloween, malauradament, en la seva branca més americana, s'estendrà més ràpid del que ens pensem, perquè hi ha un suport mediàtic enorme, hi ha moltes pel·lícules nord-americanes on el Halloween hi està present i està continuament als mitjans de comunicació, i això pot fer que proliferi més ràpid que l'altre. Té molt a veure amb el impacte mediàtic.

5. Creu que la població celebra cada vegada més festes tradicionals estrangeres?

No, crec que algunes sí que són celebrades com els estrangers, això sí. Per exemple, em preocupa que es comenci a celebrar el Nadal com ho fan els nord-americans. El Pare Noel és una festa totalment estrangera i cada vegada són més les famílies que reparteixen els regals de Reis el dia de Nadal, i que cada vegada es vegi més aquesta figura en les celebracions nadalenes. Tot i que no és una festa que es celebri massivament. Encara no s'ha arribat a l'anglicisme de penjar els mitjons a les cases.

6. Creu que a la llarga les festes tradicionals estrangeres poden acabar substituint a les festes tradicionals catalanes?

No, jo crec que no. És més possible que les festes catalanes es perdin perquè simplement es perden que no pas perquè estiguin substituïdes. Jo crec que l'ambient festiu cada vegada està més acotat i és més possible que anem perdent festes i no pas festivitats i no que siguin envaïdes per unes altres. El que hem fet és americanitzar les festes. Els anglesos, en canvi, si que tenen un problema amb Halloween, perquè la gent es disfressa com si fos carnaval, i a ells això no els hi agrada, i en canvi aquí la gent es vesteix de la forma típica per celebrar la festa.

7. Creu que les escoles són un factor molt influent en el fet de que els nens celebrin unes festes o unes altres?

Sí, jo crec que sí. Va haver una època que les festes van ser el punt de partida de la realització d'activitats per part de les escoles, però últimament, jo crec que això ha baixat perquè els mestres intenten fer menys festes. Les escoles bressol sobretot, el dia de Halloween, li donen una importància excessiva, jo crec que no està bé dir-li Halloween a la festa perquè té una traducció al català.

8. A través del departament de cultura i de l'Ajuntament en general, creu que es promocionen prou les festes tradicionals catalanes?

Sí. Aquest Ajuntament té molta cura amb la celebració de les festes. De fet, tot el calendari festiu el celebrem, amb més o menys èxit. No només és l'Ajuntament, sinó que la gent també ha de tenir la sensació d'estar a la festa.

9. Com pensa que a través de l'Ajuntament es podrien potenciar més les festes tradicionals catalanes?

Estem parlant d'un Ajuntament que ja celebra, però jo penso que el millor per les festes és donar-les a conèixer i deixar-les fer, és importantíssim deixar-les fer, perquè hi ha motes festes que costa que es deixin fer, ja que cada vegada és més difícil que ens deixin ocupar el carrer. Els Tres Tombs per exemple, és una festa que s'està perdent perquè no permeten que els cavalls ni els carruatges passin pels carrer, o la nit de Sant Joan, també és un altre exemple, ja que tampoc deixen fer gaires fogueres.

Conclusions

El Paco Cruz defensa que hi ha festes que tenen més tirada que d'altres, però que en general, actualment es celebren menys festes del que ho feien anteriorment, i que les festes tradicionals estrangeres són més forçades que no pas les festes tradicionals catalanes. També creu que la incorporació de festes tradicionals estrangeres en el programa de Festa Major de l'Ajuntament de Granollers ha estat puntual, és a dir, que no les incorporen cada any, sinó que simplement són propostes aïllades, però no són reincidents.

Per altra banda, sí que hi ha festes tradicionals estrangeres que estan proliferant més ràpidament que d'altres degut al suport mediàtic que tenen, com per exemple el Halloween.

No considera que les festes estrangeres estiguin sent gaire celebrades per la població, però en canvi, sí que hi ha festes que s'estan americanitzant, com per exemple repartir regals el dia de Nadal. Tot i això, no troba que les festes tradicionals catalanes s'estiguin substituint per les estrangeres, sinó que les festes tradicionals catalanes estan desapareixent per elles mateixes, ja que cada vegada es celebren menys.

Sí que considera que les escoles influeixen molt en la celebració de les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres, sobretot donen massa importància a la celebració de festes tradicionals catalanes.

En conclusió, sí que defensa que des de l'Ajuntament es promocionen suficientment les festes tradicionals catalanes, però que degut als sistemes de comunicació i a les escoles, les festes tradicionals estrangeres s'estan estenent amb més facilitat.

10.5 Entrevista a Salvador Cardús

Salvador Cardús i Ros (Terrassa, 12 de juny de 1954) és un sociòleg, escriptor i doctor en ciències econòmiques. Actualment és professor sociologia a la facultat de ciències polítiques i sociologia a la universitat autònoma de Barcelona. És articulista dels diaris Avui, La Vanguardia, Diari de Terrassa i Ara, i col·labora habitualment amb Catalunya Ràdio. Ha rebut el Premi Nacional de periodisme (1994), el Premi Serra i Moret de civisme (1995) i el Prize for Journalism de l'Associació Europea de diaris en llengües minoritàries i regionals (2009). Ha escrit diversos llibres, destaquen: *El desconcierto de la educación*, *Ben educats* i *Els terrassencs del segle XX. Immigració, identitat i canvi*.

1- Creu que actualment la societat s'està veient influenciada per les festes tradicionals que ens provenen de fora de Catalunya?

Sense cap mena de dubte, aquesta influència hi és. No és res de nou, però. Les nostres "tradicions" estan plenes d'influències que tenen orígens llunyans. Fins i tot les més arrelades, o les que semblen que ens identifiquen especialment. Des del pa amb tomàquet, que hi ha qui situa en els primers murcians a Catalunya, i encara abans, amb les influències àrabs en moltes festes populars. I influències nòrdiques –l'arbre de Nadal, el Pare Nadal o la festa del bisbetó per Sant Nicolau, a Montserrat–, etc. I, més recentment, nord-americanes –al seu torn, d'origen irlandès o nòrdic–, com el Halloween. No acabariem. Ah! I passa a tot el món.

2- En cas que la resposta a la pregunta anterior hagi estat afirmativa, creu que les festes tradicionals catalanes estan sent substituïdes per les estrangeres?

No és una qüestió de substitució, estrictament, sinó de fusió, de mestissatge, d'incorporació i enriquiment, de diversitat i complexitat social (cadascú celebra les que més li agraden o convenen...). I, sí: algunes es residualitzen momentàniament, o desapareixen per sempre. Però també n'hi ha que reviuem, sota formes poc o molt revisades. Només cal veure la revifalla dels castells, una festa molt localitzada i de caràcter rural, i ara ben estesa i urbana.

3- Creu que la societat dóna molta importància al fet de que ens arribin idees, o en aquest cas festes tradicionals, estrangeres?

La societat no “pensa”... En molts casos, hi ha suports comercials –consum d’objectes, sales de festes, parcs temàtics...– que ajuden a difondre determinades festes. Però també hi ajuden el cinema, la música, la literatura... Vivim en un món interconnectat, obert, i sotmès a influències mútues. Tot i que és cert que uns tenen més capacitat d’influir que altres.

4- Estic treballant la manera en que les escoles celebren les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres. Creu que les escoles influeixen en el fenomen de l’aculturació?

Sí, molt. Tant a l’hora d’introduir novetats –el Halloween és un cas clar, però també el Carnaval des de ja fa anys–, com a l’hora de fer desaparèixer tradicions, per exemple quan per raons de correcció política, eviten les referències religioses de Nadal

5- Al llarg del meu treball he pogut comprovar que als nens els agrada molt celebrar algunes festes tradicionals estrangeres, com ara el Halloween. Creu que les escoles són l’únic mitjà que donen a conèixer les festes tradicionals estrangeres o que per contra, hi ha algun altre mitjà que també les dóna a conèixer?

Ja he respost aquesta qüestió. El cinema, les cançons, els contes... però també les empreses que organitzen festes, la publicitat, les escoles d’idiomes, el fet de viatjar o viure un temps a l’estranger. Tot hi ajuda.

6- He pogut comprovar que hi ha llibres infantils que tracten de les festes tradicionals catalanes, però que també hi ha d’altres que tracten festes tradicionals estrangeres. Creu que la literatura infantil és un dels mitjans que influeixen en les celebracions de les festes?

Sense cap mena de dubte. Tant a l’hora d’introduir-ne de noves, com també a l’hora de recuperar-ne de gairebé desaparegudes. I d’inventar-ne, amb sentits a vegades estrafolaris. No sempre es tracten aquests temes amb rigor.

7- He comprovat que l'Ajuntament de Granollers ha inclòs en el seu programa de Festa Major la Holi party, una festa estrangera típica de l'Índia. Creu que des dels diferents Ajuntaments promouen prou les festes tradicionals catalanes?

En general, sí que es promouen, i a vegades fins i tot se n'aprofiten políticament. També implantat festes estrangeres per, diuen, ajudar a incorporar la nova població. Però també se n'inventen –mercats medievals, modernistes..– i segueixen tota mena d'estratagemes per afavorir el teixit comercial d'un poble o ciutat. Però n'hi ha de ben clares, que financen amb diners públics, com Nadal, Reis o Carnestoltes, i les Festes Majors

8- De quina manera creu que es podrien fomentar més les festes tradicionals catalanes?

L'única via per sobreviure socialment, en tots els terrenys, és adaptar-se a les característiques i necessitats del temps. Les festes tradicionals no van néixer per ser “tradicionals”, sinó per una necessitat i interès del seu temps. Si ara no responen a cap necessitat ni interès, perden el seu sentit. Ni el Nadal d'avui és com el de fa cent anys, ni el Carnestoltes d'ara com els carnivals medievals, ni el Halloween que coneixem té res a veure amb el sentit religiós dels seus orígens. Les festes sobreviuen adaptant-se i complint noves funcions socials. Un exemple: si fa setanta anys les sardanes servien per tal que nois i noies es veiessin en públic i festegessin, ara és evident que no els cal anar a sardanes per relacionar-se. Per tant, les sardanes només sobreviuran com a festa popular si troben algun altre sentit que les faci interessants. Potser com a música de referència de concert, o com a activitat pròpia només dels esbarts... Si no, quedaran com a peça de museu.

Conclusions

En Salvador Cardús considera que actualment les tradicions sí que reben influències de les festes estrangeres, però que no és una cosa actual, sinó que fins i tot les festes tradicionals o les costums que ens identifiquen tenen orígens estrangers, però sí que és veritat que actualment també hi ha aquesta influència, sobretot nord-americana. Defensa que les festes que provenen de l'exterior no fa que les festes tradicionals catalanes desapareguin, sinó que simplement s'incorporen en la nostra societat i la població tria les que vol celebrar i les que no, i sí que es podria donar el cas que alguna festa tradicional desaparegués, però també podria passar que algunes festes ressorgissin, i seria a causa de l'arribada d'aquestes festes estrangeres.

Per una banda, sí que sosté que la població no es posa a pensar en el fet de que les festes tradicionals estrangeres ens estiguin arribant, perquè darrere d'aquesta arribada es troben els mitjans de comunicació, una font necessària per a l'arribada d'aquestes idees i costums estrangeres, pertanyents sobretot de nord-amèrica. A la mateixa vegada, judica que les escoles afecten molt al procés d'aculturació, introduint festes tradicionals estrangeres i evitant la celebració de certes festes típiques catalanes.

Altrament, troba que la literatura infantil és un dels mitjans més influents en l'arribada de festes tradicionals estrangeres, i que fins i tot a vegades no controlen prou les festes que donen a conèixer, perquè sí que ajuden a recuperar festes pràcticament desconegudes, però a vegades és la mateixa literatura la que crea festes considerades estrafolàries.

Per altra banda, creu que els Ajuntaments promocionen les festes tradicionals catalanes, però que moltes vegades incorporen festes tradicionals estrangeres i en creen ells mateixos de noves per tal de rebre un benefici econòmic. Però tot i això, sí que hi ha festes típiques que en conserven la celebració.

Finalment, considera que no hem d'intentar mantenir les festes tradicionals, sinó que si realment les volem conservar, ha de ser la població la que mostri un interès per elles, ja que la història ens ha demostrat que les festes canvien i que a la vegada apareixen i desapareixen.

1.1. Assistència a la celebració de festes

Holi

El passat dia 23 de juliol van fer a Santa Eulàlia la Holi party, festa que recentment han inclòs en el seu programa de la Festa Major. Per tal de comprovar quina era la seva acollida per part de la població i si agradava o no, vaig participar-hi. La Holi estava directament relacionada amb la Festa Major que es celebra a Santa Eulàlia. Allà hi ha quatre colles de Festa Major i cadascuna d'elles està representada d'un color diferent: verd, blau, vermell i groc, els mateixos colors que es van tirar en la festa Holi.

Carnaval Educem

El passat divendres 13 de febrer vaig participar en la celebració del Carnestoltes a l'escola Educem de Granollers. En ell vaig comprovar la manera de celebrar el Carnestoltes en educació infantil i educació primària. Els nens es disfressaven i cada classe anava disfressada d'un tema diferent. Celebraven aquesta festa a través de corrandes. Cada classe escollia una cançó diferent i adaptava la lletra per tal d'aconseguir la cançó s'identifiqués amb ells.

12. Conclusions

Si recordem la meua hipòtesi “Les escoles primàries de Granollers estan contribuint a què les festes tradicionals catalanes estiguin sent substituïdes per les festes tradicionals estrangeres”, puc afirmar que la meua hipòtesi ha quedat verificada.

Per una banda, he pogut obtenir l'opinió de diferents experts que m'han confirmat que les escoles són un dels mitjans més influents a l'hora de transmetre les festes tradicionals estrangeres.

Per altra banda, a través d'enquestes passades a diferents escoles primàries de Granollers he pogut comprovar que moltes d'elles han incorporat en el seu calendari escolar la celebració de festes tradicionals estrangeres, la més celebrada el Halloween. A través d'entrevistes passades a professors de diferents escoles he pogut comprovar que la majoria d'escoles creuen que sí que promocionen prou les festes tradicionals catalanes i que no donen tanta importància a la celebració de les festes estrangeres, tot i així hi ha hagut escoles que han confirmat que des de la seva escola no promocionen prou les festes tradicionals catalanes i, per tant, estan contribuint al procés d'aculturació.

Cal recordar els objectius marcats a l'inici del treball que han estat comprovats durant la realització del treball de recerca.

- **Conèixer les festivitats tradicionals catalanes, en què consisteixen, com es celebren i des de quan.**

Aquest objectiu ha estat assolit a través del punt quatre del meu marc teòric, que m'ha permès documentar-me més sobre les festes tradicionals catalanes, la manera que tenen de celebrar-se i com han evolucionat al llarg de la història. En aquesta part m'he centrat en les festes més rellevants que se celebren actualment i que coincideixen amb el calendari escolar o que es poden donar a conèixer a través de l'escola. De manera que a través d'aquest objectiu també he pogut conèixer quines són les festes tradicionals catalanes més celebrades actualment.

- **Analitza la literatura infantil i com aquesta promou les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres, i a la vegada, quin paper juga dins de les escoles.**

Aquest objectiu l'he assolit a través de la meva part teòrica. En ella he analitzat els llibres infantils de quatre editorials rellevants: Barcanova, Salvatella, Baula i La galera. A través de l'estudi d'aquestes quatre editorials he comprovat que totes elles donen a conèixer de manera eficient les festes tradicionals catalanes, però tot i això hi ha dues editorials que en els seus llibres han inclòs les festes tradicionals estrangeres. Salvatella ha incorporat el Pare Noel i Barcanova ha incorporat Halloween. A través d'enquestes a la població i a les escoles he pogut investigar si la població donava molta importància a la literatura infantil relacionada amb les festes tradicionals i si les escoles tenien en les seves biblioteques llibres relacionats amb les festes.

Per una banda, la població en la seva gran majoria, considera que la literatura infantil és un mitjà molt influent en les festes tradicionals tant catalanes com estrangeres celebrades pels infants. De manera que la literatura infantil a través de les festes que dona a conèixer fa que es celebrin unes festes o unes altres.

Per altra banda, a través d'entrevistes a diferents professors, afirmo que les escoles primàries de Granollers tenen en la seva biblioteca llibres que tractin estrictament de festes tradicionals, de manera que les escoles posen a disposició dels infants llibres per tal de conèixer les festes. Tot i això, totes les escoles afirmen que aquest tipus de llibres es troben en escoles de nens d'edats petites i que a la primària aquests llibres ja no s'utilitzen. A més, també corroboren que com són els nens els que trien els llibres que llegeixen, difícilment trien algun llibre relacionat amb festes. Per tant, tot i que els infants tenen al seu abast llibres de temàtica festiva, no en fan ús.

- **Conèixer les festivitats estrangeres que se celebren i que per tant poden influenciar o no en les festes tradicionals catalanes.**

Aquest objectiu ha estat assolit a través del punt sis del meu marc teòric, i a través d'una part del marc pràctic. En aquest aspecte, he estudiat les principals festes tradicionals estrangeres incorporades en el nostre calendari i si han influenciat o no en la celebració de festes tradicionals catalanes. Arran de la realització de la meva part pràctica, he constatat que els experts afirmen que la celebració de festes

tradicionals estrangeres no està contribuint a què les festes tradicionals catalanes deixin de celebrar-se, sinó que simplement les festes catalanes van desapareixent i n'apareixen de noves, però no s'estan substituint per les festes tradicionals estrangeres. Per altra banda, trobem a través d'enquestes realitzades a la població, que la població sí que considera que actualment s'està produint un procés d'aculturació, ja que consideren que les festes tradicionals estrangeres estan substituint les festes tradicionals catalanes. Per tant, respecte a aquest objectiu, trobem una oposició entre l'opinió dels experts i l'opinió de la població.

- **Conèixer com les escoles primàries de Granollers celebren les festes tradicionals catalanes i estrangeres i si estan afavorint al fet que les festes catalanes s'estiguin substituint per les estrangeres.**

Aquest objectiu l'he pogut comprovar a través de la realització de la meua part pràctica. He realitzat enquestes a diferents escoles primàries de Granollers i he examinat quines festes tradicionals catalanes són les més celebrades i si alhora les escoles també celebren festes tradicionals estrangeres.

A través de les enquestes he pogut verificar que les festes tradicionals catalanes més celebrades a les escoles primàries de Granollers són la Castanyada i Sant Jordi. Per altra banda, també hi ha festes tradicionals catalanes que no es celebren ni es donen a conèixer a través de les escoles, com per exemple Sant Ponç. A més, hi ha festes estrangeres que s'han inclòs en el calendari de celebracions escolars com el Halloween, en canvi, hi ha altres, com per exemple Sant Valentí, que no es celebra a cap escola primària de Granollers.

Les escoles entrevistades consideren que no estan afavorint al fet que les festes tradicionals estrangeres estiguin substituint les catalanes. Tot i això, i tenint en compte l'opinió de diferents experts, podem afirmar que les escoles són un dels mitjans més rellevants a l'hora d'afavorir el procés d'aculturació, ja que els experts afirmen que les escoles contribueixen al fet que les festes catalanes estiguin sent substituïdes per les estrangeres.

A més, des del punt de vista de la població, la majoria de persones enquestades també consideren que les escoles estan afavorint al fet que desapareguin les festes tradicionals catalanes i s'implantin les festes tradicionals estrangeres.

- **Comparar les festivitats tant estrangeres com pròpies de Catalunya i saber quines són les més celebrades.**

Aquest objectiu ha estat comprovat a través de la part pràctica del meu treball, en la qual he comparat la celebració de tres festes tradicionals catalanes amb la celebració de tres festes tradicionals estrangeres.

En primer lloc, he realitzat una comparació entre la Castanyada i el Halloween, en la qual he pogut comprovar que el nombre de persones que celebren la Castanyada és molt més elevat que el nombre de persones que celebren el Halloween. Per tant, en aquest cas no s'ha donat el fenomen de l'aculturació i es continua mantenint la celebració de la festa pròpia de Catalunya.

En segon lloc, he realitzat una comparació entre Sant Jordi i Sant Valentí on la gran majoria de la població celebra Sant Jordi. Per tant, en aquest cas també s'ha conservat la celebració de la festa tradicional catalana.

Finalment, he comparat el Pare Noel amb el Caga Tió, on he pogut comprovar que la festa tradicionals estrangera ha estat més celebrada que no pas la festa tradicional catalana, tot i que el percentatge de població que celebra les dues festes és el més elevat. Per tant, en aquest cas sí que s'ha donat el fenomen de l'aculturació, ja que la festa catalana ha estat substituïda per l'estrangera, que actualment està celebrada per un nombre més gran de població.

Per tant, en la gran majoria la població continua celebrant les festes pròpies de Catalunya i, per tant, les festes tradicionals catalanes no estan sent substituïdes.

- **Conèixer el paper que prenen els ajuntaments respecte a les celebracions de festes tradicionals catalanes i de festes tradicionals estrangeres.**

Aquest objectiu ha estat assolit a través de la meva part pràctica. A través de les enquestes passades a la població he pogut confirmar, en la seva gran majoria, que consideren que els Ajuntaments no promocionen prou les festes tradicionals catalanes. Per altra banda, he realitzat entrevistes a diferents experts i persones que col·laboren directament amb l'Ajuntament i m'han confirmat que els Ajuntaments sí que promocionen prou les festes tradicionals catalanes. Per tant, en aquest objectiu trobem una contraposició d'opinions entre la perspectiva de la població i la perspectiva dels experts, per tant, no podem extreure una conclusió en concret.

- **Conèixer l'opinió de professionals respecte al tema de l'aculturació i si creuen que les escoles i els ajuntaments fomenten aquest procés.**

Aquest objectiu l'he pogut assolir a través de la realització de la meva part pràctica. He pogut posar-me en contacte amb un sociòleg i una persona pertanyent al departament de cultura de l'Ajuntament de Granollers. Els dos defensen que sí que hi ha la incorporació de festes tradicionals catalanes i que aquesta incorporació és deguda a l'expansió que fan els mitjans de comunicació; tot i això, defensen que les festes tradicionals catalanes no estan sent substituïdes per les festes tradicionals estrangeres, sinó que les festes estrangeres simplement s'han incorporat i conviuen amb les altres.

Per una banda, defensen que les escoles són un dels mitjans més rellevants en l'expansió de les festes tradicionals estrangeres, ja que eduquen la població i influencien en quines festivitats es celebren o no.

Per altra banda, afirmen que els ajuntaments sí que promouen prou les festes tradicionals catalanes i el fet que es celebrin o no depèn del reclam que tinguin per part de la població.

Per tant, podem concloure que les escoles influencien en el procés d'aculturació, però els ajuntaments, no.

13. Noves vies de recerca

- 1- Mitjans de comunicació que donen a conèixer les festes tradicionals catalanes i les festes tradicionals estrangeres.
- 2- Creació d'un pla per una escola, per tal d'augmentar les celebracions de les festes tradicionals catalanes.
- 3- Les festes tradicionals catalanes són conegudes a la resta d'Espanya?
- 4- Estudi de la literatura infantil i com aquesta transmet les festes tradicionals catalanes i les festes tradicionals estrangeres.

14. Bibliografia i webgrafia

Webgrafia

www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0074740.xml

www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0002365

www.sortirambnens.com/fires-i-festes/festivitats-i-tradicions/2979

www.xtec.cat/ceipsantcristofol/RECURSOS/.../EL%20PESSEBRE.htm

[https://ca.wikisource.org/wiki/Cançons del Tió de Nadal](https://ca.wikisource.org/wiki/Cançons_del_Tió_de_Nadal)

www.sortirambnens.com/fires-i-festes/festivitats-i-tradicions/672

www.curiositats.cat/lorigen-de-fer-cagar-el-tio/

www.sortirambnens.com/fires-i-festes/festivitats-i-tradicions/2978

<http://www.festes.org/directori.php?id=76>

www.reismags.cat/qui_son_els_reis_mags/

www.reismags.cat/

www.sortirambnens.com/per-fer/contes-i-cancons-per-a-nens/.../837

www.festes.org/directori.php?id=940

www.xtec.cat/~aporta1/costumari/carnaval.htm

www.curiositats.cat/dijousllarder/

[https://ca.wikipedia.org/wiki/Rei Carnestoltes](https://ca.wikipedia.org/wiki/Rei_Carnestoltes)

www.edu365.cat/carnaval/

www.sortirambnens.com/fires-i-festes/festivitats-i-tradicions/664

www.festes.org/directori.php?id=26

blocs.xtec.cat/festespaganesfestescristianes/festes-paganes.../quaresma/

<http://vedruna-angels.org/blocs/pastoral/2013/02/12/el-carnaval-la-quaresma-i-la-setmana-santa-origens-i-significats/>

festafesta.net/?p=13559

www.curiositats.cat/avia-set-cames/

[blocs.gracianet.cat/lelefant trompeta/.../els-origens-de-la-**vella-quaresma**/](http://blocs.gracianet.cat/lelefant_trompeta/.../els-origens-de-la-vella-quaresma/)
www.festes.org › Festes d'Hivern › Setmana dels Barbuts

http://www.ara.cat/societat/meteo/realment-setmana-dels-barbuts-freda_0_1289871258.html

[www.ccma.cat/el-temps/la-**setmana-dels-barbuts**/noticia/2628782/](http://www.ccma.cat/el-temps/la-setmana-dels-barbuts/noticia/2628782/)

<http://historiamontbui.blogspot.com/2014/01/la-setmana-dels-barbuts-sant-sebastia-i.html>

<http://www.festacatalunya.cat/articles-mostra-1724-cat-fira-de-sant-pony-de-barcelona.htm>

www.festes.org/directori.php?id=165

<https://ca-es.facebook.com/festaifiradesantponc/>

www.festes.org/directori.php?id=124

<http://www.sapiens.cat/ca/notices/2012/03/d-on-prove-la-mona-de-pasqua-1892.php>

<http://www.curiositats.cat/la-tradicio-de-la-mona-de-pasqua/>

[culturapopular.bcn.cat/ca/festes-i-tradicions/**sant-jordi**](http://culturapopular.bcn.cat/ca/festes-i-tradicions/sant-jordi)

[www.edu365.cat/**stjordi**/](http://www.edu365.cat/stjordi/)

[www.xtec.cat/~mdomingo/**stjordi**/](http://www.xtec.cat/~mdomingo/stjordi/)

http://www.spain.info/es/reportajes/la_fiesta_sant_jordi.html

[culturapopular.bcn.cat/ca/festes-i-tradicions/**tots-sants**](http://culturapopular.bcn.cat/ca/festes-i-tradicions/tots-sants)

<http://www.festes.org/articles.php?id=213>

[www.laketania.com/festes/**totssants**/default.htm](http://www.laketania.com/festes/totssants/default.htm)

[https://ca.wikipedia.org/wiki/**Festa_major**](https://ca.wikipedia.org/wiki/Festa_major)

www.proyectosalohogar.com/.../Indice.htm

www.santaclausvillage.info/es/

www.papanoel.fi/

[https://ca.wikipedia.org/wiki/**Holi**](https://ca.wikipedia.org/wiki/Holi)

[www.fiestasholi.com/**origen-de-la-fiesta-holi**/](http://www.fiestasholi.com/origen-de-la-fiesta-holi/)

<http://www.lonelyplanet.es/blog-holi-el-festival-del-color-en-la-india-338.html>

www.bnc.cat › Inici › El Blog de la BC

https://ca.wikipedia.org/wiki/Dia_de_Sant_Valenti

Bibliografia

Les festes tradicionals que no hem de perdre, Antoni Dalmau i Ribalta.

Manual d'antropologia social : estructura i evolució de les societats humanes, Josep R Llobera.

Antropologia cultural, Conrad Phillip Kottak

Annexes

Per poder marcar les festes tradicionals catalanes he buscat un calendari infantil on hi apareguin.

Calendari

